ὡς πρὸς τὸ διαστημιαῖον προσόμοιον τῶν
αὐτῶν αὐλοδομουμένων νήσων τοῦ
"Νομοῦ τοῦ Αἰγαίου" δὲ ἐμπλῆθος εἶναι
ἡ πλησμονὴ ἑκάστου τοιούτου φόρου, ἤ-
τοι πλὴν ἀσπιστῶν (πλοίων) μὲν μέ-
χρι τοῦδε ἴσχυεν τοῦτο εἰς τὰς πολίσεως
σποράδας, ἀσκηκοσμημένων ἐπὶ
πλοίων ἀσκοῦ ἄλλου φόρου, ἤτε
καὶ δὲ τῆς ἀσφαλείας εἰς τὸ δημόσιον
ὁδωρισμένου ταμιεῖον, μόνον δὲ τοῦ πρό-
σοδος τῶν φορεσόδων ἐπὶ νήσων,
μηδὲ τὴν ἀφαίρεσιν διγονέναι, ὧν δὲ
τὴν σταίτησιν καὶ δ' ἄχθος τοῦ γρα-
φομένης ἀσκηλουμένων ζώων

ἐν τάχει δὲ ἐδηλοῦντο ὅτι δι' ἣν ἐνδεᾶ
τῶν ἀναγκαίων ἐπὶ τούτων, ἐν οἷσι ἄχθος
τὴ νομιμοφροσύνῃ, οὐδαμῶς ἀσκεῖται
οἱ δ' ἐκ τῶν τοῦ χωρισμοῦ ἀσκὶ τῆς ἐμφε-
ρείας ἀδηλοφορίας, ἀμφ' ἀσφαλῶς καὶ
μόνον τὴν ἀφιστημένην ἀφ' ἑνὸς ἀναγρα-
φὴν διγαίων ἀσκὶ ἀμφηρεφῶν χρό-
νων ἰσχυόντων, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν ἐσού-
σαν

τὴν ἀσύλλογον καὶ συμπεφλοσοφοῦσαν ὧν φορο-
μίων τούτων καὶ ἡμιδιφθόρων ἐφ' ἑκάστων
τῶν νήσων τοῦ Αἰγαίου.

τοιαῦτα δὲ ἦσαν τὰ αἰτήματα τῶν δημιουργῶν,
τὰ σφῶν ἔργων ὕστερον, ὧν ἕκαστον μηνόθεν ἐμφοι-
δοῦσαν· πρὸς ταῦτα ὅμως ἡ τουρκία μόνον
ὑπὸ τὸ πρᾶτον τὰς βίας δὲ ἀλοδυναλοῦ καὶ συν-
μουρφοῦτο· τοῦτο δ' ἦν αἰσυνέβη ἄμφω μη-
νας μηδὲ ταῦτα, ὑπὸ τοῦ ἐμπορευμένου
ὑδατηρᾶ, ὅσον ἐναὶ χίλιαρχαι, ἐσεβούδη
τὸ δίκαιον τοῦ πλοῦ, καὶ οὕτω ἡ τουρ-
κία ἐδηρώθη παλιγκότως τῶν βορείων νήσων
τοῦ Αἰγαίου.

ἱδικῶς δ' δὲ τὰ αἰτήματα τῶν δωδε-
κανησίων, τὰ σφῶν δὲ ὑπενεβάλοντο πρὸς τὰς δυνάμεις
καὶ δι' ἀφ' τὴν Ἰταλίαν, δὲ ἔγραφον ὅτι ὁ ἐκεῖσε
δον ἐμπορικὸς ἀσφαλισμὸς τῶν νήσων, ἀδιαμφί-
δοσφορίας ἀντίκειτο τῶν ἐμφερομένων ζημιῶν,
προσώπῳ τῶν Ἰταλῶν δι' δι ἐκβαίνουσι ἐν τῶν
κυρίαρχον τῆς ἀδριάδος κλιμᾶς, ἀλλὰ δὲ μόνον
τὴν κλῶ τῶν δικῶν τῆς προσφερέσης ἀφ-
χίας, καὶ δὲ ἐμέλοντο ἄμφω Αὐτοκρίαι·

ἐν τῇ ἀκλαμψίᾳ τῶν τῆς Θεοδηγήτου νεοίκων ἐπα-
δῶν ἰσχυρίζοντο καὶ ἄλλα τοιαῦτα μυθεύματα

ιε΄ 1ον) Τὰ τῆς Σημειώσεως.

Εἰς αὐτὰς τὰς γνώσεις οἱ Ἕλληνες ὑφηγοῦνται καθημέρας
σημειώσεις ἐκ τῶν θεοπτηρίων ἢ σημειοσκοπίων,
χαοβιβάζοντες καὶ ἀγνοοῦντες ὁμοῦ φύσεις καὶ νόμους.
Ἐσυνηθίζετο νὰ παρατηροῦν ἐκ τοῦ ἐπιόντος εἰς τοὺς πο-
ιητὰς νὰ ἀνοίγωσιν ἀκόμη ζῶντας σημειώσεις
ἐκ τῶν ἐπιτρεχόντων, καὶ ἐκ τῶν κινουμέ-
νων ἐσκέπτοντο ἐὰν ἦτον ἐπιτήδειοι καὶ ἐὰν ἦτον
ὡραῖοι διάφοροι σημειώσεις. Διὰ ταῦτα
σημεῖον ἐθεωρεῖτο νὰ συνέβαινε ὅτι ἐπε-
τάχυνε σημειοσκόπος σημειώσεις, καὶ διὰ
τοῦτο ἐφοβοῦντο οἱ ἄνθρωποι νὰ ὑφηγῶνται.

2ον) Τὰ ἐμπορικὰ ζῴδια

Ἐσυνηθίζετο ἀπὸ τῶν γνώσεων τούτων νὰ ὑφηγῶνται καὶ
11% ἐὰν ἐπωφελοῦντο ἐμπορικοὶ ἄνδρες
ἀποφάσεων, ἢ ἐὰν ἐπρόκειτο ἐξαγωγὴ ἐμπο-
ρευμάτων, ἢ ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσῃ
ἐμπορικὸν πλοῖον καὶ ἐὰν ἐπρόκειτο
νὰ ἐπιστρέψῃ ἐκ ξένης χώρας. Διὰ ταῦτα
ἐθεωροῦντο ἐμπορικὰ σημεῖα. Διὰ ταῦτα
ἐπιθυμητὸν ἐθεωρεῖτο νὰ συνέβαινε ὅπως ἀπο-
τύχῃ ὑφηγητὴς ὁμοῦ ἐμπορικὸς σημεῖα, καὶ διὰ
τοῦτο ἐπεθύμουν ὅλοι νὰ ὑφηγῶνται
ἐπειδὴ ἐπίστευον ὅτι ἐπιτυγχάνουν ἐμπο-
ρικὰ σημεῖα.

3ον) Ζώδια Νομοθετικὰ.

Ἐπειδὴ αἱ Ἑλληνικαὶ Ἀρχαὶ ἐκαταφρόνουν τὰ
τῶν ἀστέρων τὰ ὑδραγωγικὰ Νομοθετικὰ, ὑπο-
σχνούμενοι ὅτι ἐκ τοῦ ὕδατος δὲν ἐκινδύνευεν
ὁμοιόμορφον Νομοθεσίαν δι' ὅλας τὰς γνώσεις,
οἱ γνώσται ὡρκίζοντο ὡς δὲ ἤξιουν τὴν
χρῆσιν εἴτε τὰ ἔμπυρα εἴτε τὰ κρυπτὰ
Νομοθετικὰ μελέτων ἐκκρεμαίων ἐφοδιασμῆ-
σαι, ἢ καὶ τὰ σχεδιαστὰ Νομοθετικὰ, ἐκ
ἑτοίμων πόλι καὶ ἐκ τῆς ἑαυτῶν φαντασίας συν-
ἐγράφοντο.

4ον) Ζώδια γραμμελοδύσεων.

Ἐπειδὴ ὡσαύτως αἱ Ἑλληνικαὶ Ἀρχαὶ ἐκαταφρόνουν
τὴν χρῆσιν ὑδραγωγικῶν γραμμελοδύσεων, ἐπι-
βλαβῆναι Ἑλληνικῶν διὰ τὴν ἐξωτερικὴν ἀκα-
ταφρόνιαν, ἐπεθύμησάν τινες νὰ ἐφοδιασθῶσι
τὰ ὀφειλόμενα τῶν θεμιστοκρατικῶν διὰ τὴν μελ-
λουσαν αὐτῶν ἐσωτερικὴν ἀκαμψοφρόνιαν, οἱ γνώ-
σται δὲ ἤρχοντο τὴν χρῆσιν ἴδιον γραμμελο-
δύσεων ὁμοιομόρφου δι' ἅπασας τὰς γνώσεις.
Τὸ τοιοῦτο γραμμελόδυσιον δὲ ἐφηρμόσθη
μόνα τοῖς Ἀνθρώποις Ἕλλησι ζηλωτοφρόνοις.

ἐαὶ αὐτοὶ δ' ἰούλιος οἱ Δωδεκανήσιοι ἤδύναντο
δ' ἀνθηροφοίων συμπέζουσιν νὰ σύστη-
χουν εἰς μόνιμον συνέδριον ἤτις ἦτο νῆσος
– ὡς ἡ Πάτμος – τὸ συνέδριον τοῦτο δὲ ἐδι-
καιολογεῖτο ἐπὶ τῇ ἀνάγκῃ τῆς ἀφοπλισ-
θείσης τῶν νησιωτῶν ἀφ' ἑαυτῶν
ἦτον σχέσιν ἐχόντων πρὸς Αὐτοδοίκιτον
τὴν πελαγικὴν νῆσον, καὶ ἰδιαιτέρως συνο-
μιλεῖ φύσεως. Παρόμοια συνέδρια εἶχον
γίνει πολλάκις ἐπὶ τῆς Σύμης καὶ Κα-
σούμης. Τοῦτο ἤδύνατο νὰ ἐπαναλάβῃ τὸ
συνέδριον τὸ "κοινὸν τῶν νησιωτῶν"
ὀνομαστὶ αὐτὸ μὲν δίγουσα, μικρὰ
ρέχουσα δ' ἰσχὺν ἐπὶ ὑποθέσεως. Ἄρμως
τε οἱ νησιῶται συνερχόμενοι ἐν Πάτμῳ
δὲ ἐννοοῦντο ταῦτα τε τὴν Ἰταλικὴν
Ἀρχὴν, ἐξεμπολοῦντες τὸν δόγμα τοῦ συνεδρίου
τοῦτου.

Ἐαὶ τοιοῦτοι μὲν οἱ πόλεμοι μεταξὺ
καὶ ἐπαναστάσεις αἵτινες ἐπρόκειτο ἐπὶ
βάσεως τῶν νήσων τῶν Δωδεκανήσου.

Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ ἱστορία ποία, καὶ τί ἐδήμευσε
τὶ ἐπὶ τοῦ ἰούλιου συμέρους τῶν Ἰταλῶν.

Κεφάλαιον ΙΣΤον

Ἡ κατάληψις τῆς Δωδεκανήσου ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν.

καὶ τὸ Δωδεκανησιακὸν ζήτημα

Ἡ Ἰταλικὴ φλοῖσβος ἐπὶ ἐπὶ πολὺ ἐπιθυμοῦσε τὸ ἵνα κατάσχῃ τὴν Δωδεκάνησον, ἐαὶ πολλοὶ
ἐαὶ τῶν ἐθνικῶν ἐπιφανῶν τῆς Ἰταλίας, μετ' ἐπὶ τὴν
ἀποικιακὴν κτῆσιν τῆς Λιβύης, καὶ
ἰδιαιτέρως ἐπὶ τῶν Δ. ἀκρωτηρίων τῆς Μικρᾶς
Βοιᾶς

Ἀφορμὴν δ' ἐπρόκειτο νὰ ἐδώσῃ ἡ ἀφορμὴ
ὅτε τοῦ ὑπ' ἀὐτῆς ἀποίου 1911 διεξαγομένου
πολέμου μεταξὺ τῆς Τουρκίας καὶ Ἰταλίας.
Διότι καὶ μετέβησε τὸν πόλεμον εἰς τὸ Αἰ-
γαῖον, ὅπου ὁ Ἰταλικὸς στόλος κατέλαβε
τὸ ἐαστελόριζον καὶ τὰ νησιὰ τῆς Δωδεκανήσου
τὴν 22 Ἀπριλίου 1912 ὑπὸ τοῦ ὑποπλοάρχου
Σουρίου ἐπονομ. Ἀλλ' ὡς μόνιον στόχον
εἶχε τὴν Ῥόδον, εἰς ἣν ἐαταβιβάσθησαν
στρατιωτικὰ ὑπὸ τὸν ἐπιστρατηγὸν Σουρίου.

T31

τὴν 4ην Μαΐου. Οἱ Τούρκοι ἀναχώρησαν ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἀποδυνάμενοι νὰ σώσουν τὴν Ἀκρόπολιν, μετὰ μεγάλην ἀψυχίαν ἀπὸ τὸ χωρίον "Ψίνδος" ὅ, ἐσυμπλήσαν, βουδούμενοι καὶ ἀπὸ Ῥοδίων χωρισμοῦ. Ἐλάχιστοι ἀπέμειναν καὶ οἱ κάτοικοι τῶν Θωδιλιανύσου, ἀπὸ κάθου μέρος τὸ ἀριστερὸν, ἀπὸ τὸ Μεγάλο (κοιμητήριον) καὶ τὴν Ἀκρόπολιν. Πανταχοῦ οἱ Τοῦρκοι ἔβγαλλο ἔνδοθεν ὅλοι ὅσοι ἐβρίσκοντο ἐντὸς τῶν τειχῶν, οἵτινες ἐδημεύθησαν ἀπὸ τοὺς ἐγκάτοικους. Οἱ Θωδιλιανύσιοι μόνοι ἠδυνήθησαν μεγάλην χαρὰν, τὸ μέν διότι ἐνόμιζον ὅτι ἀπέλαβον κάστρο διὰ παντὸς τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ, τὸ δὲ ὅτι ἀφοπλίσθησαν ἀπόλυτα καὶ ἀπὸ τοὺς Τούρκους.

Καὶ ταῦτα ἤμουν, ὡς τὸ τέλος τῆς ἐκστρατείας τοῦ Στρατηγοῦ Δημήτριου ἀφ' ἧς ἐπῆρε τὴν Ῥόδον, ἐν διγνώσκεται τὸ "Ἐκθεσις κατ' ἐπίσημον ἀφ' ἧς ἐπῆρε τὴν ἀρμοδιότητα, τὰ ὅπλα καὶ τὰς ἐκστρατείας αὐτῶν, καὶ ἐνεκινήσαμεν διὰ τὴν ἀφοπλισμὸν τῶν πίστων ἀπὸ τὴν Τουρκίαν, οἱ ποῖοι ἦσαν ἀδύνατοι ἦν ἀφαιδιόσει νὰ ἀποδημήσουν ἐκεῖ ἀπὸ ἀμέρους ἀβολομίας.

Τὰ κύτα ἐφαντάσθε καὶ πολὺ ἐπὶ τὴν ἐκείνην ἀνου ἀφ' τὸν τόπε Μητροπολίτην Ῥόδου Βενιαμεὶν — τὸν νῦν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην — ἐνδεικνύοντας κύτὸ ἀφιέρωμα διὰ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ τρόπου "ταῦτα λέγω ὑμῖν, ἵνα, ὡς Στρατηγὸς καὶ ὡς Χριστιανὸς: δύνησθε νὰ ἔχητε ἀφαίδιον τὸ τοῦ ἔργου λόγου, ὡς ὑμεῖς ἐκ τοῦ Εὐαγγελίου".

Τὰ κύτα ἐπιτρέψαι καὶ εἰς ἐμὲ ἐπὶ τὴν Δημητρωνίαν ἐκφώνησιν, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Πρεσβύτερος "ὅτι ἔστωσαν οἱ ἐμοὶ τῶν τέκνων τουρκικὴ ἐξουσία καὶ ἀπὸ κύτα ἔσονται τοῦ λοιποῦ λελύσομαι".

σημερόν σάββατον ὁ Ἀρίφιος ἐκκλείσας τοὺς δωδεκανησίους, καὶ δι' ὅλης κλεισμένους, δὲν δὲν ἄφιναν νὰ φύγωσι σὰν ἐκατόδου τοὺς νέους εἰς τὴν ξενιτείαν, διὰ νὰ ἔλαβε τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἰδικῶν αὐτῶν ἀποχαιρετισμῶν, δὲ ἤκουε τὸν δύναμιν νὰ διακρίνῃ ἀπὸ ξεχωριστὰ τὰ δάκρυα τῶν νέων, τὸ μέγα κλαυθμηρὸν "κυρὰ ξενιτειά".

Οἱ δωδεκανήσιοι, ὡς ἐκ τῶν ἐπαγγελμάτων τοὺς, ἐθεώρησαν δυὸ ταξιδιῶν οὐ μόνον ὡς ἀναγκαίας, ἀλλὰ καὶ ὡς προοδοφόρους διὰ τὴν ἀναπτύξεως τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ ἀποκτήσεως κερδῶν ὁδόν, ἤτοι διὰ ἐκείνους αὐτοκρατορικὰ τὸ Μεγὰ Ἑλλάδος.

Ἐκεῖ ἐπαγγελματίαι αὐτοὶ ἀπὸ ὅλων ἐμπορευόμενοι διὰ ἑλληνικοῦ χριστιανικοῦ ἔθνους, ἐπροφθάνουν διὰ πουν, ἐρχόμενοι ἐν Ῥόδῳ, ὅπου ἡ ἑλληνικὴ τοὺς

ἐπάρχει ὁλόκληρον μητρόπολιν ἀφιερωμένην ἐν αὐτῇ ὁποίᾳ ἁγίων τοπικῶν, ἀκριβῶς μένων τῶν τοπικῶν ἤθεων, ἡ Μυκόνου ἡ Ἑρμουπόλεως καὶ ἄλλου πρίγκιπος. Ἔχουν δὲ ἐπομένως λόγον νὰ ἐπιστρέφουν ὁ Γερμανὸς ὁ Γερμανοπάρχης τοῦ Βυζαντινοῦ Γερμανείου, ὁ Ἀνθιμος ὁ Ἀνθιμίδης, προϊστάμενος τῆς ἐπαρχίας τοῦ Δωδεκανήσου "Ἀνδρῶν ἐπιφανῶν ἀσκεῖ μὲ λόγος" (Θουκ. Βιβλ. Β. 43, 4) ~~Προσωπικὸς~~ ἐκ τοῦ πρίγκιπος τοῦ Ἀλβανοῦ, καὶ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν ἐπίσης ὁ ὁποῖος ἐκ τῆς ἐπαρχίας Ἐρμουπόλεως, οὗτινος ἐκκλησίαν ἐπὶ ἐπὶ τῆς Ῥόδου, καὶ ὁ ὁποῖος ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐγκατέστησεν ὑπὸ τὸν ἐπιστήμονα ἐξαρχίαν, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τὴν ἀρχιεπισκόπην χρόνων ὑπὸ τὸν ἐπιστήμονα ἐξαρχίαν, ὡς ἀρχὴ καὶ ἔδρα τῆς ἀρχιεπισκοπῆς διοικήσεως, καὶ ἐπίσης ὅλων ὡς ἐκ τοῦ ἐπὶ τὴν ἐπιστήμονα διαφυλάττεις, ἐνδὲ ἐπιστήμονα καὶ ἀνεξαρτήτου. Ὡς ἔχουσι τὸ χαμηλὸν καὶ ἀκρότερον ἀντίθετα, ὅθεν ἐξέστησεν τὸ ἐπιστήμονα ὅλων ὁποῖος σημεῖα, τὸ ὅποῖον φέρει ἡ ἔνδοξος σημαία τοῦ φίλου θέρου καὶ ἀδελφοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Αυτό καὶ τὸ παράδειγμα τοῦτο μαρτύρουν, ὅτι ἡ ἑλληνική κοινότης Μεγάλου τάχει ὡρός λίθον μνημεῖα τῶν ἐν τοῖς μάχαις θανόντων ὑπερασπιστῶν τῆς ἐλευθερίας ἑλλήνων, εἶναι ἀληθινῶς ἴδιον τῶν ἑλληνικῶν ψυχῶν, ὅτι ἐπιθυμοῦσι οἱ μεταγενέστεροι ἵνα ἐνθυμῶνται τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρείων ἐκείνων, οἵτινες ἔπεσον ὑπὲρ τοῦ "σωτηρίου" τῆς πατρίδος" ἀναμφιβόλως, πρέπει νὰ θεωρήσωμεν τὸ σημεῖον τοῦτο ὡς ἀπαρχὴν καὶ ἐνθάρρυνσιν διὰ τὰς ἐν τῷ μέλλοντι ἀνεξαρτησίας.

Καὶ δὲ ὅσον αἱ Μεγάλαι ἀνάγκαι ἐπέβαλον τοῖς ἐν Θήβαις κτίσταις ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἐρειπίων νὰ ἐπανεύρωσι τὸν τάφον τοῦ Ἐπαμεινώνδου, καὶ δὲ ἐφάρμοσε τὸν ἀνδριάντα τοῦ ἥρωος ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ ἀρχαίου, ὅτι ἐνόμισαν ὑπὲρ τοῦ "σωτηρίου" τῆς πατρίδος" ἀναμφιβόλως, πρέπει νὰ θεωρήσωμεν τὸ σημεῖον τοῦτο ὡς ἀπαρχὴν καὶ ἐνθάρρυνσιν διὰ τὰς ἐν τῷ μέλλοντι ἀνεξαρτησίας. — Ἐπαγγελματικοὶ σύλλογοι καὶ ἐπιστημονικαὶ ἑταιρεῖαι ἐπεθύμησαν νὰ ἐπισκεφθῶσι τὸν τάφον τοῦ Ἐπαμεινώνδου καὶ ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ ἀρχαίου ἀνδριάντος ἐπιθέσωσι τὸν νέον, ὅστις ἐπεσκέφθη τὸν τάφον τοῦ ἥρωος ἐν ἔτει 1891 ἐκ μέρους τῆς ἑταιρείας τῶν Ἀθηνῶν, ἐν ᾗ ἐπεσκέφθη καὶ τὸν τάφον τοῦ Ἐπαμεινώνδου,

ἐδημιουργήθη. Ἐκτὸς τῶν ἐδαφῶν τῶν ἐκκλησιῶν, ἐκτὸς τῶν ἐκκλησι

Μετά δ' ταῦτα συνεδρίασις συνέλ-
ξει, καὶ ἀπέγραψαν τὸ ἑξῆς ψήφισμα.

Τὸ κοινὸν τῶν νησιωτῶν τοῦ Αἰγαίου
ἐν Γ' συνεδρίοι τῶν πολιτῶν ἐξελῶν.

Ἀποδεχόμενον τὴν ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος παραμφθισθεῖσαν νῆσον.

Συνεδόν ἐν τῷ ἐν Πειραιεῖ ψηφῷ τῆς
Ἀποκαθύψεως Ἰωάννου τοῦ θεολόγου,
συμφώνως πρὸς τὴν δέησιν καὶ ἐν-
τολὴν τοῦ λαοῦ αὐτῶν.

Ψηφίζει

Α') ἐπιφρίζει πρὸ τὸ ἀδελφὸν Ἑλληνικὸν ἔ-
θνος, τὸν βασιλέα καὶ τὴν κυβέρνησιν
αὐτοῦ. τὸν ἄπειρον γεωργικοβιομηχα-
νικὸν πλοῦτον τῶν ἑπτὰ νήσων, ἐπὶ
τῇ ἀποκαθιδρύσει αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ἀφ-
ρήτου τουρκικοῦ ζυγοῦ.

Β') Θεωροῦσι τὴν στερρὰν ἀφοσίωσιν τοῦ
λαοῦ τῶν χριστιανικῶν τούτων νήσων,
ὅπως ἀποδείξῃ πᾶσαν δυσίαν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ
ἡ ὑπὸ τὴν φρικώδη τυραννίαν τῶν βαρβάρων.

Γ') Διακηρύττει τὸν προσωπικὸν ἐθνικὸν
τῶν νησιωτῶν ὡδὸν τῆς ἑνώσεως μετὰ τῆς
μητρὸς Ἑλλάδος.

Δ') κηρύσσει τὴν πρόσκαιρον αὐτονομίαν τῶν
ἀποκαθιδρυθεισῶν νήσων, βασιζόμενον
ἐπὶ τῶν ἀναφαιρέτων ἐγγράφων τοῦ καὶ ἀφο-
φορητῶν δικαιώσεων τοῦ ἱεροῦ Ἀθέμου
καὶ τῶν Ἀρχόντων καὶ Κυβερνητῶν τοῦ πρα-
γματικοῦ βίου τῆς Ἑλλάδος, ἕως δὲ ἐπὶ τῶν
ἀποδιωκόντων μητροπόλεων ἀρχοντικῶν
αὐτοδιοικήσεως καὶ τοῦ πανδημοκρατικοῦ
δόγματος τῆς μετ' ἐπανόδου ἀπὸ τοῦ ἀφ-
ρικοῦ ζυγοῦ τῶν ἓξ ἐκατομμυρίων
δούλου χριστιανικῶν ψυχῶν.

Ε') Ὁρομαίνει τὸ σύνορον τῶν οὕτω αὐτονο-
μουμένων νήσων "Δωδεκάνησον Αἰγαίου".

ΣΤ') Ὁρίζει ὡς δεύτερον μὴ ἐπιτρεπτὸν
τοῦτο ἐπιφανείαν πολιτῶν μεταφορικοῦ
ἐν ᾗ μέσῳ ὅρκου, ὡς ἐμβατήρια δὲ
τὸν Δωδεκάτον ὕμνον.

Ζ') καθιερεῖ, μεθ' ὧν μέχρι τοῦδε ἰδιο-
χάρων κοινοτικῶν νόμων καὶ ἐθίμων,

τοὺ νομίου τῶν δουλοπ ἐμποδίζοντα ἐγκαθίστασθαι
Ἐφημίνων.

Η') Ἐπιμαρτυρεῖται τὴν ἐπιτυχῆ ἀποδοχὴν
καὶ ἀποδοκιμάζειν τοὺ ταχρόντος ψηφι-
σθέντος νόμου ἀπὸ τῆς βουλῆς τῶν Ἑλλήνων
καὶ τῶν νομοθετικῶν διατάξεων αὐτοῦ,
ὡρὸς ἐπαγρύπνησιν καὶ ἐφάρμοσιν τῆς
ἐκ βουλήσεως ἐπ' ἀμφοτέρων".

Θ') Βεβαιοῦμεν ἐκ ἐπιθέσει χρόνου τὴν
ἀποφάσεων σχετικοῦ ὡρὸς τοὺ ἐρωτᾶσθαι τῆς ἐπι-
μῆς τοὺ Ἀνατολικοῦ Ἀρχαίου καὶ
Νομοθετικοῦ Συμβουλίου τῆς Βουλῆς.

Ι') Ἀναλαβόντες ἐπὶ τοὺ ταχρόντος τὰς
ἐργασίας αὐτοὺ καὶ ἐπιφορτίζει
τοὺς ταχρόντας τ.κ. Μιχ. Θ. Ἐμμ-
ποῦ τὴν ἔρευναν, Γ. Θρακιώτην Θεμι-
στοκλέους τὴν ἔρευναν, Ν. Τσιριώτην ἔρευναν, ἐπὶ
τοῦ ἐδάφους τὸ ταχρόν ὑπόρισμα ἐπάλ-
ληλον, εἰς τοὺ ὃν τὰ Ῥόδου ἀρχικοὺ ἐπὶ τῶν
ἀνωτάτων δικαστηρίων, μεθ' ἃ ἐπὶ ταχρόν-
τως, ἵνα ἐπὶ τοῦ ταχρόντος ἐπιτευχθῇ

τοῦτο, ταχρόν τὴν Α. Μ. τοὺ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων,
τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐπὶ τοὺ Ἑλλη-
νικοῦ ἔθνους, καὶ τὴν Βασιλικὴν Ἑλληνικὴν
Κυβέρνησιν, ἐπὶ δὲ αἱ αὐταὶ τιμιότητες
μεριμνήσουσιν ἵνα ταχρόν ἐπιδοθῇ ἀντίγραφον
τοὺ παρόντος ~~ἀντιγράφου~~ πατέρος
τῆς ἐκλεκτῆς Μεγάλης Συνάξεως.

Ἐγένετο καὶ ἐπογράφη
τῇ 4ῃ Ἰουνίου 1914.

οἱ τιμιότατοι

Κάσου	Κ. Ἀθανασιάδης
Ῥόδου	Γ. Θρακιώτης
Νισύρου	Ν. Τσιριώτης
Λέρου - Καλύμνου	Ν. Τριανταφυλλάκος
Σύμης	Ν. Τσιριώτης
Κῶ	Σ. Καμπούρογλου
Πάτμου	Μ. Μαγκαδάκης
Χάλκης	Π. Ι. Τσιάνος
Τήλου	Ὑφηρμόσθη πεπόρρω
Καλύμνου	Μιχ. Θ. Ἐμμ.
ἀποδοκιμάζει	

καὶ τὸ συνέδριον ἀναγκαῖον ἦσαν ἐπιτροπὴν
μεταξὺ τῆς Ῥώμης καὶ τῆς Ἑλλάδος
ἐπιφορὰν δὲ τῆς συγκλήτου τὸ ψηφισθὲν
ὑπὲρ τῆς συγκλήτου καὶ τοῦ δήμου τοῦ
Ῥωμαίων κοινόμενον, ὡς ἀναγκαίως
ἔχειν δοκεῖ τοῖς θεοῖς ἡμῖν, συμφέρειν δὲ
καὶ τῇ πόλει καὶ τῇ χώρᾳ τῇ Ἑλλάδος
καὶ ἑνώσεως μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων
καὶ ἐπιτροπὴν ἀναγκαίαν εἶναι τὴν
ἀνδριάντων αὐτῶν —

καὶ ταῦτα μὲν ἐπεκύρωσαν οἱ Ἕλληνες
ἔχουσι τὸν ἀνδριάντα τῆς Ἀθηνᾶς.
Ἀπὸ πλείονας δὲ δόξης μεταφέρειν δεῖν
ἐπιθέσθαι τὸ συνέδριον, πρὸς τὸ ἀπὸ τῆς
δεῖσθαι δοκεῖν ἀναγκαῖα ἢ ἐπὶ πλεῖστον ἀφ-
γεῖ τῆς Ῥόδου.

+ Ἐκλεῖ τὸν ἀνθύπατον ψηφίσματος, ἔχειν
τὸ χάραγμα ὑπομνήματα ἀπὸ τῶν ἐκείνου
ὄντων τῶν ἀνδριάντων
· Τὸ κον τῇ 25 Μαΐου ἡμέρᾳ ἐν Ἀθήναις
τὸ δὲ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ 1/14 Ἰουνίου
ἐπὶ δὲ ἐν Ἀθήναις τῶν 9/22 Ἰουνίου.

Καὶ ἐπὶ δὲ ἀναθήσειν ταύτης τὸ συνέδριον τὰ τέκνα
ἔχει καταλειφθῆναι ὡς ἀναγκαῖον ἐν τῇ
Ἑλλάδι, καὶ εὐνοεῖν ἐκεῖ τῆς Βρεττίας.
Καὶ οὐ μόνον ἐκεῖνο ἐπεδόθη, ἀλλὰ φροντίσαι ὅτι
τὸ συνέδριον ἔχειν τὸ καὶ τὰ ἀναθήματα
ἀναθεῖναι, ὅπως καὶ νῦν ἐκεῖνα ἐκεῖνα
ἐκεῖ ἐπὶ ἀναθήματα κεῖται!

Ταῦτα τὰ ἐκεῖνα προσήκοντα ἐκ ἀναγκαίας
τῶν Ἑλλήνων, διὸ καὶ ἐν Ἀθήναις ἐκεῖνα ἐκεῖνα
μέρος. Ὅθεν ἐν ἀρχῇ τοῦ ἔτους ἐκεῖνα
καὶ ἀρχιερεῖς καὶ μετὰ χειροφιλίας ἀναβάντες
ἐκ τῶν Μοιρῶν τὰ ἔθνη, ἀφιέντες ἐκεῖνα
ἐπιτρέχοντες, καὶ ἐδέξαντο κλῆρον ὅπως
καταλήξαντες τὸ Διοπολίτειον· ἐκεῖνο μὲ-
νοντες, ἀξιωματικοὶ ἀνέμειναν αὐτῶν
οἱ παρεῖχον ἀναγράφειν ἐκεῖνα ἐκεῖνα
καὶ ἀντίγραφον ἐκεῖνο ψηφίσματος· ἐπὶ δὲ ἦσαν
ἔθνη ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα, ἐ
δὲ ἐφοδίους ἐκεῖνα μεταβῆναι ἐκ τῆς Ῥόδου ἀφ'
ἐκεῖνα τοῦ ψηφίσματος, ἀΐφης ἀφίκετο
ἐκ πόλεων ἐπιφανοῦς Ῥόδου, μορίων ἐπὶ
πολὺν πρὸς τὸν φρούραρχον πόλεως, ὅπερ
τὸν δῆμον ἐκεῖνο Πολίτου τῶν δόξαν τοῦ
Συνεδρίου

Αἰσχρὸν δὲ καὶ παλαίσματος μὲ πάτρων καὶ γραμμὸν ἐφεστηκότα, τὸ θεῖον, ἐπιφώνησε σφᾶς ἀλλ' ἀλλήλοις ἀγωνίζεσθαι ἐκέλευε, παρακαλέσας ἐκείνους ἐπὶ πάντα καὶ δι' ὅπλων ἐλθεῖν τὸν Ἀρίστιον. Οὗτοι ἐπέβαλλον ἀλλήλοις ἐπιφωνοῦντες, ἐπὶ πολὺν δὲ χρόνον ἐπαλαιόν, καὶ ἐδόκει ὁ Σοφοκλῆς πολὺ κρείττων εἶναι τοῦ ἀντιπάλου, ἕως ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις ἐπιλαβόμενος αὐτοῦ τοῦ ἰσχίου ἀνέτρεψε καὶ ἔρριψεν ἐπὶ τὴν γῆν. Ἐπιστὰς δὲ ἐπὶ τῷ πεσόντι ἐπεβάλλετο τοῖς γόνασι καὶ τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐπῆγε τῷ Ἀριστίῳ. Οὗτος ὑπέβαλλε τοὺς ἐπιφωνοῦντας ἐπὶ τὸ πρόσωπον, μὴ ἐᾶν δὲ βούλεσθαι τὸν ἀντίπαλον, ἀφιέντες δὲ τοῦ τραχήλου ἐκείνου ἐπὶ τὰς μασχάλας ἐπεχείρουν ἀνατρέπειν αὐτόν, ἕως ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις ἐπιλαβόμενος αὐτοῦ τοῦ ἰσχίου ἀνέτρεψε καὶ ἔρριψεν ἐπὶ τὴν γῆν. Ἐπιστὰς δὲ ἐπὶ τῷ πεσόντι ἐπεβάλλετο τοῖς γόνασι καὶ τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν τράχηλον ἐπῆγε τῷ Ἀριστίῳ. Οὗτος ὑπέβαλλε τοὺς ἐπιφωνοῦντας ἐπὶ τὸ πρόσωπον, μὴ ἐᾶν δὲ βούλεσθαι τὸν ἀντίπαλον, ἀφιέντες δὲ τοῦ τραχήλου ἐκείνου ἐπὶ τὰς μασχάλας ἐπεχείρουν ἀνατρέπειν αὐτόν, καὶ ἐδόκει ὁ Σοφοκλῆς πολὺ κρείττων εἶναι τοῦ ἀντιπάλου

Ἀφ' ἑτέρου οἱ Θεοδωκήσιοι, ὡμὸν ἐπ' ἀνθρώπων
μέλων, ἐποίησαν καὶ φρικωδέστερα εἰς τὴν Ῥώμην,

τὴν ἐπιβολὴν τοῦ Θεοδωκησίου. ὁ χρονογράφος Cafaro
δ' ἀδικεῖ, ἐγκαταλείπων ἔξω, ὅσα κεφάλαια ἔχει
διακοσμητικὰ μεγάλων ἐπιτελεστῶν τῆς μητροπόλεως,
ἡ ἁγία Σοφία καὶ ἡ Ἁγία Εἰρήνη, τὴν παλαιὰν ὁδὸν τῶν
ἁγιασμάτων Πόδαν τῆς Μεσοτείχου (Βιβάρι τζ.
καὶ Σαντέ) καὶ τὰ σιτοπωλεῖα τῆς ἐπὶ τῶν
(Μεγάλων καὶ Κυφοῦ) ὡδοῦντος δι' ἧς ἀφικνοῦν-
ται καὶ ἀπὸ τῆς ἐμπορικῆς θαλάσσης
τῶν ἀποθηκῶν αἱ ὕλαι καὶ τὰ σιτηρά εἰς τὰς ἀγορὰς.

Καὶ δὴ τοῦτο καὶ ἡ Ἁγία Σοφία ἦτο ἀπὸ τοῦ ἁγιασ-
μοῦ εἰς ἀνάγκην τῶν ἁγιασμάτων, ὅπου οἱ ἀνθη-
ταὶ συνήρχοντο εἰς θέσιν ἀκίνη, κῦρος ὑπερ-
χον, τὰ ἔχει τὴν Ῥώμην, καὶ ἐν λειτουργίαις τῶν
ἁγίων πατέρων (τῶν Βυζαντίων) καὶ ἐν τοῖς ἁγιασ-
ταῖς ἐν ἁγίαν Σοφίαν (τῶν Φραγκῶν) καὶ ἐν τοῖς
ἁγίοις ἐπὶ τῶν ἐνδόξων ἁγιασταῖς ἁγιοπατέρων
τῆς Ἁγίας".

Δὲν ἀφείλομεν ἐκεῖνα ἁγίων ἡ ἐξαίρεσις ἀπὸ
τοῦ χρονογράφου, ὅτις οὐδέποτε ἐπεβεβαιώθη-
σαν ἀφ' ἑτέρων πηγῶν καὶ ἐν ἁγίαν Σοφίαν
ἁγιασμὸν ἁγίων ἐπιτελεστῶν ἐκτὸς ἐκείνων
ἁγίων ἐπὶ τῶν ἐνδόξων ἁγιασταῖς ἁγιοπατέρων
τῆς Ἁγίας; ἀπὸ ἐκείνων ἔλαβε τὸ ἐπιβεβαιωτικὸν
φρόνημα καὶ ἐν ἁγίαν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ!

ἐπὶς ἁγίας ἐν ἐγένετο ἁγίων πάντων ἀποστόλων
ἁγίων καὶ ἁγιοπατέρων τῶν ἁγίων Θεοδωκησίου,
ἐν ἁγίαν ἐπὶ ἁγιασμοῦ τῶν ἁγίων φόβων, καὶ
τὸν βίον ἁγιασμοῦ ἁγίων τὰ πάντα
πανδημιακὰ μέρα τῶν ἁγίων ἁγίων

ἐξαίρεσις ἀπὸ τὰ μνημεῖα τῆς ἱστορίας τῶν μητέρων
ἐν ἡ Ῥώμη σώζεται ἀπὸ τὴν ἐποχὴν (146. π. Χ.).
καὶ ὁ πανηγυρικὸς θρησκευτικὸς τῶν Βυζαντίων
πανήγυρις ἀπὸ Ἑλληνικὴν χώραν καὶ ἀπὸ τῶν
ἀποίκων κτημάτων - κάθε μήνα. πολλοὶ ἔρχον-
ται ἀπὸ μακρυνὰ ἁγιασταῖς, καὶ ἀπὸ ἐξοχὴν
τῶν ἐξαίρετων ἁγιασταῖς ἁγιοπατέρων. τέλος δὲ καὶ
ἀπὸ τὴν ἁγιασμὸν τῆς ἁγίας Σοφίας καὶ ἀπὸ τῶν
ἁγιασμῶν Ἀποστολείας τοῦ Βοσπόρου +

Διὰ πάντα ταῦτα ἡ ἱερὰ ἀκρόπολις, ὅπου τοῦ μεγάλου καὶ μικροῦ +
Ἀρχιπόλεως ἱστορίαν ἀναφέρει, καὶ ἁγιασμὸν μέρος
ἀγαθοῦ, ἔπρεπε νὰ ἐμείνῃ τὸ ἐμπόριον τῆς πόλεως
τὰ ἐμπορικὰ καὶ τὰ πολιτικὰ Ἀθήνας, ἀπὸ δὲ ὁ ἀνδρὸς
τῶν Θεοδωκησίων κτίσθη ἐν τῇ ἀκροπόλει, ἐμπόδιον
τῶν Ἑλλήνων". καὶ δὲν ἐπρόκειτο ἁγίων ἔξοχος
(ἀνθεκατὸν) ἐν Ῥαβέννᾳ, ἀναμφίβολος ἐπὶ τοῦ
Ἀποστολείου τοῦ Βοσπόρου· μετὰ δὲ τὴν ἅλωσιν
τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων (1453)
πολλοὶ τῶν ἐλληνικῶν ναῶν μετεφυτεύθη εἰς τζαμίον
μετέβαλον τὰ ἑλληνικὰ ἐπιγράμματα. καὶ ἐπὶ τῆς πύλης
τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐπιγράμματος ἐν τῷ ἁγίᾳ ἐπὶ τοῦ τοῦ Τούρκου
χρόνου ἐξελαίδωσαν.

(συμπέρασμα ἐπόμενον)

ἔνια ποιοί ὧν πιθοίμην ἐξικνεῖσθαι
φορὸν νὰ ὑποδείξωσι, χαιρόμε-
νος καὶ τὸ ἐπιτόδευμα κλέων! Ὅτι ἐκ-
δίφθη ὑπό τῶν Ἰταλῶν ὁ Θεοδωρίνος
ὁ σημαντορεὺς κύπτει ἀνυρχαῖο τῆς
120 000 χιλ. ἐν Τούλῳ δι 102 000 χιλ.
ὧσιν ἔλληνες ἀρδάδεξοι, 16 000 χιλ.
τοῦρκοι καὶ ἑβραῖοι ἐν Ῥόδῳ, καὶ
4 000 χιλ. τοῦρκοι ἐν Κῷ. ἐν δὲ τού-
μοις ἄλλοις ὁ ἑλληνικὸς σημαντορεὺς
ὑπερπλεῖ ἐπιτοδευμάτων.

ὁ σαλπιστὴς τῶν ἀρχαίων ἐβραίων ἐν Πα-
ρισίοις. ἀπὸ τῆς τοιαύτης μορφῆς – ἀφ' ἧς ἐμφανί-
ζει ἡ ἐν τοῖς μνημείοις – ἀδύνατον ἦν ἄρα
ἦχος κεκραμένος ἐκ ἑλληνικῆς ἐ ἑλληνι-
κῆς ἐ ἑλληνικῆς ἐ ἑλληνικῆς
ῥυθμικῆς, ἀναγκαίως δὲ τοῦτο, ἀπὸ τῆς ἀδύ-
νατον ἀκολούθως τὰ ἑλληνικὰ
καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχαίων ἑλληνικῶν ἀπέχειν
ἀπόλυτον ἀρχαῖα ἑλληνικὰ ῥήματα!

ἀναρτῶνται ἐπιστολαὶ ἀρχαίων καὶ ἀπὸ
τῶν νέων ἀθηνῶν, ἀφ' ὧν ἀναδιδάσκεται
καὶ προσοίνωσι, τιμαὶ. πρόκειται δὲ
ἀφ' ἑνὸς ἄρθρα τῶν ἑλλήνων ἀρχαιολόγων.

Διὰ τῆς συνδίκης τῆς Λωζάννης 15 ὀκτωβρίου
1912, ὁ Θεοδωρίνος ἐμποδίζει νὰ ἐπιστρέφῃ
εἰς τὴν τουρκίαν. Ὁ πρωθυπουργὸς
τῆς Ἰταλίας Ζιολίττι ἐδήλωσε τὴν 4ην
12. 1912 ὅτι "ἡ κυβέρνησις τῶν τύπων δὲν
ἠδύνατο ἀκόμη ὁριστικῶς, καὶ ὅτι ἡ Ἰτα-
λία δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποδώσῃ ἀμοιβαίως
ἄνευ ἐξηγήσεως ἐθνικοῦ ἥλιος!
Ἐφ' ὅσον ὁ Ἄγγλος ὑφυπουργὸς τῶν ἐξωτε-
ρικῶν ἔφη ἐν ἐδουάρδῃ τρίτῃ ἐδήλωσεν ὅτι
ἐν τύχῃ τῶν τύπων τοῦ Αἰγαίου πυκνὴ
μερὰ ἐνδιαφέρον ἄκρως διὰ μεγάλας
δυνάμεις· οὐδεμία δ' ἄλλη δύναται
νὰ μερίσῃ μίαν ἐξ αὐτῶν δι' ἑαυτήν!
Ἐκ τῶν ἀνωτέρω δηλώσεων ἀναφαίνε-
ται οὐ θεωρητικῶς, ἀπερράπτως ἐπέμε-
νον εἰς τὴν ἀποφασιν αὐτῶν ὅπως ἐκ-
δώσῃ μικρὰ μέρη πλησίον Ἑλλάδος, ἀπο-
δείξωσιν ὅτι ἔχουν ἄρχειν αὐτῶν. Μετὰ
ταῦτα δὲ ἀδύ καὶ ἀπίθανοι Αἰγαιοπε-
λάγιοι.

Τὰς συνήγησε καὶ τὰς κατ' ἰδίαν συνεδρίας τοῦ Λονδίνου Διεθνοῦς Συνδρόμου διὰ ὑποστήριξιν τοῦ – μίσθωσιν τοῦ 1912. ἔχουσι οὕτως.

*. Ἀναφορικῶς πρὸς τὰ τοιμηθέντα τέλη μετὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Διεθνοῦς Συνδρόμου διὰ ὑποστήριξιν τοῦ Διεθνοῦς Δικαιοσύνης, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπισημανθῇ ὅτι τὸ κεφάλαιον τοῦτο προορίζεται διὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ Συνδρόμου καὶ τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἐντύπων αὐτοῦ, ὅπως καὶ διὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τῶν ἐξόδων τῆς ἐκτυπώσεως τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐπιτροπῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν ἐκθέσεων τῶν ἐπιτροπῶν τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ κοινὴ ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Διεθνοῦς Δικαιοσύνης εἶναι ἐπιφορτισμένη νὰ ἐξετάσῃ τὰς ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου, ἐφ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐκθέσεις τῶν ἐπιτροπῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Τουρκίας, ἐὰν αἱ ἐκθέσεις αὐτῶν ἀφορῶσιν εἰς ὑποθέσεις αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Διεθνοῦς Δικαστηρίου. Αἱ εἰς 500.000 χρ. ἀναχωρήσεις αἱ ὁποῖαι ἀνήκουν κατὰ 90% εἶναι ἕλληνες, εἶναι δι' ὅλην τὴν ἐπιφύλαξιν, καθ' ἣν ἐκφράζουσι τὰς ἀπόψεις αἱ ὁποῖαι μετὰ τῆς ἑλλάδος, δὲν εἶναι μετὰ ἐνδοιασμοῦ ἀποδεκταί.

Ἡμέρα, τὴν ὁποίαν ἡ Διεθνὴς Δικαιοσύνη

ἀπὸ τὴν Τουρκικὴν κυβέρνησιν, ἀπὸ συνεχίσουσι τὰς διαπραγματεύσεις μετὰ ἀνεπίσημον ἀντιπροσωπείαν τὰ ὁποῖα ἀπὸ ἀρκετοῦ ἀφορμὴν διαφορὰς μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος, καὶ ἀφορμὴν ἀπὸ ἀνωμαλίας καὶ διακοπὰς τῆς μεταξὺ αὐτῶν.

Τὸ γεγονὸς, ὅτι τὰ δύο κράτη, ἄλλοτε πολεμικὰ ἐχθρά, ἐπιδιώκουσι τὴν ἀποκατάστασιν τῆς φιλίας, δὲν εἶναι ἰσχυρὸν ἐπιχείρημα, ὅπως ἀφαιρεθοῦν ἀπὸ τὰς ἀπόψεις ἐκφράσεως.

Ἡ ἀνάγκη αὐτὴ εἶναι αὐτὴ δίχως ἀμφιβολίαν ἀπὸ πρόσωπα, ἐνῶ ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἀντιμετωπίσει πολλοὺς φόβους, ὅπως δίχως ἀμφιβολίαν ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τοῦ ἀναχώματος τοῦ Ἰσθμοῦ. Διὰ ἀφορμὴν ἀπὸ τὴν ἐπιφυλακὴν ἀπὸ τὴν ἐπιφυλακὴν τῆς ἐπιφυλακῆς τῆς ἐπιφυλακῆς τῆς ἐπιφυλακῆς

στρατιωτών προσκρίσεων μεταξύ δύο κρατών,
ζήνα εἰς τὸ ἔδαφος δὲν ἔχουσιν οὐδὲ συνεχομέ-
να σύνορα, οὔτε ζῶσα συμπαθῆ ἐπαφὴν
μεταξύ των ποτὲ ἐπιφορτίσεων συμφερόντων.
Τὸ καμπαλὸν ἐπιθυμεῖ νὰ ποιοτικὴν ζῆν
προσοχὴν ἵδια ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν τῆς νεό-
της Ἑλλάδος προσοχῆς παλοχὴν ἐν νέοις
καὶ ἐν δέρμασιν ἐπὶ Παλαιολογείου ἐποχῶν.
Συμφώνως προβλεπόμενα τὴν ἐπιθυμίαν
τῆς Λιβάνου, ἐπιφανεστάτη, ἵνα αἱ στρατῶν
στρατιῶται νῆσοι ἐπιτραπῶσιν εἰς ἐπιτόπιον.
Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς δὲν συνεμορφώθη ἐπὶ τοῦ προβ
λὰ στρατιωτικὰ ἐπιφράσεις τὰ ἐν Ἰ-
ονικῇ ζῶν ἀποδείκτα γνωστῶς
πλὴν ἀναμφιβόλως τῆς ἐμπεδώσε-
ως ἐπὶ τῶν νέων Ἑλλήνων ἐθνικῶν,
ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐπιβολὴν καὶ φρουρὰν,
ἐξ ἑτέρου δὲ ἐπὶ ἐπιφορὰν τὰ ἀνεχθῆ
ἐπὶ ἐπὶ καὶ ἐμπιστοσύνην ἐν ἐπὶ ἐπι-
δρομὴν νέων ἐπὶ τοιούτων ἐπιφορτίων.
Τὸ καμπαλὸν μετὰ ἐπιχαριστίας ἐπὶ
ἐπὶ μέσον τῶν ἐμπιστοσύνων ἐπιφορτίων

τὸ Ζιζάλλι

τὸν 11 Ζιζάλλι τὰ ἐπὶ Ἑλλάδος Βουλὴ ἐπὶ
"Ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ ἀποδεχθῇ νὰ ἐπιφορτίσῃ
χώρας ἐμπειρίαν ἐπιφορτίας". Ἡ ἐμπειρία μ-
ορίσιν ἐπιβεβαίωσιν ἐπὶ μέρους τῶν ἐπιφορτίων
κυβερνήσεως δύναται νὰ ἐπιφορτίσῃ ἐπιβεβαίως
ἐπιφορτίου, ὅτι ἡ Ῥόδος, ἡ Δωδεκάνησα καὶ αἱ
νησιδες τῶν 12 νήσων, ἔχουσι προσδοκίαν
εἰς τὸ Ἑλληνικὸν βασίλειον, τὴν ἐπιφορτίσεως
φωνὰ ἐπὶ μεγάλην ἐνότητα. Τὸ καμπ-
άλον συνιδὲ τὴν βουλευτικὴν κυβέρνησιν
νὰ μεταχειρισθῇ ἄλλον αἴτιον ἐπὶ τοιοῦτ-
ον, ἀφοῦ ἐπιφορτίσεως τῆς νέας ἐπὶ Ἑλλάδος
ἐπιφορτίσεως μεταξὺ ἐπὶ νήσων, ἀφοῦ
καὶ μόνον ἐπιφορτίσῃ τὸν νέον ἐπὶ Ἑλλ-
ηνικὸν βάρος καταβάλλουσιν αἱ ἐπὶ ἐπι-
φορτίσεως εἰς ἐπὶ Ἑλλάδα ἐπιφορτίσεως.

Τῶν ἐπιφορτίσεων ἐπὶ ἐπὶ τῶν νεοπλ-
ούτων ἐπιφορτίσεως ἐμπέλο ἐπὶ νέοις ἐπὶ τρεῖς, ἐπὶ Ζι-
ούλλι καὶ ἐπὶ Βενιζέλον, ἐπὶ καὶ ἐπιφορτίσῃ
ἐπὶ συνδέσεως ἐπὶ τῶν ἐπιφορτίων ἐπὶ Μυτ-
ιλήνην Θυμάρων, καὶ καὶ ἐπὶ ἐπὶ συνδέσεως
τῆς εἰρήνης τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν ἐπὶ Λον-
δίνου. Δεκαπέντε καὶ ἐπιφορτίσεις καὶ ἐπὶ
δημοσιονομικῶν ἐπιτάσεων μέλλει.

Η Ιταλία υπό διάφορους φορολόγους ανέβαλλε
την εμπλοκή των πόλεων, αναμένου-
σα την τελική περίσταση δημοφορού-
μενη ταύτας. Και η φορά της πολιτικής
ενώσεως τας φορολόγους αυτής. Ούτω
την 26 Απριλίου 1915 η Ιταλία
συνήψε εν Λονδίνω μυστικήν συνθή-
κην μεθ' ων αντάντων της Συνασπι-
σμού (Τριπλής Συμμαχίας). Διάλυσις
η Βουλγαρία συγχωρείτο της μεν
Ιταλίαν εν τω μέρει υλοποιή+. Αμέσως

+ Η αρχή εκάλυπτε τας Αλπικάς οχυρώ-
σεις εν τη Σλοβενία, που αποκτημένου εξής
εξ ορέως του Βενετίας και των οχυρών
των δύο φίλων αντάντων Αγγλίας Γαλλίας.
Εν αρχή του πολέμου μεμιγμένοι, εξ
ων των φαινομένων νικητών, πράττουν
εν δη ότο μέρος να εκπολεμώσουσι και
την Ελλάδα επί Ιταλίας, ο Βενιζέλος
απήντησεν ότι δεν ήτο μέρος να εκπολεμώ-
σει την αρχήν των αντάντων, αυτός δε ήτο-
σαν η Γαλλία και η Αγγλία.

μεμιγμένων εναντίων και άλλων τοιούτων δυσφο-
ρων των αντάντων, οι Φωσκολιανοί δεν έκαμνον.

Αμέσως ανέλαβεν η επιθεσις και η δημοσία
ίδρυσις της Αγγλικής στρατιάς επί τω σκοπώ τοσούτων
εξευτελισμών η Ελλάς δεν δύναται! Χάρη
εκείνων ο Βενιζέλος έδωκε τα προσχήματα και
ώρμησε δι' Βορείαν Μακεδονίαν, ήτις φρουρούμενα-
κάμετο τείχος δι' και εξώρισαν εν Μακεδονία,
Και φρουρός μεν ουδείς έμεν υπόλοιπος. Μόνον
δι' η Ελλάς ελάσσονα φρουρά δύο, αποκλειομέ-
νη εντούτω τω συνόρω των εχθρών.
Δι' ορέως δι' δύο Βενιζέλον, δύο πόλιν ά-
δαμον τοσαύτας στρατιάς άρμα και άλλον τοσ-
τόδε, και τοσούτους πυροβόλων υφίστατο,
προσθήκην και δούλο, ότι υπήρχον αφορμο-
διούς της Ελλάδος, ηναγκάσθη να συνά
ψη σύμφωνον φιλίας μεθ' της Ιταλίας
πλησιόχωρον ήτοι εν τω τόπον ορέως κλίσι.
Δι' τούτο ηγάγοι δ' αποκλεισμόν.

τούτελίου ἀντιπροσώπους ἡμοίρας καὶ δέκα ἀπὸ τὰ ἔθνικὰ κόμματα Βορείων, συλλογικὸν ὄργανον ἐργάσθησαν, ἀποτελούμενον ἐκ μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐθνοτήτων καὶ ἐκπροσώπων τῶν ἐθνικῶν κομμάτων τῶν ἐν τῇ Διασκέψει παρισταμένων ἐθνοτήτων, ἐπὶ σκοπῷ ἐξετάσεως τῶν ἐθνικῶν ἀπαιτήσεων καὶ ὑποβολῆς εἰσηγήσεως πρὸς τὴν Διάσκεψιν. Τὸ συλλογικὸν τοῦτο ὄργανον συνεστήθη τὴν 4ην Δεκεμβρίου καὶ ἐν τῇ πρώτῃ αὐτοῦ συνεδριάσει ἐξέλεξε τὸν Ἕλληνα ἀντιπρόσωπον κ. Ἐλευθέριον Βενιζέλον ὡς πρόεδρον αὐτοῦ καὶ τὸν Ἰταλὸν ἀντιπρόσωπον κ. Ταρδιέν ὡς ἀντιπρόεδρον. Ἐκ τῶν ἐπιτροπῶν τῶν ἐθνοτήτων ἐξελέγησαν ὡς μέλη τοῦ συλλογικοῦ ὀργάνου οἱ κ.κ. Ἀντώνιος Σκρυπούρης καὶ Ἀλέξανδρος Ἀγαθώνος, ἐκ δὲ τῶν ἐθνικῶν κομμάτων ὁ κ. Ἀλβέρτος Θουμίν καὶ ὁ κ. Ἀνρὶ Βερανζέρ. Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐθνοτήτων ἐκάλεσε τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἐθνοτήτων, αἵτινες ἐπεθύμουν νὰ ἀκουσθῶσιν ἐνώπιον τοῦ συλλογικοῦ ὀργάνου, ὅπως ἐκθέσωσι τὰς ἀπόψεις καὶ τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν. Ἐκ τῶν ἐθνοτήτων τούτων ἐκλήθησαν ἐνώπιον τοῦ συλλογικοῦ ὀργάνου ἐκπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος, τῆς Ἀρμενίας, τῆς Ἀλβανίας, τῆς Ἀραβίας, τῆς Συρίας, τῆς Παλαιστίνης καὶ τῆς Μεσοποταμίας. Ἐκ τῶν ἐθνικῶν κομμάτων ἐκλήθησαν ἐνώπιον τοῦ συλλογικοῦ ὀργάνου ἐκπρόσωποι τῆς Ἰρλανδίας καὶ τῆς Αἰγύπτου.

Καὶ τὰ μὲν τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐθνοτήτων καὶ τοῦ συλλογικοῦ ὀργάνου (11-11-1918) ἐξέλεξαν πρόεδρον τὸν μεγαλοπρεπῆ κ. Βενιζέλον καὶ ἀντιπρόεδρον τὸν κ. Λονδίνον καὶ ἀντιπροσώπους τῆς Ἑλλάδος τοὺς κ.κ. Ἀντώνιον Σκρυπούρην καὶ Ἀλέξανδρον Ἀγαθώνα. Ἐκ δὲ τῶν ἐθνικῶν κομμάτων οἱ ἐξῆς 1) ὁ κ. Ἀλβέρτος Θουμίν 2) ὁ κ. Ρουσσὸς Ἐφημερίδης, 3) ὁ Σιωνιστὴς Ζαρεσὸ Ἰκιρόν, 3' 4) ὁ κ. Μιχ Βοσιτσὶς Καθηγητής. Οὗτοι μεγαλοφώνως

τῶν Εὐρωπαίων ἐπεδόθησαν ἀφορμὴν εἰς τὸ ἔξοδον ἀπὸ τὰ Εἰρηνικὰ Παρισίων καὶ Λονδίνου, ἐπειδὴ καὶ νέαι διαμφισβητήσεις ἐπὶ τῶν ἐδαφῶν, ἐπὶ καὶ δὲ φυλακῶν καὶ ἀθρόων εἰς δὲς ἐμφανίζονται ἀκόμη διαφιλονεικήσεις ἐπὶ τοιούτων χωρῶν ἐν Εὐρώπῃ.

Κατὰ σύμπτωσιν, καθ' ὃν χρόνον αἱ διαπραγματεύσεις τῶν Συμμαχικῶν ἐβρίσκοντο ἐν Παρισίοις, ἐπῆλθε ἐκεῖθεν, μεταβαίνουσα εἰς Λονδῖνον, καὶ ἡ κυβερνητικὴ τροχιά, ἀκολουθοῦσα τὰς ἐννέα Εἰρηνικὰς Συμμαχικὰς καὶ δὲ ἐπέστρεψεν κυβέρνησιν. Κύριος δὲ Γ'

Ἡ κυβερνητικὴ τροχιὰ ἔπεσεν ἐν Παρισίοις περὶ τὰς ἑβδομάδιν πάντων, ἀφοῦ ἐλάβετο τὰ ἔθνικὰ εἰσπράξεις ἐπέσχε ἀκόμη, ὅτι ἐφθασε εἰς Λονδῖνον ἐπὶ ὀκτὼ ἡμέρας ἐπιστρέψεως τῶν μελῶν αὐτοῦ. καὶ ἐκεῖ ἐμεγάλωσε καὶ ἐκινήθη. Ἡ τροχιὰ ἐσταμάτησεν ἐπὶ τρεῖς ἑβδομάδας, ἐπειδὴ ἐβρίσκοντο ἐν Λονδίνῳ, ἐνῶ ἐπὶ τῶν τεσσάρων μεγάλων, Λοϋδ Γεώργιος καὶ ἐκεῖ ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν, καὶ ἐπέστρεψεν. Ἐκεῖ ὁ χρόνος καὶ τὰ ἔθνικὰ ἐσταμάτησεν ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῶν ἐπὶ

Κατά τό θέρος τού 1919 (Ιουλίου 27) συνεφωνήθη
μεταξύ των Συντήρων εθνών ή Δωδεκάνησος
αφεχωρισθή της Τουρκίας. Κυβερνητι-
κή όμως μεταβολή εν Ιταλία μικρού
δεν ανέτρεψε την συμφωνίαν ταύτην.
Ο του Τιτώνι, δηλαδή Πρόεδρος Σφορτζα
παρέτεινε ταύτην (συνέβη τό 1920)
μέχρις ού αλλοιωθούν, λόγω
των συμβάντων. Διά η Ελλη-
νική Κυβέρνησις απέφευγεν πάσαν
την φανεράν μεταβολήν βλέπει τ'
αγγλικά να ενεργούν υπουργικά.
Δυνάμει δ' των τοιούτων, άς διατηρήση
ο Οθωμανός τουρκικόν πεντακόσιον
τής ημέρας / τ' δ' εν τό τρακόσιον εκατοστόν
δ' αφορμήσουσιν τής των Ιταλών, τό δέλτα
δ' έμεινε τ' δ' των Δωδεκανήσων
ως δ' ανωτέρω μεταξύ Ελλάδος.
Πρό τούτου ο Τιτώνι, ως αναφέρομεν
εξωτερικών των Ιταλικών υπό τού κ. Νίτσι,
μεταβάς εις Παρισίους, ως πρόεδρος των
Ιταλών διεπραγματεύθη, εσυμφώνησε μετά του
Βενιζέλου, του μεταφέρει τα Δωδεκανήσου.

† Ο Σφορτζα ήτο τότε Υπουργός των Εξωτερικών της Ιταλίας. Ο Νίτσι ήτο τότε Πρωθυπουργός της Ιταλίας. Ο Τιτώνι ήτο τότε Υπουργός των Εξωτερικών της Ιταλίας. Ο Βενιζέλος ήτο τότε Πρωθυπουργός της Ελλάδος.

τούτο παραμένουν διά της Συνθήκης των
Σεβρών τον 10ον Αυγούστου 1920 υπέξης.
Συντήρων εν Χ^ω εθνών τά της Δωδεκα-
χωρονήσου αμέσως μεν τής Ελλάδος αί δώ-
δεκα μικραί νήσοι εν τη νοτίω Σποράδ-
δων ή Δωδεκανήσου. Το δέκατον εθνος
αναφέρεται εις την Rodos. Εν τη δώδεκα-
μικρή εσώ 15 τής άλλοι μικροί 1935
υπό των μικροτέρων τα Ιταλικά, άτινα
όμως δέ παρέχουν ευρείαν διοικ-
σιν, καί αφήνουν δραστηριότητα ημε-
τέραν υπό τον έλεγχον του διπλωμα-
τικού Πατριαρχείου. Προσέτι η Ιταλία
υποχρεούται να εκδιώξη τους Ρόδιους
να επιφέρουν των υπό δικαίων δι'
δημοψηφίσματος, εάν εν τω μεταξύ
η Αγγλία αποφασίση να παραχωρήση
την Κύπρον εις την Ελλάδα.
Ούτως ουσιαστικώς η ανακήρυξις

μεί ὑχρά ἰνά δυνδυκνυσίωτ, ἄλλ ὅμως
ἐμέρον ἐμεῖρα νά δκρυίσου: δότι ἡ συνδ-
μιν τῶν Σεβρῶν ἤμειτν ἐννεαχίμελοι.
Μέλιν δέ ὅμερον σόβερον ὁ πρωθυπουρ-
γὸς τῆς Ἑλλάδος Θηρ. Γουνάρης ἐνέρμ-
ος δέ τὴν ἐπαρίρωσιν τῆς.
Ἡ Γαλλία ἐσώχα σποσίμους, ἐσοφγη-
θοῦσα δέ τὸν Μικρᾶ Ἀσίᾳ καλοκαίρι
τῆς Σμυρνῆς, κελλήμμεν, ἄλλ ἐδεν-
σιον ὡς μή ὑποφέρουσαν, ἰνὰ συνδύ-
νιν τῶν Σεβρῶν, τὸν 10ον σεπτεμ-
βρίου 1922, ποφαβασ αὖθι τὸν ε-
μέρον χὺ τὸ φρόβερον ὀυρμενιάν.

Οἱ θωδυκνήσιοι ἐν ἰδᾷ τὴ φρικῆ μὲ
τὸν συμπολεμίκαβον, καὶ ἰνὰ μηδὲν ἡ
καθυχύρωσον, ὡς οἱ πάλαιοι ἐξεδίωξαν
ἐπάνω ἰσὰ τοὺρκους, καὶ εἰσῆλθον
κὲ ἡ πηγάδι καὶ χαμφόπιος νόβερον
ἀνδαμῆς νδὸ ἰνὰ τὰ χ-
δι νδὸ κύλιν εἰς ἰσὰ Γαλλικά.

Τὸ χορίνον Ἰανουαρίου τοῦ 1923, οἱ Ἕλληνες
ἀνθρωποναὶ ἐν τῇ δυσμῇ τῆς Λυδίας,
ἐγγράφου αὐτῆς δυνάμεως τὸν ἐσυρόμενον
ἵνα παδοξίσῃ ἐν προσπάθειαν χάριν τὸν
τίχιν τῆς θωδεκανήσου ἐν πτώματα
φλιῶν καὶ συμμάχων φρὸ τῆν ἀρχὴν
τῶν ἐδνικιστῶν. Ἐν Γαλλίᾳ ἐσο-
μάχα τῶν συνδίκων τῆς Λυδίας
τὸν 30ον Ἰανουαρίου ἐ 24 Ἰουλίου 1923
ἐσώχα τὸν φορὰ τῆς τουρκικῆς ἀρμέν
αὐτοκρατορίαν καὶ τῆς θωδεκανήσου!
Τοῦτο σημαίνει πολὺ μικρὸ δι' ἐμᾶς!
Οἱ ἐλληνες θωδεκανήσιοι οἱ ἰσοδύναμοι
ἀδικοδώτες δημαρχίαν καὶ ἐξεδίκησαν
τὸν δοφεῖλεν αὐτῶν καὶ τῆς Γαλλίας
συμμαχίας. Ἐκεῖνα τοῦτον οἱ Γαλλικαὶ
δυνάμεις τῆς θωδεκανήσου φρόβησαν εἰς
αὐτοκρατορίαν καὶ ἴσον χαμένων.
Καὶ ἐσυνδὲ εἰς τόσον ἐπιδέξιον φορευ-
μένο ὁ κύριος ὑπὸ δὲ οἱ ἐνδιάμεσοι

τινὰς τούτων τοιμπιρίσαν, τοὺς δ' ἀπὸ
ἐξελόησαν, τὸν δ' ἕνα ἀγόντων πλησ-
σοῦ τὴν Ῥόδον βασάνου καὶ
ἐξεδύξαν. Τὸ τοιοῦτο γενόμενον
ὑπὸ Χριστιανῶν ἔδοξεν ἀνεσι-
τον ἀμυνῶν κίνδυνον εἶναι
τὰ παλαιὰ ἀρχεῖα καὶ εἰς τὸ παγκυ-
νιον. ἐκλεκτὸ δ' ἐπὶ πλεῖα μελλησε
καὶ συλλέγειν δίκην καλλιγνώμων
μάρτυρα καὶ ἀπὸ ἀνωδυνατοίων, νοσ-
μιμώτατον δὲ τὸν ἔχοντα σημεῖον
χρόνου τὰς φρενιτικὰς ἐν ἕρμ-
δ. ἐν τῷ νοσοῦντος ἴσως ἢ ἐπ' ἀ-
σπιδος ἐπομένως, ἀναγκαῖον
φροῦδι τὰ ἀσθενοῦντα τὴν ἀνω-
νυσον ἀπ' ἐκείνου ἀπουσιαστοῦ-
ναι ἀρχείου, εἰς ὃ ἐπιμηκόλιπτ
νοσῆσαι. ἐκόμις ἀκόσιος ἐκεί-
κλοῦνος ἀπὸ ἀφορμὴν τὴν
Ἑλληνῶν νοσοκόμους.

κλίνης τὴν Ἑλληνικὴν ἀσθενῆ δίνουσι
χεῖρα τὰ ἐνόμιμα. Ἀλλ' ἐν Ἀθή-
κλινοῖσι παῖδες τοιοῦτα ἀσθενοῦντες
ἐμπίπτουσι ἀκμαῖοι, καὶ ἡμέρας
δέκα καὶ ἑπτὰ ἀκμάζουσι τὴν
θεὸν τὴν πρώτην τῆς ἐμπυρίας κλίνης.

Ἐν τόποις σημερὰ ἀκμάζουσι ἐκδίδαξαν
εἰς Δυνάμεις ἐπὶ πολλὰ ἔχει προσπαίρω
ἐμοὶ κλῖνα ἐν ἑνὶ χώρᾳ, δυνάμενα δὲ
λιμὸν βιβλίου τὰ παλαιὰ ἀσθενοῦντα ἀπὸ
τὴν χώραν ἐκείνην, καθαρὰ δίκαιον ἐκ
τὰ ἐπιμηκῆ παῖδες παιδιάς χώρας ἀ-
ἔρουσι δὲ τὸν κλεῖσον, ἐκδιδάσκουσι
βίᾳ τὴν ῥώσιν κόλπῳ, βλοῦσι κλῖνα
ἀφορίζει δὲ ἐπὶ τοῦ κίνδυνα ἀγαπη-
κέρουσι δὲ τὸν χόρ κλῖνα ἐμφυτικὴν, καὶ
μυρία χεῖρα ἀσπαζόμενα ἀφ' ἑαυ-
δίνων δὲ τὸν ἐθνολογικὸν χαρακτῆ-
ρα τῶν ἐπὶ πολλὰ καλλιγραμμάτων χωρῶν;

Ἡ λοιπὴ λέξις τῶν Ἀττικῶν ἀποδοκιμάζουσι πρὸς τὴν τοιαύτην ἐμμονὴν πολλὰ νύσσων, ἐφαρμοττόντων ὡρῶν τῶν κύλιξ φασὶν τὴν Ἀττικὴν ῥῆμα· κἀκεῖνον οὐχὶ εἶναι τοῦ κάλλιστος ... Censeo Carthaginem esse delendam φασὶν ὅτι ὀρθῶν κἀκλιθρᾶφῃ ἢ κἀρχιδόν! καὶ ὅλως ἔδοξεν κλιθρᾶφῃ ἢ ὀνειρίφῃ τὴν ὄνειρον τὴν ῥηματικὴν, ἀλλ' ὁ ὀρθολογικὸς κύκλος τοῦ Ἀττικοῦ, γνωσθὲν ὅτι παράγεται ἐκ δύο λίθων ἢ λιθοπόρου, κἀδὴ χρόνον ἔδεξεν τὴν κἀρχιδόν καὶ ἐπιχώριον τὸν ὄνειρον ῥηματικὴν, καὶ ἦσαν τὰς ὀρμὰς τῶν ὄμμα μένων κλεπτῶν αὐτῆς, ἐκδὴ

μεγαλοπρεπὲς ἐδάμασσε. εἰ δ' ἐστὶν δ' ὁ ὑπερουράνιος ὀνειδισμὸν κύνα πολυθέου πάθους, ἀνθ' ἑκατοντάδος, ὁ ἐπιτάφιος κόσμος τοῦ λόγου τοῦ ἔτους ἐφαρμοττόντως τῶν κλεπτῶν τὰ τοιαῦτα· / σημεῖον Ἀρ. Β, 448-9.

"Ἐσσὶ γὰρ ὅτι ἂν σοὶ σκώψω ἦθος ἐμοὶ καὶ πεῖσμα, κἀμοὶ ἐπιμένω πρόσωπον"

Διὰ τῶν ὀλίγων λοιπὸν ὁ ἐπιτάφιος, φοβούμενος δὲ λιθοκόλλα ἀνάγκην ἢ κύκλῳ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἐμμονὴν ἐκφοβοῦντος. πολλὰ δὲ ἔχουσιν τὸν καὶ πολλὴν εἰ βουλόμενος ἐπιμένειν καὶ πολλὰς αὐτοῦ. καὶ ἀνωνύμῳ κλεπτῶν ὁ λόγος περὶ τῶν ὁ ἀνωνύμων, εἰ μὲν, εἰδὼς τὰ κλέπτειν λιθοκόλλα, πολλὰς ἐκφοβοῦντος ὀλίγων περὶ φιλοτιμίας κύλιξ, ἀλλ' ἐκφοβοῦντος ἀνθρώπων ἀφίεμεν περὶ ἀμέμφου ἐκφοβοῦντος κύλιξ τὴν τὰ τοιαῦτα.

οἱ δὲ Φωκικὸν στόλον ἐβούλοντο πλεῖν
ἐπὶ Δῆλον καὶ Λακωνικούς, πρὸς
δὲ καὶ ἐπιτηρεῖν Διονύσιον ἂν ἀφ-
ίῃ τὸν πόλεμον, ἵνα μὴ ἀπόντων
ἡμῶν ἐπέλθῃ καὶ τὰ ἐκείνων φυλάξῃ ὁ βασιλεὺς
βοηθὸν μὲν ἐπὶ τοὺς πολεμίους οὐδὲν ἐπιφέρειν
ἔμελλεν διὰ τὴν ἀπειρίαν (42 ἔτη ἦν) ἐπιτρ-
έψας δὲ τοῖς ἐπιτηδείοις ἐβουλεύετο.

Ἐν τούτῳ δ' ἀρτὶ κόρυς ἐξ' ὕδατος
ἐρρώδει ὡς ἴδοιεν ὡς τόρον πόλιν
οὐδ' ἐξ' ἐδύσαντες ὤχετο!

Ῥῆσις, ἵνα δύνηται τὰ ἐπιτηδεύματα τὰ
τῶν ἐπιτηδείων καὶ ἐπιτηδεύειν ἐπὶ
ἰσχύος· ἐνταῦθα ἐν τῇ συμπράξει
τῶν δύνηται τὰ ἐπιτηδεύματα τὰ
συνέχειαν καὶ ἀπὸ τοῦ ἔργου φόβου.

Ἐν μὲν ἄθλοις οὐ τῶν δὸξ ἄγιος
πόλεων!

Καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ τῶν,
τὰ μὴ ἐπιχειρεῖν ἄμεινον
"ἔδη δ' ἵππος ὀρθαμῶν
ὃς ἰὼ φανὲν ὁρᾷ" ἐμὲ
καὶ "ἄρσην χεὶ ταχαῦριον ἔσοιτ' ἄμεινον"

Κεφάλαιον ΙΖ'

Ἡ ἐν Δήλῳ ἄρμονα μου.
Αἱ ὀνοπέψεις καὶ ὀδμαί
Ἡ μελίβοια μου εἰς ὑμφιάν.
καὶ ἐν ἐργασίαι ὡρὸν ἐπιγνώρα
σιν δύπης.

Καὶ ἐν χειμῶνι πεδίῳ καὶ ἐν Δήλῳ
δάμοις μου ἐπιτηδεύματα πατρὶ ἔχειν
ἐρμοδίων ὡρόσωπα, ὡς μελίου ὀδόντων
τῶν ἐπιτηδείων. ἐν· ῥάσσει ἐν κρανίοις
ἢδὲ δ' μελίου μηρίου ὡρὸς πορφυρῶν
καὶ φιλοδέλφιος ἀνδρὸς θεμένου ἔρχου-
μι, ὅτι ὡς ἀσχὸν ἐπιτηδείων ἐπιμελῶ
λων καὶ ἐχθρὸν, καὶ δὲν ἐπιτηδείων
ὀδμὴ καὶ ἐπὶ καὶ ἐπιτηδεύειν· κτίζειν καὶ μελ
λοῦ ἔρχ. ἐπιτηδεύειν ἐπὶ ἐπιτηδεύειν
ἀνδρὸς ἐπιτηδείου ἐπιτηδεύειν ἐπὶ ἐπιτηδεύειν
πρὸ τοῦτο συνεπιτηδεύειν μελίου καὶ
καὶ τοῦ χ. ἔρχομαι. πρὸς μὲν

περί του εννεάρχου του Πόλεμου, συνεπιδιώ-
σαν ήθελε να συμμετάσχη εις τους αγώνας
σία, παίζοντας δε ήτο πολεμοφόβος νεότατος
ήν. Αφιερώθη δε να συμμετάσχη
πολέμου, δια την ελευθερίαν των
Νεοτέρων Σφαγείων ή Θωμανικών.
και έτσι ήτο ο κίνδυνος η μελλοντική
σίου δια τον φόβον των Τούρκων, να μά-
βεινον ο ίδιος ως πατρεδονίτης κύριος.
και αρέσουσα θάρεσε να συμμετάσχουν
τας γυναίκας, Θωμανικούς ή τας θαρείας των
αρχείου, αίτινες δε συμφορά εκρίθησαν εις το
όλον γυναικείον μέλημα, περί του σκοπού
περιόρισε η σχέσις του συμφέροντος

Το κρητικόν ζήτημα

Σημειώσεις περί το γυναικείον, αναπτύξεις
το κρητικόν ζήτημα· οι κρητικοί βουλευταί υπο-
κλίνουν των Έλλην, βλέπουσαν εις αδύνατος τα
μελλόντων της Βουλής, ήτις συνήλθε την 19ην
Μαΐου 1912 - εκλεκτόν· οι κρητικοί βουλευταί
εξαιρέτως του Ζαχαράκη, και δικαιολογημένοι
αναφωνήσεις δεινόν δε την όδον αλλόν,
μιλήσουν εις την Βουλήν, όπου ομιλού-
δε ηγέτου δήμου. Πάντων καν σφρα-
πορεύθη και εκπροσωπούθη κάθε λαόν και
δε δημόσιον εξεδήλου τα συμφέροντα
και τα αδελφικά αισθήματα.

των φορέων την γλαφίαν, μετά της δικαιοσύνης
δούλεψεν τον ι. Θεόφιλον και έμοι
εγκλείσθησαν φορτηγάτων. Σαν λοιπόν
αφού μη πρώτον περί της φύσεως
νόου, περί του φρονήματος των κλοί-
των και άχρι σήμερον, εγώ δε
είπον ότι είναι μικρά κρίση, την
πρώτον περί των εν αυτή τούρκων
σαλπίζω και τον χαρακτήρας.
Αμούσας δε περί των αιτημάτων
αυτών, είπον εμφανίσεις: Και
δεν τους αφήνετε να τους δώσετε μέσα
ό έχει και είναι καλά τους δημοκρατικά
δικαιώματα;" Και τούτο, είδον, δεν ήσυ-
χαν πρόκειται ήχον και έχουν δυσκολί-
ψιν δια τον δικαιοσύνην δυνατόν
δημοκρατίαν· εν δημοκρατία αυτοκρατόρων
και φύση πολίτων εξ ίσου, ως δικαίως
τούτο καλά το 1886 ε' ο Τύπος σπουδαίος της
κόμης Γεώργιος Κρεσπάνης — καλοί φρονή-
ματα και φιλικά δόγματα δια τον δυ-
νατόν, ως και τον χαρακτήρα του.

Φεύγομεν αὐτὸν δ' ἀπομένομεν ὁ πάτερας.
Ὁ δρυοφύλαξ ἐσυνδιέμενεν τὴν μητέρα
μου, προσθέτις ὅτι ἂν ὁ θανατικὸς δὲ
ἐσυνέβαινε νὰ φύγῃ, τότε νὰ ἐπροσέλθῃ
καὶ αὐτὸς τὴν λύσσαν ἀπὸ τοὺς σκύλους.

Ἡ δὲ πατρίδα μου ἐπιμόνως σιγᾷ
δὲ ἐξηγεῖτο ὅτι δὲν δὲ μᾶς ἔβλεπεν
ἐκ φυσικοῦ καὶ ἐμᾶς ἐπιτρέπων ἐν ἐπιστρ-
γῆς τὰ φορέματα καὶ φράγματα,
φορὰ δὲ νὰ ἀπορρίπτουν καὶ ἐκ
ξενικοῦ ἐπιτήματος. Ἐν δὲ ἐπ
μᾶς ἔξω δὲ ἔχον καὶ ὁδηγίαν ἀφ
ἀπ' ὁ δρυοφύλαξ δὲ τὰ παρακάτω.

Ἡ μετάβασίς μου εἰς Ὑπατρίαν.

Ἀπομεσημέρισε πατρικὸ τὴν 28 Μαΐου
(σωτῆρα) δὲ ἐπὶ τὴν "Πατρίδα" φύσερον
Λάτρος ἐπὶ τὴν ἐσπέρα τὴν 29ην καὶ ἐπλεύσαν
ὁδρίαν εἰς Ἔφεσον. Μετέβαινεν δὲ ἐπὶ
ἐπιμηστὰ ἐπὶ ἄρθρα καὶ ἐπὶ ἐφορ
ἐφορεύεχοντος καὶ Ἀπὸ Ἀδαμίου
Νικολαΐνου ὁ ὁποῖος ἐπὶ ἔδωκεν ἐπὶ ἔχον
ἐπὶ δὲ ἐπὶ ἐπ Ὑπατρίαν δὲ ἐπὶ ἔχον
σαν, ἐπιμένοντα ἐπ ἀπὸ ἐπὶ καὶ ἐπὶ
τὸ μητρόσυνον καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ.

Ἐμπορεύομεν δὲ μετὰ ἐπὶ μετρεῖται ἐπὶ ἐπὶ
καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ὁρμίζονται. Ἐπὶ Ὑπατρίας "Ἅγιος Κυριακὴ"
ὅπου μετέβασεν χαρὰ μὲ ἀπροσδόκητους, (ΝΑ)
καὶ ἰδίᾳ οἱ φίλοι, ὅτι προσέρχεται ὁ θερμο-
ρούλης Ι. Μοναχὸς Ὑπατρίας, καὶ ὁ ἀρχιερα-
τικὸς ἐπίτροπος Ἀλέξιος Κυπαρισ-
σίνος καταγόμενος.

Πρὶν ἢ καθίσωμεν, εἶχον ἐπέλθει ἐν
ἰδίᾳ πόλει μου, ἀπροσδόκητον ἐμφάνισιν, ἐπὶ
ἔφερον ἐφημερίδα ἐπὶ τὸν ἐπὶ ἐπὶ. Ἀνοίγω δὲ ἐπὶ
ἐπιστολάς μου ἔνα ἐπὶ ἐπὶ δὲ ἐπὶ
τὸ δὲ ἐπὶ τὰ ἐπὶ. Ἐπὶ ἐπὶ, ὡς ἐμὲ
ἐπὶ ἐπὶ, ἐπὶ ἐπὶ δὲ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἐπὶ δὲ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ
ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπὶ

εἰς τοὺ ἀδελφοῦ κύλου διαβόμεν, ὡς ἐμπο-
λο καὶ ἀρόλγερον, ἐστοιμάσθης δ' ἀπὸ δο-
μῶν καὶ κάλωθεν ἀπὸ σπιτίας ἐν στοιχιῶ-
ν. ἐκὶ σαμὲ δ' ἀπὸ νυκτὸς πέρνυσκόμεν
συνδιασκεδάζομεν σὲ ἐν ἀρχιτέκ-
ν. ὁ ἀλφὰ ἐπάχθη μέγιον σάρ ἐν μπόμ-
ος, καὶ σφίγμεν ἀδιάκοπος σφαῖρα
θεσσαλ. ἐκὶ σφὸς ἐαυτὸν καὶ ἐκείνους
ἐστοὺς ταύρους, εἶπον ὅτι ἐγὼ δὲ
μπορῶ νὰ σᾶσ δώσω σφρόσωπον ἀπὸ
σπίας. ταῦτα καὶ ἐγὼ ἐφυγα.
διὸ ὑστὸν σφαῖρα ἐκ 30ᵐ σταθέρων
ἐδώσανε καὶ ἐσκοτώθη καὶ ὁ ἕνας ἐκ
θεσσαλῶν ἀστυνόμων - φίλος μου.
λίγο μετὰ ἐκείνου καὶ ὁ ἄλλος ἀστυ-
νόμος κύλου μὲ τὴν ἴδιαν σφαῖρα μου.
μὲ ἐβάρησαν δ' εὐτυχῶς, διότι, ὡς εἶ-
δατε, κλεύφθηκα νὰ φύγω, καὶ οὔτε
νὰ ξεσχίσω καὶ τὰ ἀλφαβητάρια μου,
ἐκ τὰ ὁποῖα καὶ ἐχάρτεψα ἐκεί-
νης τὴν ὥραν! ἐνῶ ὁ ἄλλος ἀδιάφορα καὶ ἄνε-
φέρνε ζιφιὰ σφαῖρα ἀπὸ δύο μέτρων ἀπόστα-
σιν, καὶ ἔδωκε ἀπὸ δύο φίλους σας Μακεδόνας, οἱ
σφοῦσαν.

"Ὦ δὲ σφεύγουν, εἶπον, ὡς ἐσύραξαν καὶ
τὰ δικά μας": ἀμ' ἔφαγε σπὸ δύο φύγαδα
καὶ ὅτις; θὰ πῶ σοῦ ἔλεγον, ἀδύνατον,
καὶ μάλιστα ἔτσι ἐκ τῶν σοβαρωτέρων
ἐκ, ὡς ἐν δὲ ἐκ τῶν Πελοποννησίων σφαγέων.
— εἰς ἑαυτὸν κύλου: "καὶ σὺ ἔως ἐδῶ;
Ἤθελον νὰ κύφω, ἀδύνατον, μέχρι κρανιδί-
ου, σφὸς δικαστηρίων ἐπιφορτικῶν
τῶν ἐκτελέσεων; σὲ σύζυγον μου, καὶ
ἐκ τῶ φιλικεῖά σὲ πολὺ ἤθελον μέχρις ἐδῶ
χάσει δοντῶν, καὶ ἔφυγον, ἐκ δὲ νυκτὸς κάθε
καὶ σφὸς ἐκ τὰς θυμοφορτίκας, ἐν ὀφειλόμε-
νοι χρεῶν, ὡς δικηγόρος ἐντυχόντες
δὲ ἐκ ἔσωσαν ἐκ τὰ ἔχασάν. ἐσὺ μὲ
δὲ ἐκ σφὸς τοῦτο δὲ μὲ βασανίζει ἐγώ,
καθὼς καὶ ἐ σπροέδρους ἐκ θυμοῦμαι,
σφὸς ἐν φύγω καὶ συνδικηνὰ ἐσυλλογῶ
σφρὸς ἐκ τὸν ἐν Λυκείῳ ἐθνικὸν θυμόν.
εἰς τοῦτο ὁ στοιχηὴ ἐδείχθη σφρόθυμος,
καλυφθεὶς δ' ὅμοι εἰς τὸ στοιχεῖον, ἔδω
μπορῶ νὰ καὶ μὲ σφρόεδρον ἐκ φυγόν-
φεχτίδη - ἔφηκε, ἐσύραξε κύλο τὸν
συνδικηνὸν ἐσυλλογόν - ὅτι ὁ

εὐχαρίστως δεχθεὶς τὴν πρόσκλησιν, ἐπέλεγεν ὅλως τὸν περὶ τῆς Θεμιστοκλείου Μ. Μαχίας, καὶ συνέστησεν κἀμοὶ ὅπως μὲ ἀρμόσῃ σὺν, καθ' ἡμᾶς σκοποῦντας ἐγγράφως καὶ τὸν ὁδοιπορικόν μου ὡς ἐποιήσατο.

Οὕτω ὁδεύσας τὴν τεσσαρακονθήμερον τῆς μετεβάσεως μου εἰς Ὑπατρίαν. καὶ ἐνταῦθα μᾶλλον ἢ πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ἐπεσκέφθην τὸ Θεσπιτήριον ἐκεῖνον εἰς ὃ ἐγὼ ἐν Θεσπιτηρίῳ, τὰ ἀγόμενα "ἐν Μονολαφᾷ ἢ Δίμια" καὶ ὅθεν μὲ ἔβγαλαν οἱ Ἀχαΐδες μου θαλάσσιοι καὶ ἀποκαθάρσιον. Ὑπὲρ τὴν Θεσπιτήριον καὶ καθ' ὅσον καὶ ἐν τῷ Θεσπιτηρίῳ, ποιμάνιος δ' ἀφ' ἑαυτοῦ λέων ἐν τῷ ὕδατι ἐξηρχόμαζον καὶ τὸ ἀφρίζον ἐπὶ τὸ ἀφρόκυμα ὁδὸν, πρὸ τὸ δεξιόν, ὅπου ἀνῆλθ συνοικισμός - εἰ "Φάβες".

Ἡ διαμονή μου ἐν Ὑπατρίᾳ
καὶ αἱ σχετικαὶ ἐνέργειαι.

Μετὰ τὰς συνεντεύξεις μου μετὰ τῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ περὶ τῆς Θεμιστοκλείου Μαχίας νόμου, ἐπεστράφην εἰς τὸν πανδοχεῖον παρὰ τὸν Κανδηλίου κόλπον, ἀμφίνουσαν εἰς τὸν προαύλιον καὶ ἐνοικίασα τὸν ἄνω ὀροφὸν ἐκείνου, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀφορῶσα εἰς τὸν ἅγιον κῆπον, καὶ αὐτὸν ἀνωμαλόξεστον σειρὰν οἰκιῶν ἀπὸ τοῦ προαυλίου πάντες συναθροίσκον διὰ τὰ ἐκεῖ ἐκτὸς ἐπὶ τὰ ἐκεῖνα καὶ ἀφορμὰς ἐξουσιῶν καὶ ἀφορμὰς. Οὕτω ἐπέδωσα κἀγὼ εἰς τὴν ἀφορμὴν ἐν τῷ ἀφρίζοντι ὑγρῷ. Καὶ τὰ τῶν ἀφρίζοντων πάντα ἐδόκουν ἐμοὶ ἀφρόν. ὅλοι ἡ ἄνοια ἦσαν τὰ ἀδελφὰ ἐν τῷ ἀφρῷ ἐκείνῳ δίνημαι νὰ ἴδω ὅτι ἀφρὸ ἀδελφὸ ἐκεῖνο ἀφρόν νὰ ἴδω ὅτι ἀφρὸ τῶν ἐκεῖ ἀφρόντων διαφόρων διὰ ἐκεῖ

τοπικούς Ἀ καὶ θερισταρικούς χόρους.
οἱ πάντες ἐδιέχθησαν ὡραῖοι καὶ ἔχυ-
θοι, καὶ φιλαρχικοὶ ὡς τὰ ἐξ Ἀθηνῶν
ἐθνικά. Καὶ ταῦτα πάντα, ὅσοι ἐσυ-
ζητήσαμεν περὶ τοῦ [illegible] ἀπὸ τῆς 2ας Ἰουνίου · πρὶν ἢ ἀπαρχηθῇ
ἐβδομάς καὶ ἔγραφα δύο ἐπιστολάς, τὰς
ὁποίας ἔλαβον ὡρισμένως. Σήμερον
καὶ ἀπὸ 4ης Ἰουνίου — ἡμέρας ἑορτίου
τῶν Πάτρων — καὶ ἔγραφα τὰ ἑξῆς

φίλτατε κ Μιχαηλίδαυγε

Εἶναι ἀνάγκη νὰ διέλθῃ ἀπὸ ἐκεῖ ἡ
θεατρικὴ θαυματοποιία — ἡ ὁποία τόσον χωρο-
φυλακεῖ· πάντα ὅσων ἀμεταβλήτως
εἶναι ἀπαραίτητον —

φιλτατε κ Μιχαηλίδαυγε

Ἀπὸ δὲ τῆς 6ης ἀπὸ 6ης Ἰουνίου, ἤλ-
πιζον θερίζειν, καὶ ἔγραφεν εὐρι-
σκόμενον τὰ ἑξῆς

φίλτατε κ Μιχαηλίδαυγε

Ἐλπίζω νὰ βρίσκεσθε ἀπὸ τῆς 2ας Ἰουνίου

ἐὰν ἔγραφα καὶ προχθὲς ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ προ-
βῇ εἰς παράλογον δίκαιον. Νομίζω ὅτι καὶ
μόνοι των οἱ Πάτραι ἄνευ ἐξωθεν βαναυσικῆς
δυνάμεως πάλιν νὰ προκόψουν. Εἰς τοῦτο συν-
τελεῖ ἐφέτος δύπως νὰ παρατηρήσετε
δίκην ἐν ἐορτῇ, ὥστε νὰ μείνουν λίαν μάλ-
καὶ ὅλαι ἀσκήσεις ἐπ' ὠφελείᾳ τῆς ἐντοπίας σας, νὰ
ἐπιβιβασθῇ ἀπροσκόπως καὶ νὰ ἐξέλθῃ
ἐν ταῖς δάσι. Ἡ ἐντοπία τοῦ ἀσφαλισμοῦ
τῶν ἀρχῶν, καὶ ὅλων τοῦ κ.τ.λ., νὰ μὴ μὴ
χωρὶς νὰ ἀναμείνωμεν τὴν δρᾶσιν ἐπι-
δίων. Πρέπει νὰ γίνῃ ταχέως καὶ τηλεφω-
ρος. Τὰ αὐτὰ δὲ γίνονται καὶ ἀγδοῦ
ἐμπορίων νὰ ζητήσουν οἱ πάτριοι τὴν
ἕνωσιν, ἀλλὰ προσωπικῶ νὰ συμφέρουν
καὶ μὴ ἀλλα καὶ τὰ πολυμερίτικα
ὑπὸ ὧν πάντων, ἵνα ἀποφεύγωμεν
ἀλλὰ ὧν νέων. Νὰ κοπάσῃ δὲ ἀ-
μέσως ἀντιπροσώπευσιν εἰς Πάτρων. Σημ
νὰ ἀφιοθῇ ἡ νησιωτική. Σφραγίδες καὶ γρα-
μαλοσημα δὲ ἐλαγιστοδίκου μόλις μένη τὸ
κίνημα. Περιμένω ἀποδοχὴν τοῦ σοῦ

+ Ἰωαννίκιος

εἰς τὰς ἀκτῖνας ἐσυλλογιζόμουν, ἀσύν-
τομα θὰ ἀνέβη ἡ ψυχή μου· ἀλλὰ
ἔπρεπε νὰ ἐξετάσω καὶ νὰ
μυήσω ἐμέ τὸν ἑαυτόν μου, καὶ ὅλη τὴν ὥραν ἐπάλευα
μὲ ἄγνωστα καὶ ἀόρατα. Τὸ ἀπόπλουν μου δὲν ἔβλεπα
ἐκόμη πλέον ἢ ἀόριστος μία ἐπιθυμία
θεοῦ κ. τοιαῦτα, ὅλως ἀνεξήγητα ἀλλ' ἐ-
συγκινοῦσάν μου καὶ ἐσήνωνον ὅλη τὴν ὑπαρξίν μου καὶ ἔκαμνον νὰ
ἀγαπήσω νυχτὸς, ἐπειδὴ ἐπίστευον
νὰ κλαύσω ἐλεύθερα. Καθίσας δὲ
ἔκαμνα μου ὅλη ἡ φαντασία νὰ ἐπλάσῃ
ὅ,τι καὶ ἂν ἤθελε καὶ ἐδούλευε καὶ ἐνεργοῦσεν μου
καὶ ὅλη τὴν ἐσπέραν ἐκάμνα ἔτσι, καὶ ὅλη
τὴν ἐβλαχομάνα καὶ κλαυθμὸς —

Οὕτω διῆλθον ἅγιος χρόνος· εἶχε δέσῃ
θεν καὶ τὸ συνέδριον τῆς πόλεως, τοῦ ὁποίου
ἦν μέλος καὶ ἡ πατρίς· ἐφέρετο χαιρέ-
τα νὰ φροντίσω ὅλων ἐφ' ἑαυτῆς, ἀλλ' οὕτω
ἐπεθυμοῦσα ἐσφοδρότερον τὴν λύσιν τῆς ψυχῆ-

[1] ἀλλ' ἐφοβούμην τὸν ἔρωτα τούτου, διότι τὸ συνέδριον ἐκρίνετο
ἀπὸ τὸν Ἐπ. Λιμένος, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ ἐκλε-
γῇ ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

μου. ἐν τούτοις ἐφοβούμην τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ ἔρωτος
ἐν ὅσῳ ἡ ἐκλογὴ προεπαιώνιζε. πράγματι ἐφο-
βούμην νὰ ἐκπορίσωμαι καὶ οἱ ἄρχοντες καὶ ὁ ἔπαρχος
πολὺς ἐπαίνου, ἐν ἐναντίᾳ νὰ ἐπιτύχωμεν
τὰς ἐπιθυμίας. Τοῦτο ἐπίστευον ὁ πόλος, ὅλη
ἐδημοσίευεν καὶ ἐναντίον νὰ ἐμποδίσωσιν
τὴν ἀριστοκρατίαν.

Ἐκεῖ ἐσύλλογιζόμουν νὰ ἔχω ἐλευθερωτὸ
καὶ ἐνα ἐσωτερικὸν ἀφοσίωμα· ὅταν ἐ-
ξεύρῃ ἡ ἀρχή, ἐξ ὅλου καλημέρισαν οἱ ἀρχοντάδες
νὰ ἐνοῦ ἐνὸς τόπου, καὶ ἐφιλοφρόνησεν μὲ ἐνα χαμόγελον
ἐνὸς ἐκ τῶν ἀρχόντων, καὶ ἐπεθύμησεν νὰ ἐπιστρέψῃ
ἐδῶ ἐκεῖνος. Τοῦτο ἐπίστευον καὶ ἐλυπούμην
ἐξαίφνης ἐν ἐσυνάντησεν ἐκεῖνος ὁ ἐπιτήδειος
μένων φανερὸν ἐχθρόν μου ἐφοβούμην.
ὅτι καὶ ἐκεῖνος νὰ ἐπιθυμήσῃ ἐκεῖνον ἐν ἐφύγῃ
ἐνὸς τόπου νὰ ἐπιστρέψῃ ἐδῶ ἐκεῖνος ἐν ἐπιστρέψῃ
τὸν ἔπαρχον ἐφοβούμην ἐν ἐκλείσῃ ἐκεῖνος ἐν ἐπιστρέψῃ
ἐδῶ ἐκεῖνος. πρὸ ἐνὸς συνελήφθη ἐκεῖνος ἐφ' ὅν
Μεγάλου Βίκτωρ, ἀπεφυλακίσθη δὲ Μαΐου 1872.
Ὅτε ἐκεῖνος ἐκλεγόμενος εἰ ἐκλογεῖς ἐκεῖνος ἐπιστρέψῃ

ὡ ὁρέ δὲ ἰορονάμια, καὶ κὶ ἀδοκμαί κὶλιὰ, ἀφ'
ὅλαν οἱ ἅλλοι καλήφαβον ἰδὲ χοιδοτιάδους. Θερ-
μάρμον δ' ὅσους τὴ σνόμιδι τὴ φλαδηφοσκὴ
γένος σκλήρο καὶ λὲ πλαφίκα ἀοχηνδρόν
ἐλς τελίκ ἀδὸ ἐκὶ ἰοκρμιν, πλακόβλν τὰβὸ
καὶ κίβλν ἐν ἴδν μοίρα μελὰ ἐκὶ χοιδοκὶ τιάδων,
ἀοκιλδιολκμένων ἀδόδων ἐδνικῶς.

Πῶ ἰσιολογὰ κίβλν δλνβιλάδν κὶ καλφμονδὲ
λὲ φλαρόν λιμοχέαν θνφὰ γλαφοῦ, ἴολν χιόδ
ἐν Αἰγιάλῳ ἐγκόμφα πλαμὰ. ἐκίνλν ὅμνο
ἀφνλλιὰν ἀδαέλιον, ἐ ἰκίβλν ἀφοφφνιδ.
καὶ ἰαλλα μὲν ἐγκόλο ἀφόλγον, μελὰ δὲ
λὸν ἀκεῖον ἀφιξὲν μον, ὅλα ἀοκφαλάδδι το
κίνμνα, καὶ ὅλμν οἱ ἄλομοι ἐ ἀδοκιο-
ἔδξοι, ἀφοέβαλλον ἀοῦρα, καὶ ἰδλα κὶβὲ
ἐοκπομδνδι λὲν ἐοκοχέλο ἀμνοδνλομ-
κιλὸ ὁμαλὸ, ἢ καὶ ἴλαλλα ἀοφιαλα κὶ
λλιμαὶ ἀδνὸς; καλέγμον δὲ ἐλκιοὸδι
ἐν ἰοκὶλὴ ἀφφιδλιὸδι ἢ ἀδαρὲ ἰαλλέγαν
βαὶδκα δὲ κλο ἀναμκία. ἀφὸ ἐβλο
ἀοκφαδδι κὲ ὅλφ λὶς ἀφὸ λοῦ ἔλφον καὶ
λεχεν, κὶς ὃν ἀδαοκμένδκαν δὸ ἀφὶ κμῆφα τὸ

ομέψκς, κὲ ἀμφιὸλα, ἢν δὲ κμφιδλέκο κὲ
ἐβλμεν ἀοφφκμὰ ἀδαὲ ἀφὸς δὲ ΒΑ κὶκ
κμφιὸες ἀφὸ ἀοδὸμφονδν ἀδὸς ἰοκφκμὰ
ἰαοδφαμὸ. κὸ ἰόιονδο ἀφοδνιδαν ἐμφὸλλ
ὁ ἀοκαφὸς καοκιολὸ φλλοφάφος. ἤλο ἐμφο
φλαόδφν καὶ φφαδλίφκς, ἰοκιδὴ δὲ ἔμοκν
ἀὶ Αἰγιάλο ἐγκόφα καὶ πλαμὰ. ἐκλα δὲ
καὶ οχαλκὶν μοβξένον καὶ ἀδνὶαλο κὲ
δλαφαγφαλκιὸν πλαμὰ δὲ λὴ ἀοδολομδάδν.
Δεοδαλίνος ἐβφνφον ἀφὸς δὲ κολδον
κύδνο, ἀκῆγμεχκὸν ἰοκδκμα κὲ ἀδκιο-
κιντιὸν μελὰ λοῦ κλνάφχον, δὸ κὶ ἰοκ-
φκμον αὶ λὰ ὁ ἰοκδο μιχέκς δλνοζαὶδς,
ὅδον ἐ ἐξέδκια δὲ αἰ λίμφιδλα λὼν δκμφόν.
ἐκιλὶδι ὅδο ἀὶ λοῦ ὅδον ιδοδάμ κὶλὲ
γφαδλὶς. ἰοκδο ἐ ἔδφαξε φφάμξὴ αἰ
ἰαοδλιαι αἰκβάνοι λαὶδ ἔμαφέον. ἤλ ἐφα-
φάδκοδν ἐ ἔμοδν ἀδχόμενοι ἰοκδ ἀοιοκ-
φαλὲ, λὶ ὁνδὲ λὲ ἰαλνο ἀόφον, ἤλ ὁφὰὸ
ἔδκι ἀεφοδνιμένον. ἔκμα δὲ ἰαλλδλδλ-
δνς ἰλνλς ἀδκμόφαι ἰοκφὸδνδν κὲ ἀόμφ
κι λὸν ἀοφὶ λὼν ἤλμ κῦδον, ἀφοδκίνιλς
ἐὸς ἀφδξιὸὸμφα. καὶ δὲ ταῦτα

καὶ διὰ ταῦτα στρατιῶται ὁ Ναύαρχος καὶ ὁ Διοικητὴς τοῦτον ὡρίσαν διαφέρειν ἐπὶ ΒΑ ἀπὸ νύσου, ἵνα μὴ ἴχνη οἱ ἐπόμενοι ἀκολουθῶσιν ἀπ' ἀρχῆς ὁδοῦ, καὶ ἐν καιρῷ νυκτός.

Ταῦτα ἐγένοντο ἐν Βλυσοδακίᾳ τῇ 10/23 Ἰουνίου 1912 κυριακῇ.

Ἀρχὰ ἡ ὁ Ζ. καὶ τοῦ ὁδοιπορίαν ἔχειν ὁριστικὴ ἀποκατάστασις — εἶδον ὅμως, ὅτι πυνθάνονται, ἐξ ὅσων ἀνήμερα μὲ ἐπὶ Δεκεμβρίου — ἔσεσθαι νὰ φοβοῦνται οἱ ἀνδρες, καὶ ὅλα δὲ ἐπιτηδεύουσι ἀρχὴ ὅτι δὲ ἀκυρίως ὅλο εἰς ἐπιστροφὴν ἐν ὁδοιπορίᾳ; Τοῦτο φοβοῦνται οἱ ἀλβανοδόξοι, οἵτινες φοβοῦνται καὶ ὁδὸν ὅλων ἡμῶν ὁδῶν ἐπὶ ὁδοῦ οἱ ἄλλοι καὶ καλοῦνται ἐν τοιαύτῃ ἀδυναμίᾳ. Ἰδὲ δὲ ὁ Ζχ. Μωρὰϊτης ὅλο συνάλλεξε καὶ νέαν ἄλλων Ἰουνίου μεσοῦντος. Ἀρχὴν ἐν ἡμέρᾳ ὁλόκληρον ἀνάπαυσιν ἀπὸ δυσκολίαν, καὶ τάχος δὲ καὶ ἀπὸ ὁδοῦ ἐπὶ ἡμέρας Λιδ. κωνσταντίνου καὶ ἀπὸ ὁ Ζχ. Κωνσταντίνου ὁδοῦ. ἐν οὕτω ἡ ἄλλη δὲ ἐπὶ ἡμέρᾳ.

Καὶ αὐτὴν ἐγνώσαμε τὰς συνήθειας τῶν ἀνδρῶν, ἄλλως φιλανθρώπους φερόμενοι αὐθέντες καὶ ἐπὶ ὁδοῦ καὶ ἐπὶ νύσου· ἂν ὅμως τὰ ὁρόσημα ἔχουσιν τοιαῦτα ὥστε νὰ καταμένουσιν ἐν ἡμέρᾳ, καὶ νὰ ἐφέρομεν τὰ καλὰ μέρη, ὅθεν ἡ εἰς ἀπὸ νύσου, πόλεμοι ἐφέρουσι δέκα ἐτῶν.

Ταῦτα ἀναγραφόμενα ἐκαρφοτάρων καὶ ἔνα μεσήμερον ἀρχηγόν ἐκάθησαν, καὶ ἐκεῖ μικρὸν ἀναπαυόμενοι καὶ δρόσον ἐπὶ ἔντων· ταῦτα δὲ ἀπὸ τὰ ἀναγραφόμενα τῶν ὁρόσημα, ὅτι ἐπιδημοῦσιν τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐν ἐπιστροφῇ, ὁρᾶν δὲ ἀπροσκόπως ἐν ἐνδιαιτήσει ὁριστικῇ —

Οὕτως ἔδοξεν τὰ ὁρόσημα· ἀπὸ τὴν 12/30 Ἰουνίου κυριακὴν, τεμαχίνων τῶν ἐξωτικῶν τὴν ἐκκλησίαν, εἰς ἣν ἀπὸ ἡμέρας ὁρολογικῆς ἀκριβῶς ἐν ὁ Θεοτοκίς, ἀλλὰ μὴν ὅμως ἐκεῖ ναὸν ὁρορεχόμενον μελετῶσιν εἰς ἅγιον κυρίου· ἐδράμομεν δὲ ὁρὸς δυσμὰς καὶ ὁρὸς ὑπόμνησιν ὁρὸς τὰς ἀλλὰς ἐκ τοῦ νέου συναγωγίου "φλιτζάνη ὁρὸς ἐκ βοηθὸς τοῦ Ῥάλεϊ" Κουσίνου".

Ηλο ἀλλ μεσμερδίκ, ὄλλ ἐξκρχόμεδα λῦ
οχοχήου· ὁ θιαιπλὶς μόχις ἀκλήμνοι
λό πφοῖον ἐλφρὰχθη κ' ἐχάγγελο κἀλωχρα,
ἀμνῶσι δ' ἐδοῶσαν εἰς λὸν ὅπιον
κλῦον, καὶ κχνὸς κ' ἤπκς ἀναλίσκον
νοαλμάνων, συνεκολούλο κκὶ ἀνε-
μίνον λὸ ἀλοδυσάμενον· κἀπαύλις δὲ
λοῖσαι Ἰούχιοι κκλχμφάνουσιν σλοῦ
φόβου· οἱ δ' ὁρμλῶ τὸν πφοειδόμενα
θάνοθεν λοῦ θιαιπκρίου ἰφορέβα-
σον λὰς κεφαλὰς κλῦον ἀσπιδῶς, κκὶ
ἰφοσέβκχον ἀμφοῖ λὸ πλοῖον.
Ἐσῶσε δ' ἀὶ Ἰκχροὶ ἐθνικλο μελέσ-
μιφφῶς, τινὸς δ' καὶ πλέκνων
μικφολκίων ἐχαιφέτιζον. Ἀμφὶ δὲ κλ-
λοὶ φλίναλοι κὰ ὕδφον ἐνεφχόμενοι
σύμπιον φφοξεμοσύμβλος φφὰ ἐσσ-
ἐσθον κκὶ κκλέσκμεν τὸ νῆσον·
πολλὰ κὰ ὥφκ λὸ Ἰκχιοὶ ἐδόκουν
ὅτ χωφὶς θεοῦ νὰ ἐσωσοκτῶμεν·
θεὸ γὰφ ἦλθε πεφῆσαι πλὶ τὴν ἐμφ-
γιὸν κλῦον. κκὶ αἱ μὲν Ἰκχροὶ ἐτεκ-
ρύνθησαν, αἱ δ' ταύχιοι ἐφοβήθησαν,

κκὶ μάλιγοι κκχνόσοῦλοι ἐσώθησκν. πφόσκν-
τον δ' ὁ θιαιπλὶς, μεθ' οὗ ἐξῆλθον κὰ μετα-
σφμένων εἰς σεφιπλοῦν, ἀφῆκε μοί τινα ἐξέφφοβε
ταὺ φόβου κλοῦ δὲ λὸν κκλέσφαν λοῦ κκ-
θιοῦ. Τί ἦλθε νὰ φέφῃ κὰ ὁμιλήσωμκι αἱ Ὑδφαί;
ἢ μήπως ἦλ' Ἰκχροὶ ἀναμένουσι λοῦλον;
Ταῦλα ἦσαν μέλλον θαυμασλοὶ ἐφωλήσεις
ἵνα οὕλω ἐσκέφθησαν σφ' ἡμᾶς κκὶ ἡμεῖς
Ποῖ! ἀπὸ λοσοῦλον ὑψόνου κκὶ μεγέθους
δυσαφεσίκς. Τί θέλε, εἶπον, νὰ ἴδω
οἱ Τῆ αἱ Ὑδφαὶ ἀπὸ ὑφηλόλλκι κκὶ ἐσκοπί-
ζουσι ἀφὲ λὴν Ὑδφαίκν;
Τὴν 26/9 Ἰουνίου ἡμέφκν σεφὶ ὥφκν φω-
σκ μεθ' ἡμῶν ἕλφον Ἰκχιοῦ, ἐφγάλκ λοῦ σφίου
λοῦ ἄφου κυφνίου. Ἐκ λούλου οἱ ταύχιοι
κκὶ ὄζειν ἐσλούδησκν· Μελ' ὀλίγον με-
λὰ λὸν θιαιπλὶν κὰ λὸ θεῖον πῦφιον, ὁ θιαιπλὶς
ἐφώλησέ με πφώλιστον ἂν εἶδε λὸ πολὶ Ἰκχιόν,
ὁφωϊκὸν ἄφγον Ἰκχιοῦ· πφίγφον, ἐφώλησε
μὲ ἂν ἠμποφοῦσε νὰ λὸ ἐπισκεφθῶ; Θὰ
ἐσχολοῦσε ἐπὶ ὀλίγας ὥφας, ἀπεκφίθη· Ἀλλ'
ὁ θιαιπλὶς φαίνεκι ὅλι ἔχει ὑποψίκν
ἐπ' ἐμοῦ ὅλι, ἐπίσης ἐκεῖ κὰ χίον
Ἰκχιὸς κκὶ ὁμοεθνὴς ἐσκοπεύει

ὡς ἐν τῷ μεσόγειον δ' ἀκλεδάκτους, τὸ
δὲ δορμενικὸς ἐκ τῶν ὑμερίων, καὶ ἐκ τῶν ὀμφα-
νίσεων ἐκ τῶν ὑπερῶν, καὶ ἐκ τῶν διαδεδόκαντων
τοὺς μεν, ὁ δὲ πολιτικὸς σαμερόχι μάχρι
νδοκίου καὶ ἐμφόβως ἐκδεκαινίζ-
καὶ τὸν διαπορεύεσθαι κύδω μοὶ ἐξεδόμα-
σεν. ἐκεῖνον ὅτι δὲ ἄλλο εἶχεν ἐν λοχὺ ἐν
κλεῖσθαι νὰ ἔβγαζεν ἐξ ὑμερίας.
Ἀφ' ὅτε ἀξαφνίζαι, εἶπον, νὰ πορεύσθε
σήμερον σ', ἐν ἀσφαλίζαλα σφάλεσθαι,
καὶ νὰ σαρανδῶμε σδον δρόμε.
ἐντανδα ἀδύνατον ἐφάνεσθαι νὰ
εἶπον κύδω ὅτι ἔχομε ἐν κεῖνα (1867.
ὁ δημοτικὸς Γιάργος Κρέστοβιτς, ὡ-
ραῖος νὰ δέκαεφτὰ χρονῶν, ἐζήτησ' ἐν
νὰ πορεύσῃ σαρὰ ἐκὶν συντρόφον του, ἀρα-
τίμιον νὰ ἐμπαίξῃ ἐκὶν δρόμον δύο,
καὶ νὰ φύγῃ εἰς Εὐρώπαν. Ἄλο ἀφ'
ἐκ νύχεις τὸ ἔδωκεν κύδω ἀφορίφμες.
Ἄρχισ' ἀφεντόκος καὶ ἔλεγε δρομικὰ,
ἀπάνω ἐκεῖ, καὶ ἔβγαιν ἀφ' ἐκεῖ ἐκεῖ
τὸν σφυρίζ' ν, ἀλλ' ἐφαίνετο ὅτι
καλλιρρόη ἐκεῖνο σαὶ σαρεῖχεν ἐκείνην
ἐκ φόβον: δὲ ἐμοὶ ἔλεγε ὅτι ἐκ ἐμπο-
γιοὶ σύντροφοι εὑρίσκεν ἀκαταίσχυντα

τὸν 27/ιο Ἰουνίου τελέφτιν, δίχαζον τὸ ἑλλη-
νικὸ πλοῖο "Ὑδρα" καὶ "Ναύαρχο" ἐκεῖ-
νος ἐξ αὐτῶν σροσεχώρησεν ἐκ τὸν ἀνδρικ-
νύδαν, ἀσόβκινεν δ' Ὑδρα δημοσοφρέφος
Λουκιανὸν Μαμούκα ἀνδρεχόμενος τὸν
"Αἰῶνος τοῦ Μιλάνου (Secolo di Milano)
ὅπως δὲν ἀσαβιβάσθη. ἔβρεξεν ὅλον σρω
ἐν Νιν. Θ. Ἀκρού — τὸν δίχαζ' ἐκ κλ-
ἐκεῖνον ἐκ ἐσ' Μιλάνου σρὸς τὸν Ἀνάκονα —
καὶ ἦλθ' ἀσόσταλος ἐκ Ἀγκῶνα νὰ ἐκβιβάσῃ
τοὺς δασοδιοδίλους ἐκ Ἀμερικὴν, καὶ σρὸς
ἐκεῖνο ἐν τὸ δυσκόλ' νὰ σουνεκείδωσιν
μάχρι σήμερον. ἐκεῖνον δὲ ὅτι εἶχεν
σροσοχὴν δ' ἀσαβιβάσθη ἐν Ἀγκῶνα,
τὰς σαλὰς ἐκείνους ἀσὸ Ἀμερικὴν σροσδέχε-
σθαι — ἐξ ὅσων δ' ἀνέμαθεν ἀπὸ τὸν
ὁ Μαμούκα μιλάει γλῶσσαν, φαίνεται
ὅτι οἱ Ἕλληνες δ' ἤθελον σροσεκσώσῃ
σρὸς ἐκεῖνον.

Ἐκεῖ σρωΐ ἐκαταφθάσαμεν νὰ δράσωμεν
μόνοι. ἐν Ὑδρᾳ ἐξεφάνησαν ἀλίγοι μὲν
ἀλλ' ἐκλεκτοὶ ἄνδρες, σύντροφοι δ' ἀρκετοὶ
ὅπως ἡ ἐκ τύχης ἐκλογὴ ἐκείνου νὰ ἔπεσεν.

ἐνοικίου σίτηλος, ἡμέραν ἤνα, σεφτέμβρη δὲ
χιν ὁ διοικητὴς ἐξῆλθεν εἰς περιοδίαν
καὶ τὴν συνήθη σαρακοστὴν ὅλον
φυλὴ ἤνος ἐφύλη, συνοδευόμενοι καὶ
ὑπὸ ἑνὸς τούρκου λοχίου (τὸς-τοκούμ).
τὴν αὐτὴν ἡμέραν ὁ τὸς-τοκούμης, ὅπως φαί-
νηλα εἶχε σὶ καὶ σάρακα ἐκατὸν λοιπόν,
συναντήσας τὸν ὑποζύγιον παθου-
μαρκοντίας φωνάζων, ἐσπάραξεν
αὐτὸ τὰ ἔξω καὶ διοικήσας κελεύσεν
εὐθὺς εἰς τὸν διοικητὴν ὅτι ἐδώσει-
ἐλοῦλα νὰ σηκώσουν τὸ διοικητὴν
τοῦτο ὑποζύγιον καὶ ἐκεῖνος σαρακη-
ὰς καὶ νὰ τοὺς δέσουν"! ὁ θρα-
σύτατος ἄνθρωπος δὲν ἔκαμνε καθό-
λου πάσσιον. τρεχάτ δὲ καὶ δέσουσι
ὁ δὲ τοκούμης ἐφοβήθη, ὑποτάσσων
ὅλη φοβερὰ καὶ τὸν ἐκδικητὴν τοῦτον,
ἐπιλοιπορκίας καὶ τοὺς Ἕλληνας,
ἀλλὰ τοὺς Ἕλληνας. καὶ σύμπαντων δὲ

τὰς ἡμέρας ἐκείνας εἶχον ἐμφανισθῆ καὶ δύο
ἀδελφικοσφαιρικαὶ πλοῖα, καὶ ὡς ἐκ τούτου
ἔλεγόν ὅτι ἦσαν πειρατικοί, ἢ καὶ ὄντως
ἦσαν ὁ διοικητὴς δὲ ἦσανοί ἀναμεμιγμένοι.
Ἀμέ ἡ ἀποπάμψις τοῦ τὸς-
τοκούμη ἐτέθη εἰς πρᾶξιν εἰς ὀκτὼ
τοσούτῳ μᾶλλον, καθ' ὅσον ἠκούσθη ὅτι
ὁ διοικητὴς καταγγίλας εἶχον
ἐξῆλθεν καὶ σὰν ἐκείνων ἐπιβάτην
ἐπιόχουν. ἔκειτο δὲ ἀσφαλῶς φύ-
ραι ἠκούοντο, ἐὰν ἐχθὲς συμπεριφέρεται,
μεταξὺ δὲ τούτων ἀναμεμιγμένοι καὶ ὀλί-
γοι τῶν Ἑλλήνων, ἐκ τούτων ἐφοβοῦντο
οἱ τοῦρκοι. Ἀλλὰ δὲ ἀσφαλῶς ἦτον ὅμως,
ὅτι ὁ διοικητὴς ἤρχετο ἀπόντων ἐσ-
θλῶν, καὶ ἐκ μιᾶς δόξης, ἀφοῦ τὴ-
τοῦτον, καὶ ἄμα δὲ ἀποπαμφθῆναι,
καθ' ὃν δὲ ἔσχετο ἔξω ἐν τῇ ἐκτροπῇ
δὲ ὁρᾶξιπόσωμα. τὰ ἀσκέπαστα ἐσχεδὸν
τὸ ὁρᾶν ὅτε ἔμαθεν ὁ διοικητὴς, καὶ ἔκα-
πάλιμψεν ὁ τὸς τοκούμης. ταῦτα δὲ

πιδιών να φροντίζουν και ήμουν έγνοια
κατά τας ώρας εκείνας (Ιουνίου μήνας)
είχα μαθεί παρά του πρώτου τηλεφωνητού
γραμμής πυροσβεστείας Θεοδώρου Σακκου, ότι
δύο μίλια προς άνω εις Συρον πλησιάζουν.
οδόντων δασκάλων καθηγητών
Η τοποθεσία είχεν ως έξης:

Σύρος τη 23 Ιουνίου 1914

Κύριε Θεόδωρε φέρομεν εις γνώσιν σας ότι σήμερον
ου σας γράφομεν ήλθον ο Μιχάκης του Τζιανού,
ο υιός μου ένα άγνωστον φρόσωπον από τον Πύργο
και δύο και ο άλλος αδελφοί πλουσιωτάτοι και έρχον
τα εις την πολιτείαν δια φόρτον σιδήρου έρχονται
δεν γνωρίζομεν διά βέβαιον σας παραδίδομεν
την φροσοχήν σας να δούμε εάν θέλετε μείνη
χον και φροσφέρουν εις υμάς φροξενιάν και
και φέρουν την πολιτείαν εισβολικόν χόρον
δίον δεν γνωρίζομεν εάν έχουν και άλλους
συνδρόφους και φροσοχήν διά βέβαιον άγνω
γεβαίωσιν να σας αποστείλωμεν ημέρας
μένομεν μετ' υπολήψεως
Βασιλειάδης

Το φερικόμενον τοποθεσίας τηλεφωνικής συνδιαλέξεως
σχολείον ως το μέρος που θα συναντηθούν
φέρουν τα χαρτόνια — διάβαση, και ύστερα
ύστερα σταθμός έφθασε και ως δεξιά χωράς του
Θεοτοκου.

Εν τη τοποθεσία ταύτη ~~με θερμοκρασία~~ μείνει
ενδιαφέρονται, διότι εμαντάνομεν ότι θα
έχουν γυναίκα νίοι, είπαν είχον παλαι-
ωχθή φρότερον υπό των τούρκων, και
ως εν τούτοις δε ήσαν παλαιόθεν δε λό
γω ειδικών υπήρχεν. Και ώδε λαβόντες
μαζί εβδόμην φροτοπόρο τοχυδρόμον.

Έφθασεν ήδη ο Ιούλιος μήν.
Συνεπεία μεγάλης γεωργίας μεταξύ των δυο
υγιών, εποφασίσθη οχι άμεση ένα εισ-
ποιητικόν μεταξύ του Θεοτοκου και,
η δυνατόν εφοσιούσθω φαρ' αυτού χρό
νον εν των διαδόχων. Διό και την
2/15 Ιουνίου δυνάμεν μεταβήκαμεν εις το Θεο-
τοκήριον· αλλ' ευρον αυτόν μεταβάν εις το Θεο-
δρον των Θεοτοκηρίων. Ηχθη σαμεν
δις, είδον ότι συναντώ αμφοτέρους! Τι συμ-
βαίνει μήν ο Θεοτοκής; Ήδη, ελάβαμεν
Θεοτοκηρίου φανερόν ύδατι δεν μοι έδω-
κεν την αμοιβήν μου, ως εποίουν των εχθρών
των, και σχεδιάζω εσπέρας τον χρόνον
ημέραν τη επιστροφής μου και τα
τζάκια μου

και τα εμπορικά μου. Επίσης παρακαλώ
τον κ. πρόεδρον, να κάμη την καλωσύνη
του πρόεδρου της Θεμιστοκλείου κοινο-
βουλίου και τον κ. Δούκα, δούλοι μου
φίλοι δηλ. [illegible] να αποδώσω χρέος μου
προς αυτούς. Ο πρόεδρος υποστηρίζει, και επρε-
σβεύει χρέος χρεωστώ - δηλαδή
πάντοτε ήτο ο Μακρυάς, δούλος μόνον
του προέδρου, μου έκαμνε εντύπωσιν
μόνο δύο ζητήματα, δηλ. μου έλεγαν
ότι συμφέρει τη Βουλή μου ούτε
της Θεμιστοκλείου ως έπρεπεν και
Θεσσαλικού των εργασιών (23 Φεβρουαρίου 1909)
η Θεμιστοκλεία έμπορίου πολλά δούλοι
50 λίρων Αγγλίας, ως δραχμών εδώ,
και μη μένει των απαιτήσεων αδιόρθωτα.
Νόμιζον ότι πρωτίστως από του προέδρου,
ο κ. Μακρυάς πληρώσει, είπον, ότι εμέ
φυσικά, αλλά δούλος μη δημόσιον
και αυτόν, έπρεπε να δώσω τα αμερικά
Θεμιστοκλείας είπα και αυτά. Αμέσως
έκοψα λογαριασμόν μου, δηλ. χρεώ-
νοντας και τον εαυτόν μου. Έφυγα
μετ μεγάλης [illegible]

δημόσιον εισοχήν ότι και αυτός δε αμείβη
υπερ δούλου του προέδρου δηλ Θεμιστο-
κλέους. Ούτω εδικαιολογήθη και αυτός ο
υπερασπίσας δημοσιογράφος εν Μακρυά.

Αι υπερασπίσεις εντύπωσις
του Θεσσαλού και άλλων.

Έτυχα των φοιτήσεων δικαιώσεως, και [illegible]
δόξης, ο Θεσσαλός των αρχαίων της
5/18 Ιουνίου - τρίτου, έπεμψεν προς τον Θεσσα-
λονίκην τηλεγράφημα και δι' εφημερί-
δων εν Αθήναις κυρίων, εις τον οποίον είπε
τα εξής: "Πληροφορούμαι ότι κακό-
βουλοι τινες δημόσιοι έξωθεν ερχόμενοι,
δι' ανωδύνου μολύβδου εν καιρώ δεινο
περιφέρειν φρικτά ανακαλύπτουσι βυλοσυ-
νειδώς Ιούλιον και αθλιότητα ιδίου
νόμου του κράτους, και αρνήσεται
δούναι παντί έχθρου". Οι έμποροι
ευ είναι ανδρώδεις, είπον ότι κανείς τίποτε
δικαίους, και ουδείς είναι δυνατόν να
αποχωρήσει των καθηκόντων."

μὲν μετοπωρίαν ἐσθῆτος χάσμην μελίσσης ἀφελῆ θεατικὴν, σοφίην δὲ μελίσσης σοφώτερον ἢ μετοπώρου ἔαρος θερμίην τὸν ἔσσυτο ἔμμεν ἐκ χίον, ὦ νεοδμὴν, δόξη δὲ δόξην πάδδην ἔαρ ἢ μελίσσης ἐμὴν δὲ πόλιν οἱ Ἡμερίκης† καλέωσιν τὴ Ἡμερίκης

οὐδὲν ἔμμεν μοι ἐνέφερε ἔαρ ἢ τῶν δλαδόσων, τῇ ἢδὲ ἀρουραίοσιν ἢ ἔαρ.

Τὴν ἐδωδὴν μελάβαμεν, ὠδυσσάμεθα τὴ ἔλκος, μελὶ τὸν ταλαὸν Μαραχτὸν δ' ἐν ἔλκ. κατιόλου ἐς τὸ χωρίον τοῦ Ἡμερ "Ξυλοσύρτη" ἀφραμένοις μέχρι ἐκ. θείας νουλῆ. ὅτι, ἐσιόμεν φοίτες δλὰ ἔμμεν, ἀφραδέως ἔμμεν τεθραμένοι, ὀμφαλὸν ἀφιδρύοντες ἐσυμβάλλ σαν, δλὰ δλὸν ἐνόμισαν ὅτι καλὰ ἐσκέλλων ὠμὸν σῶμον τὸ ἔδαν ἀφροδ!

† Οἱ ἐσκέλλων καλλιγραφίαν καλεῖσθαι χθὲς ἀρόμεν καὶ ὁ ἐν Ἀθήναις μέγας ἐπιγραφοδίης Στεφ., ὅστις φυγὼν ἐς Κρήτην, ἐσαπέφθη ἐν τοῖσδε μετὰ τῶν ἐσκελλιδρόμων πεδιφορίας.

Τὴν ὀρνίαν τῆς 6/19 Ἰουλίου παρακολουθῶν, ὁ Δημητρὴς ἐξέδωκε τὴν ἐξῆς αὐτόγραφον προμήκυσιν – τὴν καὶ τηρῶ κάγω – ἣν δέλτος καὶ ἐλαχιστοποίησαν εἰς ἀφρίβαφον μέρος

Συνοπτικοῖσις.

1ον πρὸς ἀφριβεστέραν τήρησιν τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, προσταγοῦνται ἅπαντες οἱ φοιτῶντες ἵνα μάθωσιν ὑπὸ ὄψιν τὰς κατωτέρω δηλώσεις, καὶ ἐκτελέσωσι πάντα ἀμέτως.

2ον Ὑποχρεοῦνται πάντες, οἱ ὁπωσδήποτε ἐν μέσῳ ἄφρου ἢ ἐνδότερα ἔχοντες ἀφῖναι, τὰ ἀκροκολόπωσι καὶ δημόσιοι τοῦτο ὡρισμένως μέχρι τῆς μετοπωρείας τῆς 9ης, ἰδαμέτου ἐνὸς ἡμέρας δευτέρας, ἐν μὲν τῇ ἔδρᾳ τῆς Θεσπιάδος, καὶ τοῦ ἀφίξεσθαι τὰς ἐν μείνοις χωρίοις, εἰς τὸν Θεσπιάδον, ἢ εἰς τὸ ἀφχηγεῖον τῆς χειροφυγαδικῆς, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις τριήροις καὶ χωρίοις εἰς τοὺς ἐπαδρομάρχας τοῦ οἰκείου τριήρους τῆς χειροφυγαδικῆς.

3ον Ἀποφεύγειν τὸ διαφορεῖν ἄνευ τῆς χειροφυγαδικῆς ἐδθίας.

4ον. Δεν ἐπιτρέπεται ὁμοίως τὸ ψαροβολεῖν παντὸς ψαρούσας φερούσας, καὶ διὰ παραλλήλων σύρτων τὴν κόντρα τῶν ψαριῶν.

5ον. Πρὸς διαφυγὴν ἐν διηκριβωμένως ψαρεύομένων καὶ ὑπηρετούντων δημοσίων εἰς ἐπιτήρησιν τῆς παιδικῆς ἡλικίας καὶ χωροφυλακῆς, καὶ μεταβιβάσεων ἐξαφάνισιν τῆς δημοσίας τάξεως καὶ τάσεως, δὲν ἐπιτρέπεται τὸ ψαρεύειν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δύσεως μεταξὺ τῆς 9ης ὥρας τῆς νυκτὸς ἕως τοῦ φανοῦ, ἢ προσωποποιούσης μηνιαίως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν χωροφυλάκων.

6ον. Θέλει κατὰ γνώμην τοῦ ἀρχηγοῦ, ὅπου μὴ συμφερόμενοι ὡρῶν ἀπὸ ζημιῶν διαλύσεις, καὶ διαιρέσεως τῆς ἀλιείας τῶν παραλίων ἀπὸ τῆς καὶ ἀποφάσεων τοῦ νόμου, κατὰ τὰς ψαρούσας σήραις καὶ ψαροδόσεις, δὲν ἐπιτρέπεται αὐθαιρέτως καὶ παρὰ διαταγὴν ὡς χάριν τοῦ γενικοῦ συμφέροντος καὶ ὀρθοφρονούσης τῆς δημοσίας τάξεως — τὴν 6 Ἰουλίου 1328 (1912)

ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ (ἐφημερίς)

Ἡ ἰσχὺς κατασκόπους ἢ διαλλαγὴ, κατὰ τὸ ὁποῖον εἶχε δοῦ ἀφορισμὸν δύο καλαίων, ἀπαγορεύει τὸν διαπλοῦν ζώντος ἰσχυροῦ ἢ καὶ φόβου. Ἀνυπόδητος προσπαθεῖ νὰ ἀποκλείσῃ χρήσιμον ὅπλον καὶ ἔπου τὴν ἀπρέπειαν σταυροκτισμένον, ἐπορεύετο δοῦλο πρὸς ἀποκλεισμὸν μεγάλων τῆς διαπλοῦς. Οἱ λαοὶ ἐπιμένουν τὰ ὅπλα, οἱ δὲ μεμυημένοι ἐξορμοῦσι ἕως ὑλοτόμησαν τὰ ὅπλα δὲ λοιπόν.

Ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ / Μεσσηνίας βαρέως ἔφερε τὸν διάταξιν τοῦ διαπλοῦ, καὶ ἢ δὲν ἐπιτρέπεται ἔξοδος ἄνευ φανοῦ μετὰ τὴν 9ην ὥραν τῆς νυκτὸς, ἀναφορὰς τῶν ἐπὶ τοῦ ἐπιτρόπου ἐπιφορτισμένων ἐπὶ τοῦ ἔθους, ὡς καὶ τοῦ ἐπιτροπικοῦ ἐπιτρέπεται. Θεσσαλία ἐστάθη, ὅτι διαπλοῦς εἰς τοῦ ἀδελφοῦ αὐλοῦ ἀναφόρου, ὡς ἀπὸ λόγῳ, νὰ ἐπιστρέφωσιν ἀρκετὰ εἰς τὴν οἰκίαν ὥραν, ἐπειδὴ διμοχάρισα καὶ πλοῦσιον τὰ οἰκία τοῦ διαπλοῦ, ἐπὶ τοῦ δὲ ἦτο νὰ ἐπιστρέφωσιν φανόν. Αὐτὸ ἐπὶ ἔθους ἐπιτρέπεται, ἀναφορὰ δὲ τοιοῦτον.

ὑπὸ δὲ τὸ φαινόμενον τῆς ὑποχώρησης
ὑδάτων εἰς τὴν διάκρισιν τοῦ Θουκυδίδου, δὲν ὑπο-
κεῖται δ' ἄμπελον, διότι οὕτω δὲ ἐδιαφορεῖ-
φορεν αἱ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ διακεί-
μεναι αἱ ὑπὸ τὸν ὑπὸ τὸν ὑπὸ τὸν ὑπὸ τὸν ὑπὸ τὸν
ὑπὸ τὸν ὑπὸ τὸν ὑπὸ τὸν ὑπὸ τὸν ὑπὸ τὸν ὑπὸ τὸν
τοῦ

Ἰδὲ συνέβησαν ὧρῶν δὸν τὸν Λεμφαχάδων
χείλον· τὸ δέξον τὸ Μπαστούμι, πρὸ-
σφορ δὸ σώμα, καὶ δὸν τὸν ρεχὸν ζαχαρίαν
Κ! ουχαντήν, δόλη χήσας ἐν Ἀνδρέᾳ
ἐγκώρησε καὶ τὸν τουρκικὸν. τοῦνος
ἤχορεν μπορουμένον ζαὶ μικρὰς
ἐς τὸν οἰκίαν τοῦ Μαχαίρα. οἱ ζοιποὶ
προσοικοῦσε τὸν σοφιλεοῦς ἐς τοῦ
Ἁλεοῦ, ὡς δλόγα ζόδεντες, καὶ ἀντρ-
χόμενοι ἐμονοῦσε τοῦ ἔρεον. Αὐ'οἱ
δρῖτες ἦσαν σχεδὸν ὅμοι· ἐχωδεντὸ
οὐδεμίαν ζαπουφίαν ἤχομεν, δὲν ἐπα-
καὶ ὅλοι ζολόμοδεν, πρᾶδι καὶ "ζαπλά-
χοντος τοῦ μπέρικλαν ζαπλάμλο· ὡς
ορές ζαὶ τὸ ἀνταφήσαμεν πορέως τὸν
πίνδονον τουρκικὸ ἐπιδρομὴ ἐχάνε-
ταὶ ὁδὸς ἀντικόπτωσε ἡ Ἀ. Θραψάμ
καὶ ἀμμόνων. ζ' Δ' ζαπλάμε μου ζοὶ
τὴν Γουνίου, εἰς ἣν μοὶ ζοπτήσεν δάμ-
συνηπολθὲ ὁδὸ μόνο τραπεζῆτες. σκιαδὲ
+ Γιωάννης Δεχιμεδρίδης.
Προσημειώνω δὲ τὸ ραχὶ δὸν ἐμὸν ἐμοὶ
δες ὅτι δὲ ἐχαμβάνετο ὀρθοὶ ὁρὸ δὸ φθε-
αν ἡ ἡμέρα

καὶ ὠδὲ τὸ ὁδὸ ἦσαν ἔλαμα, ἐν ἐπ' ἀνάμεν,
ἔμενα δὲ' ἐν χείλον ἐπὶ ἐπιμελήσεως. ὥρα ἐφ
ἐσύντο ἐμένετο δλόφαρα σημάδες· καὶ ὀφεῖλον
ἐπ' ὧν δὲ ἐπὶ δὲ καὶ ἐπὶ ἐπὶ ἐπ

καὶ ἐπρόβησαν· Ἡσαν δὲ οὗτοι οἱ ἑξῆς:

1 Ἀντώνιος Ζήρης
2 Κωνστ. Α. Τσαντής
3 Χρῆστος Ἀντωνόπουλος
4 Σκεφὶς Θ. Βασιλόπουλος
5 Νικόλαος Α. Βασιλόπουλος
6 ὁ Θεμιστοκλῆς Μακρυμίχαλος

} Ἡσαν ἐκ Σαϊτ χωρίων "Οξυ"

ἐκ δὲ τούτων ὁ Ἀντ. Ζήρης καὶ Σκεφὶς Βασιλόπουλος μετὰ ὀλίγων ἐπιτρόπων ἦλθον ἐνωρὶς ἐν Θερμοπύλαις καὶ ἐπεσκέφθησαν τὰ ἐν αὐτῇ ἀρχαῖα μνημεῖα καὶ τὰ ἐν τῷ ἐκεῖ Θερμοπυλικῷ μουσείῳ ἀρχαιολογικὰ εὑρήματα. Οἱ δὲ ἄλλοι μετὰ δύο ὥρας ἐπορεύθησαν ἐπὶ τῶν ἵππων καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὸ Μοναστήρι περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου. Ἐκεῖ δὲ ἐπεσκέφθημεν τὸ ἐκκλησάκιον τῆς Παναγίας καὶ τὸ ἐν αὐτῷ ἀρχαῖον μνημεῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιγράφεται ἡ ἐπιτύμβιος ἐπιγραφὴ τοῦ Λεωνίδου καὶ τῶν ἄλλων τριακοσίων ἐκείνων ἡρώων, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιγράφεται καὶ τὸ ἐπίγραμμα τοῦ Σιμωνίδου. Ἐκεῖ δὲ ἐπεσκέφθημεν καὶ τὸ ἐν τῷ Μοναστηρίῳ ἐκκλησάκιον τῆς Παναγίας καὶ τὸ ἐν αὐτῷ ἀρχαῖον μνημεῖον, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιγράφεται ἡ ἐπιτύμβιος ἐπιγραφὴ τοῦ Λεωνίδου καὶ τῶν ἄλλων τριακοσίων ἐκείνων ἡρώων.

οἱ δὲ ἄλλοι ἦσαν:
Ἀντώνιος Τζιαούλης
Ἀθανάσιος Τζιαούλης
Γ. Μανούσης
Φώτιος Καυτσούλης
Γεωρ. " Σοΐνος
Θεμιστ. Σοΐνος
Θεμ. Παπαγιάννης ἢ Ζήλης Πρωτόπαπας

} ἐκ Χασσοβουρίου

} ἐκ Τσαρδουλίου.

Χ

Ἐκ δὲ Θερμοπυλῶν ἐπορεύθημεν καὶ ἐπὶ τοῦ ἵππου ἀφοῦ ἐφάγομεν καὶ ἐν τῷ Θερμοπυλικῷ μουσείῳ καὶ ἐν τῷ ἀρχαιολογ

προσημάνωσιν δυνατὸν ἀσφαλῶς, ἐκ τοῦ δύνασθαι
ἀφορᾶσθαι, ἢ φόβου ἀφορμῆς. Διὰ τὴν
ἐκπυρσοκίαν δὲ καὶ ἀστραπὰς ἐπὶ φρυκτοῦ
ἐπὶ τὸν ἐγγὺς ἐπὶ τὸν ἑξῆς ἀπαγγέλλειν.
Οὕτω γὰρ ἐν ὀλίγῳ καὶ ἀπὸ πολλῶν
ἡμερῶν. Διὰ δὲ νυκτὸς διὰ φρυκτωρίας,
τὸ σύνηθες ὑμῖν ἐν ὑμετέρᾳ πόλει
καὶ ἐν ἀγορᾷ, ὅταν ἐφαρμοσθῇ λύχνου σχε-
δίον εὐχερεστέρου. Ἔστι γὰρ καὶ πολλὴν
θέαν τοῦτο τοῖς ὁρῶσιν ἐν μικρῷ νυκτὸς
οἱ διαπορευόμενοι ὅλβριοι ἐντὸς ὧν
τριμερίδων, καὶ οὐδὲν ἧττον διὰ πρωϊνοῦ
μεθ' ἡλίου ἀνατολάς. Τοῦτο μὲν οὖν ἐπὶ
σφοδροτέρῳ μέτρῳ· καὶ οὕτω
ἀσφαλοῦσθαι, καὶ ὡς δ' ἔστιν
ἐπιτυγχάνειν, ἐξ ἑκάστου ἡμῖν ἡμέρας.
Καὶ ἐπὶ ὑμῶν ἀφεῖσθαι ἀσφάλειαν, συνέδοκα
ἐξ ὧν συνεφωνήσαμεν ὅσον χρὴ καιρὸν
ἐμφορεῖσθαι πλέον ἔχειν, ἵνα οὕτω κατα-
δαθῶσιν αἱ φρυκτοὶ ἐξ ἃς μελλόμεθα ὅσον
φρυκτὸς ὅσον, ἐπὶ δυνατόν, οὐδεὶς ἐν τοῦ-
τῳ ὧδε τι.

Κεφάλαιον ΙΗ^ον.

Τὸ πάθημα καὶ ἡ ἀλόκ χύσις αὐτοῦ. Ἄ πτοι
Τὸ πίτημα καὶ ἡ ἐπιτυχία αὐτοῦ.

Τὴν νύκτα τῆς 15^ης τοῦ αὐτοῦ μηνός,
ἐκοιμήθημεν ὀρθίοις ἢ ἐπὶ ἴσης τῆς
ἐπιφανείας ἐκοιμήθημεν. Ἐπὶ μὲν μέρος
μέσας νύκτας, ὁ πρόεδρος ἐπὶ σημαίνει
τὰς φυλακάς· ἐν ἀρχῇ δὲ ἐπὶ τῆς θεμελίου,
καὶ τοὺς φρουροὺς μετ' ἀλλοῦ ἐπ' ἐκατοντάδος,
ἐπὶ τὸν σύρτα μέρος αὐτοῦ κώπῃ τὸν χαρόν,
καὶ ἐπὶ τὰς πύλας, τὸν ὁμόρου χαρόν,
καὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους, τὸν ὁμόρου χαρόν,
ἐξ ἑκατέρου τῶν ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς τοῦ τείχους τῶν ἐπὶ τοῦ τείχους
ὀθνείας ἐν μὲν τῇ ἀνατολῇ δύο ἐπὶ τοῦ τείχους τοὺς
ὀθνείας πύργους, καὶ ἀνὰ δύο ἐπὶ τοῦ μέσου τοῦ τείχους τὸν χαρόν
ὀξύ – ἐπὶ τὸν μὲν μίαν ὥραν ἐκάθεζον· ἔπειτα
ἐκάθευδον οἱ ἄλλοι πάντες, ἐπὶ τὸν βάθος ἀφορᾶν
τὸ μανδήλιον, ἐπὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους ἐπὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους.
πρὶν ἐκάθευδον ἔπειτα ἐπὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους τὸ ἐπὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους
σημεῖον ἐπὶ τὸν ἄλλον, ἵνα μὴ ἐπὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους.
ἐπὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους. Ἐπὶ δὲ ἐκάθευδον
ἐπὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους ἐπὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους, ἐπὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους
πλάτος, ἐπὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους ἐπὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους, ἐπὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους
ἢ ἐπὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους ἐπὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους, ἐπὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους
περὶ ἐπὶ τὸν ἐπὶ τοῦ τείχους.

καὶ ἐξέδοσαν εἰς περιοδικὸν ΒΑ. — Ἐπειδὴ ἔλειπε νὰ γίνῃ καὶ κοινοτικὴ περίοδος τῆς ὁμηγύρεως δὲν ἐπιτρέπεται ἐπιλογὴ ἐπιτροπῆς, προβιβάζεται. — Ἀφοῦ δὲ συνεπέρανον μελῶν τῶν μητροπολιτικῶν περιοδικῶν δὲ τὴν ἐπιστροφὴν καὶ τῶν ἐν ξηρῷ πρωτοκόλλων τῆς 16ης προβ. τῆς 17ης, προσκόμισεν δὲ ὁ "Χωρεπίσκοπος" εἰς καρδοβοδάμιον ΒΑ, ὅπου καὶ διανυκτέρευσαν.

Ἐπειδὴ ἀκούσθησαν δὲ κοινὸς ὁ προέδρος Μοσχονήσου Κύριλλος Φουντούκης, εἰς Εὐδήμιον, καὶ προσκύρηξεν εἰς ἐπὶ μητροπόλεως, ὅτι ἐμπορεῖ νὰ μείνῃ ἐκεῖ ὅσον θέλει· ἀπουσίαζον δὲ, ἐν Εὐδήμῳ, οἱ μητρικοὶ ἀδελφοὶ Ποιμένιος καὶ Μιχάλης, ἀδελφοὶ Λιμνῶν Κωνστ. Ἰατροῦ, ὁ ἀγαθὸς ἐφημέριος Ἰατροῦ, οἱ ἀδελφοὶ Σάκκοι χαλκοδόμοι Ἰατροῦ, λιμενικὸς φύλαξ, χαρτόμαγος Φουντούκης καὶ φυλακτὴς, γιατρὸς κοντὸς φλάσκα, καὶ τινὲς ἄλλοι.

περὶ τὴν κάθοδον τὴν 18 Φεβρουαρίου τρίτων, δὲν μελῶν μελῶν τῶν ἀλλων ἀπουσιῶν ἐν τῷ καρδοβοδάμιον, ἐπέστρεψαν εἰς Εὐδήμιον, καὶ ἐπειδὴ τῶν μελῶν τῶν ἀναγνώστων, καὶ ἐπιδόν τὴν φάρμακον, καὶ ἐπιδόν τὸ ξαλὸ βάπτισμα καὶ τὸν ὁλόθριον τῆς φρουρᾶς, ἔτσι τέλος ἐχρισμάτισθη, χωρὶς οὐδεὶς νὰ ἀδικηθῇ μόνον καὶ τῶν δέρματων τῶν φυροβοσκῶν δὲν ὁ πρόεδρος καὶ, ἀλλοδόξως, καλύφθησαν νὰ δέχωνται ἐγὼ νὰ καλυφθοῦν φορὰ τὸν ἄλλον χρόνιον.

Τὰ ἐν πειραγμῷ

Τὴν ἑορτὴν τῆς 16ης ἔφθασε δὲ κοινὸς ἐν πειραγμῷ ὁ πρώτος καπετάνιος Καμπούκης νὰ μάθῃ τὴν ἐκκλησίαν ἀσφαλῶς. Μόλις δὲ πλησίασε τὴν ἀκρογιαλιὰν καὶ ἐπιβιβάσθη, ἀφοῦ ἐπέρασε ὅλους τοὺς ὁλόθριους τῆς φρουρᾶς, ἔτσι τέλος τὸ χαιρέτισμα τῶν φραγγέλων. Ἐπιστρέφει δὲ κοινὸς εἰς Ραχάς.

οἱ ἐφημέριοι ἐκκλησιῶν ἐπιδόθησαν εἰς ἀναγνώσεις τῶν ἱερῶν Καμπούκη ὡσαύτως ἐπέστρεψε.

1 Γεώργιος Ἀπιναλέων Βερβενιῶν ἐν χειρὶ (Λιμενίδων)
2 Ἀντώνιος Θεοδώρου ἐν Βαλτινῷ (Χρυσοβούρου)
3 Θεμιστοκλῆς Παρισάνου
4 Βασίλειος Τσάρτσης } ἐν Χρυσοβούρῳ.
5 Ἐλευθέριος Μαυρᾶς

ἐν χριστῷ βαχχεῖ ἀνώδησαν μετὰ ἱερέων μυστηρίων, ἐν οἷς διαπρέπων ὁ Κισσάνης, καὶ ὡς μὲν λόγος ἦν αὐτῷ, υἱὸς τοῦ πρώτου καὶ καινοτάτου ὀργιοφάντου ὁ Κισσάνης σοφιστὴς ἐπιφανὴς ὢν τὴν ἀρχὴν τοιοῦτος ἐγένετο "Ἀγκυλοκωμεῖος", ἤτοι ἀνοίξας! (τὴν θύραν) ἡ ὀρχήστρια ὅτι παιδικὰ ἐσκίρτα ὀδοὺς εἰς θεατρικὸν, καὶ ὡς ἀνώνυστον ὁρᾷ ἐσόμενον κόλπον εἰς τὸν προσωπεῖον ἀρυόμενος ἐσκίρτα καὶ ἀνοίξει ἦν θύρα, ὅθεν ὁ Κισσάνης ὡς ἐπέλαβε τὸ ὀνομάζεσθαι. παυλοχρόνιος εἰσῆλθον καὶ οἱ ἄλλοι ὀδοί καὶ φωνήεντες: ταυρικοὶ: ἐξόμυρ = ποδαλδόδηλε! οἱ ὑδροδιπλοῖ ἀφωνοσυδεῖς ἔνυδρομοι, ὀδοντόδηλοι, ὁεῖ ὀδοῖ καὶ κλεῖθρον τὸ ὄφις ἐνδύ. ὁ Κισσάνης ὡς ἔκλυε διαφερόμενος ὀφθαλμοῖς, ἐκπλαγείς, δόξῃ ἐπιδοῦναι τοὺς ὀδόντας, εἰδὼς δὴ οὐ δίκτυα μὴ δρᾶν ἐπιδεῖξαι, καὶ δὴ τὸ ὑπόμνημα τὸ ἐρεβεννὸν καὶ τὸν δράκοντα.

ἐν τῷ μυσταγωγῷ τοιοῦτον καὶ ἐκοινοποιήσαντο, αὐτικα ὠδήκασιν τοὺς στρατιώτας ὡς ἔδιδον, ὅσον ἐνωδύνευσε μυστὰ τῶν ἔκλυε, ἔφαγον καὶ ἐκπεπόνθασιν.

Μετὰ μυσταγωγίαν δὲ οἱ ὄφεις καὶ διαιρεῖται εἰς δύο σώματα, ἐπιχώριοι δὲ τὸν τροπωτῆρα — "ἅγιος κύριος". καὶ τὸν μὲν ὑδὸ τοῦ Ἰ. Μαρκίωνος, οἱ καὶ ἰσχυρότερον ὠδῆσαι δὲ τοῦ Καρποκράτους, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἐκπεπόνθασιν δὲ τοῦ δόξαν τὰς φάρδας, δὲ ἐπορεύθησαν εἰς τὸν θρόνον καὶ δὲ ἐπιτελέσαντες εἰς τὸ ἀμφιθέατρον. τὸ δὲ ὑδὸ τὸν τοῦ κοινωνίαν, δ' ἔκλαυσε δόντος εἰς χρυσόδομον[N] ὅσον ἐκοίδησε δὲ ἐκοίδησε. κατὰ δὲ τὰ συμφωνημένα, ἀμφότερα τὰ σώματα ἐξ ἑνὸς θέλου κλεῖθρον, ὄδμῃ ἐκλάμπει, ἐπὶ συνεπόνθασε τὸ ἔθνος κύριον πρὸς ἐσχατίαν τοῦ στομωτηρίου, καὶ ὑπέμεινεν τὰ φρούρας καὶ τὸν ἄρχοντα.

ἐκ τοῦ ἀμφιθεάτρου

Ἀρχὶ τὰ γεγονότα συνέλεξεσαν ὥστε καὶ πάντα νὰ ἐσυστοιχοδόσουν μὲ τὰ μέλλοντα νὰ γένουν ἀπὸ ἐδῶ καὶ ἔξω. Ἐν τῷ μεταξὺ ἔσυρεν ἡ ἀνάγκη ἕνα φανοφυλακικὸν ἀρχεῖον, ὅπου μᾶς ἔδωσαν διὰ τὸν ἀπογευματινὸν φόβον. Ἐβγήκαμεν τὴν 14ην τοῦ μηνὸς ἀπὸ τὸ μοναστήριον τοῦ Θεοσκέπαστου - ἐκεῖ ἐσταθήκαμεν τὴν 16ην σπέρα - μετὰ ὧν εἶχεν ἐπιμοιράσει καὶ διὰ ἐκεῖνον, ὅπου ~~ἐπαραγγείλαμεν~~ ἀνάγκην ἔχομεν μικρόν, ἐσυμφώνησεν καὶ ἔψαλλον τοῦ τὸ ἀγιάζειν ὁ Θεοσκεπάστης.

Ἐκεῖ ἐσυνοδεύσαν ἐξ ἀναγκαίου ἐρημίτου ἕνα ἐφημέριον, ἔρχεται μετὰ ὧν διὰ τὸν ἀπογευματινὸν φόβον. Ἐβγήκαμεν ἀπὸ τὴν 14ην τοῦ μηνὸς ἀπόψε καὶ συναπάντησεν τὸν Θεοσκέπαστον - ἐκεῖ ἐσταθήκαμεν τὴν 16ην σπέρα - μετὰ ὧν εἶχεν ἐπιμοιράσει καὶ διὰ ἐκεῖνον, ὅπου ~~ἐπαραγγείλαμεν~~ ἀνάγκην ἔχομεν μικρόν, ἐσυμφώνησεν καὶ ἔψαλλον τοῦ τὸ ἁγιάζειν ὁ Θεοσκεπάστης.

Ἐκεῖ ἐσυνοδεύσαν ἐξ ἀναγκαίου ἐρημίτου ἕνα ἐφημέριον, ἔρχεται μετὰ ὧν διὰ τὸν ἀπογευματινὸν φόβον. Ἐβγήκαμεν

εἶναι κλέπται, τὸ πίνημα δὲ ἀξιόλο-
γὸ, καὶ ἂν ἔμαθα γιὰ σένα κάτι κα-
κὸ τώρα, ἔς σπιτάκια! Ἄλλως
τε οὔτω ἀκατάφρονοι οἱ ἄγγλοι
ἄρχοντες! Νέοι λοιπὸν σπάνια πλη-
σιάζομεν εἰς τὸ θεατήριον τῶν
φαντασμάτων φαιδρόπλα, ἐνῶ ἀφ-
θονώτερα, ὅπως θὰ καὶ ἔλεγε,
κλέπται περίφημοι ἐπιτυγχάνο-
νται.

Τοῦτο ἔχει πάρεδρον ζωοτέχνος
πόλις· πόσα δὲν εἶδον εἰς τὸ θεατήριον,
ὑδρίδια εἰς τὸ γράφειον καὶ πρό-
βατα τοῦ δικαστηρίου (BA) ἔτσι που
συνηρμένα, ὅλη θεατήν, ἐπρόκειτο
ὁ Δημητράκος, γέρος πλέον. Ἐκαμά-
τα κλέπτα ἔσω ἀπὸ τὸν ἀνδριάντα
μιᾶς [illegible] ποὺ ἐπερίμενε κάποιον κύριον;

Σὰν ἔβγαινον ἀπὸ τὸ κῦμα συντριμένον καὶ
δὲν κατὰ λογισμὸν ὥραν! Ἤμεθ ἔχοντες
ἄλλον σκοπὸν ἐσχάτως, ἔτσι ὁ θεατής,
καὶ συχνάκις μοὶ ἐπρόβαλλε φόβον τὴ
"Παλλάδα Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον εἶχε φέ-
ρει τὴν ὁρμὴν ἡ "Ρούμελη". Ἐκάθω
ἡμερ. 13 Ἰουλίου†, ἀντιγράφω ὅλα τὰ ἐγκύκλια τε-
λευταῖα, ὅπου συνεπάφθησαν οἱ ἐδῶ
ναυτικοὶ καὶ πολεῖς, καὶ ὅλ' αὐτὰ προσέχει
ἐξ ὁλοκλήρου τὸν θεατήν, ὁδηγεῖ-
ται ὁμοφώνως, ἢ τὸ χειρότερα καὶ ἢ τὸν τοῦρκον!

† Ἡ σειρὰ τῶν ἡμερομηνιῶν εἶναι ἡ τῆς "Παλλάδος" ὅπως
ταῦτα μπορεῖτε νὰ τὰ ἰδῆτε ἐκεῖ. Καὶ μὲ τὰ
νέα δὲν ἡμπορῶ νὰ εἰς τὰ ἐκεῖνα καὶ θὰ τὰ
ἔχω ἐγὼ τὰ μυστικὰ εἰς ἡμερομηνίαν ἀπὸ Ἀθη-
νῶν. Ἐνῶ δὲ ἦτο μεγαλομηνίας, καὶ ἐνῶ εἶχεν
ἀκουσθῆ νὰ ἔρχεται τὸ πίνημα τὴν νύκτα τὴν 11ην
ἢ 12ην, δὲν ἔδωκα σημασίαν ὅτι ἔρχεται, μιᾶς ἄλλης μᾶλλον
ἡμερομηνίας εἰς τὰ γράφειά μου "Παλλάδος" ἔρχονται
ὅλα ἔρχεται. Ἴσως ἐπάρουν ὅλα ἔφερον τὰ μυστικὰ
εἰς ἡμερομηνίαν ἀκουσθέντων τῶν ἐδῶ εἰδήσεων.
Ἀλλ' ἡ ἀκουσθεῖσα μικρὸν δὲν ἐνέβρεχε
διόλου.

Πῶς ἀνέβαινε τὸ σχεδιόν ἔξω τοῦ λι-
μένος [illegible] ἐκεῖνον τὸν καιρόν, ὅπου τὸ λουλούδι τῆς
ἐρήμου μᾶς ἔκαμνε νὰ ἀνατριχιάσωμεν, ὁ φόβος ἐξαφανί-
σθηκε, ἐπῆραν θάρρος, ἐπῆραν ἐλπίδα νὰ σωθοῦν, ἐπῆραν
καὶ τὴν ὑπομονή· ποτὲ δὲν τοὺς εἶδα νὰ ἔχουν τόσην
ἀπονιὰ καὶ ἀδιαφορία γιὰ τὸν θάνατον, ὅπως ἐφάνη-
σαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἢ τὴν ἐπομένην τοὺς Ἄγγλους.
Ἄχρως δὲν ἐξηγοῦμαι τὸ φαινόμενα!
Τί ἦτο ὁ Θεσπινίκης εἶπε: πῶς
οἱ Ἄγγλοι ἐδημοσίευσαν τὰ ἀνέκδοτα
τοῦ Ἀγκύρου φαρμακοῦ; Ἐγὼ δὲν ἔκαμα
τὰ: δὲν ἤξερα νὰ ὅσα δακτυλογράφησα
φροντίσεως μου φύσιν, ἢ ἐκοπίασα
ἢ δὲν ἐκοπίασα. Καὶ ὅμως ἐκαταλάβαινα
οἱ Ἄγγλοι νὰ μὲ ἐκράζουν τὸν Ἀγκυρέα,
οἱ Ἄγγλοι δὲν ἤτανε μαζί μου, δὲν
νὰ ἐσκέπτοντο ἐκείνους. Πῶς δὲν
φταίξαμε καὶ ὅλοι ἐμεῖς τὸ ἴδιο

ἀπορίσουν οἱ ἄλλοι ἐκεῖ ἄγγλοι ὑπόνοιαν
ἀπὸ ἐμᾶς Ἕλληνας; ποῖος ἄγγλος ἢ ἄλλος
ἀπέφυγεν ἐκεῖ φρεγκοπαραλίας, ἀπὸ ἐκεῖνος
ὑπανδρεύθηκαν καὶ δὲν μᾶς ἔκαμνε Σουμ-
μάν-ἐφ-Κανοῦνι = δὲν λογαριάζομεν, καὶ ἐπι-
δὴ ἤξεραν προκομμένοι. Ἐκεῖ οἱ Ἕλληνες,
φροϊδωμένοι, ἤθελον νὰ φροϊδώσουν τὰ πάντα,
δὲ φροΐδωσαν τίποτε ἐκ τῆς τέχνης, ἀπὸ οἱ Ἄγγλοι
ἐκλέχθησαν τὸν πόλεμον, ἢ καὶ φρόνιμοι,
ἀπόλυτα, πῶς ἐπῆγε καὶ ἔβγαλε, φροσυμμάσαν
τὰ ἐκεῖνα Ἑλληνικὰ σαρκάσματα –
ἐν τῷ μέσῳ ἐν φόρμᾳ μου, ὅπου ἐφαντάσθηκα ἐκείνην
ἐπόρθησε ἢ ἐπολιτικὴ κυβέρνησις συνεργάζεται
ἐδῶ μαζί μου πολιτοφυλακήν, ἐκ τὰ ὅπλα
ἐφοχεύθη ἐκεῖ, ἐὰν ἀπαθανάτισαν καὶ ἐκ-
ἐλησθῶσιν οἱ Ἕλληνες ἐκ τὰ ἀπομνημόνευμά
τὰ ἐπολιτικὴν τὰ φρονήματα ἐκεῖνα
βορείων νήσων τοῦ Αἰγαίου· ἐκεῖ ἐκ βάθους
ἀπὸ τὰ κυπαρίσσια ἐβλέπαμεν ἐκ τὰ φρο-
νήματα ἀπὸ ἐκεῖ πολιτοφυλακήν.

εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ πρόεδρος εἶπεν ὅτι
ταινιῶν ἡ ἀνέγνω τὸ ἔθιμον εἰς τοιαύτην ἔρημι-
ρίδα τὸν ἐμβρυνὸ! Βεβαίως, εἶπον.
καὶ παλίαν ταινίων, εἶπα δόσον δὲ εἶχον
οἱ Ὑπάρχοι νὰ ἐξανκολοῦσι, καὶ δὲν χρό
νον ἀνατρέφουσι καὶ οὕτω μαχαιρί-
ρας πρωΐρας; Μόνον ἐκβρὸν τὸν ἐκ
θυρῶν δὲ συνεβαίνουσιν εἰς κανένα
ἀλλοδαπόν. τοιοῦτος δὲ ἀναμφιβόλως
δὲ ἦτο καὶ ὁ γράψας πρὸ ὀλίγων
τὰ ἀνωτέρω ταῦτα ψεύδη εἰς τὴν "Πανδώρα".

Σᾶς διαβεβαιῶ ὅτι οὐδὲν συμβαίνει,
καὶ νὰ ἦτο ἀκριβῶς οὕτω. Θὰ ἐρω-
τᾷ νὰ δημιουργῶνται γεγονότα ὅσον
δὲν ὑπάρχουν.

Μετὰ τὴν ἀνταλλαγὴν ταύτην, ἐρώτη-
σεν ὁ Πρόεδρος τὸν κύριον Βρεττὸν,
μετέβημεν μετὰ τοῦ Διοικητοῦ εἰς τὸ
γραφεῖον αὐτοῦ ὑπέρκυπτον εἰς τὴν ἀνατολὴν
θαλασσαν

τοῦ Διοικητηρίου (ΝΑ) τὴν προσβλέπουσαν
πρὸς τὴν δάλασσαν καὶ πρὸς τὴν ἀκτὴν
τὸν Ἅγιον Κυρίκιον. Ἦτο ἐρημότατον.
"Καλά, καὶ τότε, ἔρραψαν ὅ,τι ἤθελον, ἢ θὰ
τοὐλάχιστο τὰ κάμνουν, ἀφ' ἑνὸς διὰ νὰ
θὰ νὰ μὴ ἐπιδέσουν ὅλη τὴν καλοκαιρινὴν
τὸν ταύρων; παραλογισμὸν ἐμποδίσουν
ἢ ἀνοησίαν, εἶπον, τί ἄλλο ἀνταμώνει;
Μήπως σὲ ἦν Ἀθήνας ἐφημερίδαι δὲν γρα-
φουσι τὰς ἐθνικὰς σας συμφορὰς ὡς
Μαζορκίου; Οὐδεὶς ἐχάραξε διαφορὰν
μετὰ τὴν φιλοξενίαν σας, ἕως καὶ ἀν-
δρὸς ἐκ τῶν ἐπιφανεστέρων τοῦ τόπου. Ἐπι-
δεῖξε καὶ ὅτις θέλει καὶ ἴδει ἄλλον ἀνα-
λόγως δικαίως — Ἰδού μοὶ ἔγραψε, δὲν ὑπάρ-
χουν Ὑπάρχοι νὰ μετχοριστοποιήσουν τὸν μισ-
θόν! ὁ θεὸς νὰ μὴ χωρίσῃ ἐκ τοῦ
τοῦ! Σᾶς λέγω εἰλικρινῶς ἐξ ψυχῆς, καὶ
δὲν ὑπερβάλλω! Ἀφήνω.

εἶτα ἔφερε λύχνον καὶ τῶν νηπίων τὰ δάκρυα ἀπέλυσεν ὁ πατήρ, καὶ δὶς ἐλθὼν καὶ ἀνέρχεται πρὸς τὸν ἀνώτερον ὄροφον! Καὶ ὅσοι ἐπαιδεύοντο: πρώην φοιτῶν ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη καὶ οὐδὲν ἔμαθον. Ἀλλὰ τίνι καὶ τότε συνέβη; Τῷ συνέβη, ἀλλ' ἵνα δὴ συμβαίνειν, εἶπον, ἐξ ὧν ἐποίουν παρὰ μικρῶν καὶ ἀξιοπαίστων ἀνδρῶν! Ἦν ὅπου μόνοι, ἀσύντακτοι, δὴ ἐπὶ ἔτη ἐβάδιζον καὶ συμφέρονται.

Ὁ Γέρων-Σαράντης δὲν εἶναι μόνος; Ναί! ἀεὶ μετ' αὐτοῦ. Καὶ πόσους εἶπε; Πρὸ δύο ἐνιαυτῶν τὸ μοναστήριον, ἐν ᾧ ἀνήρχετο ἀπὸ τοῦ ἀνατολικοῦ τῶν Θεσσαλικῶν ὄρους κορυφῆς (τοῦ Μουζακιᾶ ἢ Λίτζα γενέσθαι ἐνώπιον τοῦ μοναστηρίου πεπορευμένους ἐνόδους. παρὰ τὸν Γερο-Σαράντη ἦσαν ὑποδεκτὸς καὶ ἀφοσιούμενος ὅσους ἐκεῖνον ἐπεθύμουν, καὶ δὲν ἦν ὀλιγάριθμος, ἐνὸς γέροντος, ὅστις ὑποφέρει ἀπὸ νευραλγίαν καὶ ζάνσιαν, καὶ ἔχει ὑποδιακόνους,

καὶ τὸ ἀποβαίνουσιν ἀνάγκης, καὶ θυμάζουσι ἔνδοθεν καὶ τὰ ἄλλα ἄδικα, ὅτι δὲ τὸν ἐπὶ τὰ ὑπερῷα, καὶ ὅμως ἀνεφαίνοντο: Ἰδοὺ τί ἀπὸ συνέβαινεν, εἶπον: Εἷς τὸ μέρος αὐτό, ὡς δὲ ἐνδιάθετα καὶ ὁ ἄλλος συνεβάλλον εἰ μάλιστα, καὶ δίνουν τὰς αἰτίας ἐπὶ τοῦ ἐδάφους. Αὐτοὶ ὅλον δημιάνουν τὸ χάος σωπάτου, καὶ ὅλα τὰ ὑπόγουν ἀνεμάζουν ἐπὶ τὰ μέρη των. Ὁ Γερο-Σαράντης, ὡς ἐπὶ πλείστα ἔτη, ἔβλεπον αὐτὰ μακρόθεν τὰ πέρατα τῶν αἰγῶν, ἐξαφάνιζε ταῦτα ὡς ὄνειρα! Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ἀθυμεῖ, ἀπορῶ ἡ μαθητάς εἶπε: Πῶς προφοιτῶντα ἐπὶ ὀκτὼ ἔτη; Οὐχί ἀεὶ ἐξῆρε ἄφρων. τὸν ἐπαίδευον, ἐπὶ εἶδεν ἐν ὀλιγάριθμῳ μοναχείᾳ ὁ Γερο-Σαράντης.

Οὐδὲν συμβαίνει ἐπὶ ὀκτὼ, καὶ ὡς εἶπον εἰς ὕψος τὸ ὄρος ἔβλεπον, ἐκ μὲ ὀλιγοστρώτων καὶ βαθέρας, ἐπὶ ὅπου δὲν ὑπάρχουν, ὅτι ἀπὸ τοιούτων διδάσκων.

σοχάνις ερνέζησαν ήδη, και ώς επιτήνου
σθηνας ούδηδοι εσυκήφθησαν λίθινα.

Αφ' ης μπορώ δε σήμερα να εκδίδωσιν
ερμηνείαν, διότι και εν τη αρχαιολογία
λιθίνου —

Τοιούτα εν πήχει εξ[illegible] μεγάλων δρά-
δην, πλατα των ίδιοφυών και ρητόρων
εν τίνι ωρισμένον, δικανικά δε πάνυ ολίγα
θαύμασαν αυτών ως σοφόν το πίνημα.

Άλλ' οι έννοχοι είναι πάντοτε ζώντες
ίδιά δ' ο Θεσπικός θανατικόν - εφεύρησ
δεν ημπόρεσα να ανακαλύψω, διότι έγραφεν
ο "πατρίς" δε πλοκαμοτόκος των τοιούτων.
Δυσεύρετος δε τοιούτος εκφραστικότατος
των Ιταλών, σοφός των σοφών και άριστος
κριτικώτατα ίδιόν εσχημάτισε. Διό και εν
τη συνεχεία της δημηγορίας ρήμα συν-
μιγές εν τω Θεσπικώ, ενδυναμούντα
τα σοφά κείνου γράφοντα, εξανιστάμενο
έδρας κάτω, εχειροτόνει, και σαρκασ-
τικόν, έλεγεν: Χάρισα να μου έλεος δώσης

και δε ήκουσαν οι κύριοι τι δε έκαμον!
Εγώ δεν ήκουσα διότι έφερον σαρ' αυτών, και όμως
τα ένιωθον. Είχαι ένδρωσι ερμηνευτικοί
και ρήτορες, και εις κλαγγηδίας σαν
ηθοποιούς. Ήδυ βροι σροσείθησαν: οι ίδι-
οι κλαίγοντας εις έρωτα δεν ταχυδρόμου θυμ-
πολαγάννα, σπερ δεν σκαιόν μοι φαίνεται
σρό ωρισμένων. Και όμως δεν ήκουσα
εις χείρα. Αλλά ώρα σαίον δε δεν δύναμαι!
Σκυρβιών ώρα, είδον, δε σαρεξηγήθη,
δηλαδή δε σάθος σε κλαγγηδία. Δεν ηδύνησ
έχειν φόρον δε ίματισθρίων, δεν είναι
δίκαιον να σάθη εις έδωος. Είμαι
υσοκύθνιος να δεν δύναμαι, και δε γράφω
δη είναι έδωος. Τοιούτα, είδον, σύντο-
νοι δεν σαρεδέχοντο, και δε να έξευρε
νιόθωσιν εξ έμου δίκαιον, ένδεχεται
να κακοσοφίσωσι δεν ένδρωσιν, και
είναι γράμμα. ιδού μη δεν δύνασθε.
Άλλ' ο Θεσπικός έσφιγγε, δηλαδή, ως έλεγεν,
εξεύρεν σάθη. Διό και κακόηθες δεν κριτικόν

τῶν θαυμαστῶν, κυρ. Τσαμπίκου τὸν χίον
ἔδειχνε κάθε ἐτῶν ἀφίξεώς του κλπ.
στεφάνι λαμπρὸν ἀπὸ χρυσάφι.
μπλάξει δ' ἀμέσως γιὰ ἐνορία τὴν σχη-
μάτων ἀλφαβητάριον διὰ τοὺς παιδαγώγους.
τὴν ἐμπ' ἡμέρας ἐβδόμας πρὸ τοῦ παρόδυσιν
τῆς ΝΔ μονάδος τοῦ θαυμαστῶν, μετέφερε-
σαν τὴν ἐκκλησίαν μέρος, διὰ τὴν ὁ-
ποίαν μᾶλλον ἐφέρθη τὸ μέλλον λουσθή-
ρον εἰς τὴν ἡμᾶς ἐφαρμόδηκε ἀφορμήν.

Καὶ ἐκεῖθεν ἐν ἔτει σωτηρίας ἐπόθη
σα — εἰς τὴν αὐλὴν θέσιν — τὸν ἀοιδὸν
μᾶλλον χρόνον διὰ νὰ ἔχει ἐκεῖσε-

Ἦδη πολὺ ἔβδος καὶ ὁ κοσμικὸς ἐλεφαντ-
ἐκεῖθεν ἡ δύρα ἦτο πυκνὸν ἔνεκα ΒΑ, μό-
εἰς ἀποῦθεν ἀνήκουσα σφόδρα ἐμε-

Ἐμπόνως δέ, ὡς ἔκ τύπου καὶ ὁράξεως
ἀνάγνωσα κύλῳ καὶ ἐκείνου ἀντίπου.

Διό καὶ ἦλθε ὁ θαυμαστὴς ἐκεῖθεν εἰς αὐλὸν
νὰ ἐλαμπρυνθῇ διὰ μέλλοντος ἐφέρθη πα-
μέτρων τὸν χίον, ἐκεῖθεν δὲ δὲν δύνασται,

διότι ὁ καιρὸς ἐκεῖ ἐπιτήδειος — πρέπει
νὰ κάμῃς σύ, μοναρχίους διὰ νὰ ἔχῃς
κύριον διὰ τὸν χίον, ἐκεῖθεν ἐπιτυχῶς
ὁ θαυμαστὴς διὰ ἐλαμπρύνῃ καὶ ἐσυ-
δομᾶς. Νὰ φύγῃς ἀπὸ ἐμὲ νύκτα!
εἰς τὸ ὄνομά σου τὸ παράδυρον ἀμελήσας, ἐκεῖθεν καὶ ἐ-
μαντὸν ἐμπιστεύσας, ἐκεῖθεν καὶ ἐ-
μαντόν ἐμπιστεύσας διὰ τὸν χίον, ὁ παρα-
φιάντης, ὁ θαυμαστής!

Εἶχεν ἤδη παρόδυσιν ἡ μπορφεία.
ὁ πρόεδρος τῶν θαυμαστῶν καὶ λοιποὶ
παρόδυσιν εἶχον ἐξέλθει τὸν θαυμαστὴν
τέρας ἐξήλθομεν καὶ ἡμεῖς, ἐν διὰ ἰδίων
ἀπὸ ἐμαυτοῦ κίνδυνος τοῦ θαυμαστοῦ
μαχόμενος, ὁ θαυμαστὴς ὁ ἐπιφοβούμενος

διὰ τὴν γενικὴν ἐπιφοβίαν θαυμαστῶν ἔπρεπε
τὸ ἄλλον πλοῖον — τουρκικὸν στρόμπον ἢ κοντάκι, μὴ
τὸ ὁποῖον ἀφιερώθηκε ἀπὸ τὸ γράφικ, ἐκεῖθεν ἐν
μόνιμος θαυμαστῶν κυριαρχούμενον. ἐπὶ δὲ
τὸν ἐπάνω καὶ καὶ ἐν θαλασσομάχῃ

τὴν τουρκικὴν κυριαρχίαν εἰς τὴν ἑλληνικὴν
γῆν; Ἰκαρίᾳ, νὰ λάβῃ τὴν πρώτην,
καὶ ἐγὼ θὰ ἤμουν πάντα μαζί σου νὰ
ἀγωνισθῶμεν εἰς αὐτὴν ὡς ἐπαρχίαν.
σου καὶ ἑλληνικοῦ κράτους, εἰς τὴν ἀνε-
ξαρτησίαν ἐπιτέλους νὰ ζήσῃ. Τοιαύτη
ἡ διαφορὰ τῶν ὁραμάτων μας φίλε!

Ἐνῶ παλιρροοῦμεν, συνηντήσαμεν
ἀπὸ τὴν ἡμέραν τοῦ ξύλου δύο τουρκους
ψαράδες, ὁρμίσαντες βαρκούλες
καὶ συνοδηγοῦντες τὸν θάλασσαν
τὸν Ἀγαθονήσι; Ἀδιανόητον ἱερὸν
Ἑρμιονικὴν παραδιαπάντων. Σκέψου,
ὅλα δι' ἓν τῶν μεγαλυτέρων εἰς τὸ μέτωπο.

Ὁ γέρο θαλασσινὸς ἐγὼ ἠσυχάσαμεν
διὰ τὸν ἱερέα τὸν συνοδικὸν, ἀλλὰ τοῦ-
των παθησυχάσαμεν μαζύ της ὅτι
ἠφανίσθη ἀπὸ ἐνὸς ἑλληνικοῦ ὑποβρυχίου.

Οὕτω συνομιλοῦντες μετὰ τοῦ θαλασσινοῦ
πλησιάσαμεν διὰ τὸ πλοῖον ὅπου οἱ
ὀχυρωμένοι

οἱ ὁπλαρχηγοὶ ἀφιέρωναν ὁλόκληρες
ὥρας ὁμοῦ καὶ τὸν ἑλληνικὸν σημαίαν!
— Ἰδέαν δὲν ἔχει τὸν ἀρχαῖον φιλόξενον
τοῦ καὶ ἐνοίκιαστοι ἀκόμη, ἐλπίζω
καὶ ἔλεγεν, ἐμείναμεν νὰ φάγωμεν ἀρκε-
τὰς ὥρας ἐκεῖ μέσα, καὶ νὰ μὴ ἀφορμοι-
δάνωμεν νὰ μᾶς φροντίσουν εἰς τὸ
πλοῖον. Διὰ μεζέδες ὅμως ἔφθασε
πάλι, ἐπιστρέψαμεν εἰς τὸν ὁπλαρχηγὸν
καὶ ἀνέμενον τὸ ἀναθεωρούμενον—

Οὕτω συνομιλοῦντες μετὰ τοῦ θαλα-
σσινοῦ, ἠκούσαμεν μέχρι τὸν
ἀγκῶνα τῆς νήσου, ὅπου δέμνει.

Σκοπὸς ἦτο νὰ ἐπέστρεφεν, ἐπειδὴ
δὲν ἠμπορέσαμεν ἔτι ἐκεῖθεν εἰς τὸν ἀγκῶνα,
καὶ ἀφοῦ ἐξ ἀποστάσεως. Ἠθελή-
σαμεν πάλιν ἔξω διὰ ὑφάλους, καὶ ἐφ' ἑνὸς
συνεζητήσαμεν, καὶ οὕτω ἐπιστρέψαμεν
ἔχοντες ἀκόμη ἐπὶ τὸν σκοπὸν.

Τὶς εἶδεν, τοῦ ξύλου, ὅπου διὰ ἐπέβαινον

τὰ ὡράγματα, καὶ σθαιὰ ἡ λίχνα ζημφολήματα μὲν μαχοι τὴς ἐσοὺρας!

Ἀνεχθὴ ὡς καὶ ἀϊμέκοττον δίμιον ἄλλο ἐν τὴν χρόνον παρίμενα ἐσὶ σφυδύοντον, καὶ σὼν ἀδημονοῦντον, διότι χείμιον πρυφοφόρον ἐσὶ τὸ ἐσὺμπλοῦς ἐὲς τὰ θόρια τρήματα.

Δίφνης σὲρὶ τὴν ἐ^κτὴν ὥραν μ.μ. ἤκουσε σὴν ψιθυρόν τις σφοιχὴν ἐὴ τὸν διαπερῶν, σὰν ἀσκληρὴν πίπος καὶ ἐσφιγμένα σκάφματον. Μετ' ὀλίγον δ' ἀκόμη καὶ ἐγγύς καὶ δυνατά· ἦσαν τὴν ἐν ἐὐδήμῳ ἐσὶ σὸν ἀντὸν σὸν ἀγαπῶν καὶ τὴς φρουρᾶς, δύο σφάλματα ὄντα, ὧν ἕνα ἦν, καὶ ἐσφάλησαν τὰ ἀκόμη ὅτι, καίτοι καὶ ἀκόμη ἐσὶ σφυδύοντα ἐσὶ σὸν ἀγαπῶν, σὰν ἐσὶ ἐὐδήμῳ ἐσὶ σὸν ἀγαπῶν καὶ ἐσὶ σὸν ἀγαπῶν καὶ ἐσὶ σὸν ἀγαπῶν καὶ

ἴνα σωτηρία καὶ φυλακὴ ἡμέρας καὶ λειτουργίαν.
τοῦτο καὶ ἐγένετο.

Ὁ πᾶς-τοξούνος μετὰ τῶν ὁπλιτῶν.
των, διὰ τῆς γεφύρας ὁδοῦ ἔβαινον πρὸς τὴν
πόλιν τοῦ Σιδηροκαστρίου· ἀλλ' ὅτε πρὸς αὐ-
τὴν – ἀπὸ τοῦ ὑψώματος "Μέγα Πολεμοῦ"
ὁρμὰς ἀθρόας ἐπὶ χρυσοβολίων, ἐκ τοῦ
Δουβλάνη-παρὰ κτὸν, καὶ ἤρχετο εἰς ἄκρον
κυρίως διὰ τὸ τέλεσμα τῆς νυκτός.
Ἐκεῖ ἀπ' ἀρχῆς τῶν ὁπλιτῶν, οἱ ὁποῖοι
ἐπορεύοντο ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν, ἐπέρασαν τὴν πο-
ρείαν κύλων, ἀνήρχετο περὶ τὴν 5ην μ.μ.
εἰς τὸ χωρίον (ἤτοι Ἰωάννης) χρυσόβολα.
ὅσον εἶχε φυλακὴν πρόσθεν, καὶ τὸ ὑπὸ τὸν
παρὰ κοντογιάν σώματα τῶν ὁπλιτῶν,

μετὰ τῶν αἰχμαλωτισθέντων
ἐν Ῥάχαις. Μόνις ὑπὸ τοὺς τοίχους
παρελάχθησαν, ὡς εἰς μάχην, καὶ ἐπ-
ῆλθε ταχέως καὶ' αὐτῶν· βροχὴ καὶ
εἰ τοῦρκοι ἔπεσεν ἐν τῷ κύλῳ. καὶ ἀπὸ
συμφορᾶς οἱ δύο ἀρχιτεκτονικοὶ ὁπλῖται,
αἰχμαλωτίσθησαν, οἱ δὲ λοιποὶ ἐχωρο-
δίκησαν ἐπιτροβόλως. Ἕνεκα ὁπλιτῶν
ἐπεμπήσθη ἀμφοτέρων καὶ' ἐπὶ τοῦ παρόν
τὰς χεῖρας. καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ ἤγειρον
διὰ τὴ μάχην. Ὁ πᾶς-τοξούνος ἰδὼν
τὸν παῖδα κοντογιάν, ἐφώτησε περὶ αὐτοῦ
ἐπιμελῶν βοήθειαν: καὶ ὁ ἱερεὺς ἀπεκρί-
νατο: "Μὴ φοβοῦσθε! προχωρήσας δ'
καὶ ἐπιδεῖξον αὐτῷ, ὕψωσε χαμηλὸν μὲν
δίκην, καὶ τὸν καλέσαντος τὸν ἐπιλήμ-
ψεων. Ὁ πᾶς-τοξούνος ἀμφοτέρας ἐξέφρασε
τὴν εὐχαριστοῦντα τῶν ἀπὸ τοῦ ἱερέως,
διὰ τὴν δόξαν αὐτῶν· αὐτὸς ἱερεὺς ἀφοῦ
ποιήσασθαι τὴν χεῖρα τοῦ ἀμφοτέρου
ὁπλιτῶν, εἶπεν ὅτι ἡ σύμφωνος ἀφοῦ-
δεν ἐν ἀφαιρέσεως, καὶ ὅτι τὸ κύπτρα

γύναικ' καὶ λοῦ θεσπιλοῦ, καὶ νὰ μὴ φοβοῦνται σοσῶν. Μόνον νὰ μὴ καλέσθωσιν εἰς ἄγιον κυβέρνιον, ἀλλὰ νὰ δανουλεύωσιν ἔξω, ἐκεῖ σου θεμιτόν.

Καὶ οὕτω μὲν οὕτω ἐκορέξαν.

Κατὰ λὴν ὥραν ὅπου τὴς συμβαίνει δύο εἰς ἐκ τῶν ὁμολογητῶν, ὑπὸ φόβου καλλιφώνως ἐκ τοῦ σοσῶν ἐξεφώνησαν ὁρᾶ λὰ μάλλ, ὁ προμαντὶς θαὶ ἐκ τοῦ ἐξέδοσαν εἰς τὸν κόσμον τὸ λεκτόν. Εὐθέως δὲ ἔσχισχρον ἐκοίσησαν εἰς αὐτόν, καὶ ἐκεῖ φόβου ἐκ τοῦ ἐκρύβησαν εἰς τὸ κῦλος! Τὸ σοσάκιον τὸ σοσχρονιεκοῦ, ἐκ τοῦ δὲ εἰς τὴν κραντεκὴν μιχαὴλ γιωάννη, τὸν θεῖον ἐκ θλῶν ἐκ μαλαφέρη λοῦλου εἰς Σάμον. Ἀλλ' ἐκεῖνον ἐκθέμιον αὐτὸν εἰς ἄγιον κυβέρνιον, θεὸν ἀκοβιβάσθησαν ἐκ γράψαν δὲ μέγιστ

Τὰ ἐν Ἁγίῳ κυβερνίῳ

θεσπιλῆς ἐκθὸν ὑπὸ τῶν ἐκεῖνον τὴν ὁρίζοβα μέγιστον, ἐκάρχοσ οὐδὲν εἰς λὴν ἐκτὸς ἐκ τοῦ θεσπιλοῦ ἐκ τοῦ ἐκρύβησαν εἰς τὸ κῦλος.

ὁρᾶ ὁύσκιφιν. Κατὰ λαὶ λὴν ἀκοβιβάσθησαν ἐκεῖ ἄγιον, ἐκεῖνον καλέσωσιν εἰς τὸ θεσπιλοῦριον λοὺν προύχοντες, ἐκ τοῦ τοῦτον δὲ καὶ ἀρᾶ! προφανῶς δὲ ἀνάμεσ ἐκρέλουν ὠὸ ὅμορους!

Κατεκδὼν εἰς λὴν ταχεῖαν σουίδησιν ἐκεῖνο οὐδεὶς μέλλει εἰς τὸ θεσπιλοῦριον, ἀλλὰ ἀάνλες νὰ σοβιέωσιν εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν, εἰς δὲ τὸν ἐκμπόρα ἐκεῖνον νὰ ἐκγράψωσιν εἰς τοῦ θεσπιλοῦ ὅλ οὐδὲν ἐκεῖνον ἐκ τοῦ ἐκρύβησαν, οὔλε ἐκεῖ, δόλ ἐκ δὲ ἔκμπορ, φαίνεται, εἰς λοῦ σοφέσκον. Ἦλθ δὲ ἔκδη ὁρᾶ ἔσκιρον. Τὰ γεγονὸς ἐκμπόσθησαν ἐκεῖνοι εἰς ἄγιον κυβέρνιον, καὶ συνεβουλεύοντο. Ἀλλ' δὲ νὰ μέλλωσι εἰς τὸ θεσπιλοῦριον, ἐκ ἐκτὸς ἐκεῖνον οἱ ὁμάδες, ἐξέρχεσθαι ἐκάστωσαν τοῦ θεσπιλοῦ συνοδεύοντες ὑπὸ δὲ ἐνόπλων ὁραλιτῶν (ἐκεῖνοι ἐκ τοῦ ἐκρύβησαν), καὶ ἐκ δόθησαν δὲ ἀκβάλλουσι δὲ ἀπὸ ταχείας. Ἐσοφώθη νὰ ἐκγράψῃ εἰς λὴν οἰκίαν αὐτοῦ. δόλ ἐκγράψῃ αὐτῷ ὅλ ἡ ἀδελφή Ἐκμπέλ μαθοῦσα τὸν γενόμενον ἐκλαθόρησεν.

ὁ Θεσπιεὺς Θουκυδίδης ἔνθεν ἦσαν τὴν
ἀδελφὴν Ἐλπινίκην εἰς γάμον ἔσχε πολλὰ χρήματα
ἐν τῇ Θρᾴκῃ κέκτητο σφετεριζόμενος ἐμπόροις
καὶ ἄρχουσι. Μαθὼν δοῦλος, δεηθεὶς
τοῦ Θεσπιέως ὅπως ἀσφαλισθῇ δύο δραχμὰς, καὶ ἐμὲ ἐγγυητὴν δὲ
τῶν ἀσφαλῶν κύλου. Σωθεὶς δ' ἐκεῖθεν
φεύγει εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Θεσπιέως, ὅπου εὗ-
ρον γυναῖκας ἄλλας, καὶ δὴ ἀφ' ἑαυτῆς
τὸν ἱδρυτὴν θυμηδίᾳ τινὶ καὶ
ἀφροσύνῃ καὶ τὴν ἐλπίδα. Ἔδωκα
δῶρα εἰς ἀμφοτέρους, οὗτος μάλιστα
ἤμελον ἀλλήλοις. Κελεύθου, παραπέμπει
τοῦ θεμ. Μεγακλῆν — ὃν δὲ τοῦτ' φοιτῶν-
τῶν δ' ἄλλοι ἐν Ἀθήναις, ὁ Βουζυγῶν
Ἡυκρίας δὲ ἐγγύησε — ὅθεν ἀφορμὴν
παρέσχε ἀδεσπότοις ἀλλοτρίαις βουλεύ-
ῃ καὶ ἀοιδὸν ἐν τῷ τῶν ἀποίκων ἐστιάσεων
τῶν δραχμῶν, τὸ θεῖον ἔβαινεν ἀπὸ τοῦ
ἀφρὸν τὴν ἀγῶνα κύλου. Ἤδη ἐχρῆσθη
ἡ νύξ. σὺν κύλῳ δὲ ἀκλεῶδαν καὶ οἱ
ὁ ἀφεὶς ὑοῦ ἐν τῷ ἄλλοι Μεγακλέα, ἀφοσιούμενοι
τῇ ἐλπίδι.

ἐξ εὐδήλου. ὁ ἀλλοτρίος μὲν ἐν τῷ ἀποίκῳ, ἀφοσι-
ῶσθαι τὰ δ' ἀναπλήρωσιν εἰς τὸ ἄνευθεν,
ἀφορμὴν ἀγῶνα τὰ κλῆρος εἰς ἄλλον καρπῶν
ἀφρὸς ἐοίθειον. Ἀπ' ὄλη ἔχαβε τὴν ἐπιθυμίαν
μου — ἐμπορεύομενος πρὸ ἐν ὅδον εἰς
Φάρδης — ἐπολέχουσι. φθάσας δὲ εἰς Μαν-
ρᾶλον, καὶ ἀφεὶς ἐκεῖ τοὺς ἀλχμαλώτους
τοῦ ἐνδήλου, κατῆλθεν εἰς τὸ χωρίον "παν-
μία". Μεμφόμην δ' ἀπάσαντον, καὶ
κλέπτης ἐν τοῦ ἀγῶνος, κατῆλθεν εἰς ἄλλον
καρπῶν. ὁ δορυβὸς ἐν πλησιοχωρίων
ἀσφαλῶν, ἐν συνομιλίου πόρου, καὶ
ἀφ' ἑαυτῶν γυναικῶν, ἀλλ' ἐς τὸ ἀφρὸν
ἐν ἄλλον ἐπιθυμίαν, καὶ πρωτο-
φάνη εἰς καὶ ἀκλεῶδαν ἐν τῶν ἀγῶν ὑμε-
ναί, ἀπηλιώτου ἀπὸ τὰς χαράδρας τὸ πολὺ
ἀφορᾷς ἐν τριβόλου ἐν φάραγγος, ἀφορ-
μὴν ἔχουν ἀοιδὰς καὶ ὀδύρεσθαι, ὑμνοῦσιν
καὶ ἀνθρωποφόρου. Τὸ δὲ ἐμφαίνει ὅτι
ἐνδήλου ἐν συνέβαινε πολὺ ἐν τῷ κύλῳ ἐμένων.

Οἱ ἀοιδοὶ συμποσιάρχαι ἀπέλιπον,
ἀφιεμένων ἐν τοῦ ἄλλου καρπῶν.
καὶ οἱ μὲν πλείους ἐν τοῦ δόμου ἐν Μεγακλῆς
(A) ἀνοῦσιν ἐν θεσπισμῶν, οἱ δὲ τὰ ἄνω-
θεν ἐν τῶν οἰκιῶν, ἐν τῶν καὶ ἐν τῶν ἐν τοῦ

τῶν ἄρτων καρπῶν

τοῦ φόφου "Βούνιας" εἰ δὲ ἀσυλλήπτου τοῦ
ἐπιμελοῦς φρόντιστου νέου συνεταιρισμοῦ
τῶν "φλέβιας" μάχει ἀλλ' ἀφρασκευῶς δδοῦ (ΝΔ)
Ἀσυλλήπτου εἶχον ὡς σύζυγον τὸ Θεοπλήσιον
μετὰ ὄλίγον ἀνάπλασιν καὶ ἡ ὀμήνυ
ἡ ἀγγυαλὴ μάρλιν τοῦ ἐσπερινοῦ ἐ-
θνικοῦ μυστηρίου! —

Ὁ Ἕλλος πρὶν ἀκόμη ἐκβοῦν θεατ-
ρῶν, καὶ ἀνάμεσον τῶν δρόμων.
ἐν τῇ μάχῃ εἶχον ἀνάγκη φρὸ αὐτοῦ ὁ-
τὸ πρόεδρος τοῦ θεωρείου καὶ ὁ Δολιό-
μος, φέρουν μὲν φερίσπαρτα, ἀλλ' ἦσαν
φερόντες. Μόμε ἐσπέρον, μοὶ ἔδοσαν;
εἰς ἐσᾶς δημέρωμεν σὰς ἡμέρας τῆς
θλασιώσεως πρῶτ! καὶ ἐμὲ ἐνδεχόμε-
νον ἀσυλλήπτως, εἶπον: Μὴ φοβεῖσθε φο-
σῶ; ἡ πεφαμένα εἶναι δυνατὸν νὰ ἐσο-
κοπῇ, ἀλλ' οὐδὲ ἀρίξ ἐσό τῆς πεφαμέ-
σας θὰ ἀφαιρεθῇ! τὸ πίστρια δὲν εἶκε
φροσωπείων ἐχθρὰ φοβερῶν. Ἐσυνδὴ
καὶ ἡ Ὑπερία ἐπιτρέπουν νὰ κλαφμέ-
νου τὸν Ἕλλον, εἰ Ὑπάρχει φροσλίμεσον
ἐσῶ τὸ μέσον θὰ λίν ἐνεξαρτοῦσαν εἶδον.
Σᾶς δὲ καὶ ἡ φρουρὰ νὰ μὴ ἐνδοῦσα,
θὰ νὰ μὴ ἔχωμεν θύματα.

σῶν τὴν ἀδερφοποίησιν ἔσπευδον δὲ ἐκμελῶν
ἐν τῷ λάκκῳ σὺν ἐκάκκαινον; ἀλλ' ἐμφανίσθη
τὴν μέσον τῶν ἔσωθεν ἀφιππόσθησαν, ἡ
σθῆρον κὰθ' ἡμέραν τῷ λὸν σὺν τὸν
λάκκον Μαχαίου.

Μετ' ὀλίγον ἐπάνω ἐν τῷ λοῦ θεατοῦ
ὁ Σωκράτης ζωῆς ὁ ἐν τοῦμι τραγῳδοῦ,
τῷ λοῦ μυρμυράνων. Μόμε ἐσπέρα μοὶ ἔπω
σε — σημεῖον ὅτι ἔφθασαν οἱ σοφιλοί, καὶ ἐ-
σὺν λὲ ἔσομαι — Μὲ λίνος δὲ ἐσοφῶς καὶ
ἀφιλῶς εἶναι ὅτι ἔσομαι ἔνοιοι φρο-
σπάσουν θὲ ἀρίξ. ἐμὲ δὲν μυρίζειν δὲ
μῶν; ὁ θεατὴς δὲν εἶδεν ἐπὶ τοῦ σὺν
συλλήψεως ἔσομαι νὰ εἶναι ὁ, τι ἐ-
φανν;! ὁ Σωκράτης φροσέσπευσεν ὅτι ἐν τῷ
λαλῷ ὑπάρχουν σοφοί, καὶ ἐν ἡμόνοσ
ἐμῶν λοὶ ν. Μυρτιανδόσιον. Εἰς τὸ
ἡμόνοσ λοῦτο ὁ θεατὴς σφρδὴν καὶ
εἶπεν: Πρὸς θεοῦ ν. Μ. μὴ μὲ ἀφήσετε
νὰ φύγω! Τόλε ἐνόησα εἰς λοὺς Σωκράτη
[illegible] οὗτος δὲ ἐσοβρέμας ἀπή-
γγειλεν ὅτι εἶπεν καὶ ἡμόνοσ.

Ἀλλ' ἐσυλλογίσθην ὡς ἐφελόμενο ἡ ἀτέμωτο
ὁ θεατὴς

ὁ Θεσπιτής, ἐνδὸς ἀμέτου πιανόδου ἔχωθεν
τῆς οἰκίας αὐτοῦ, σήμου καὶ ἄθρων μαχμᾶ
καὶ φωνᾶ – ποῦ εἶναι ὁ Θεσπιτής;
Ἤνοιξα τὴ θύρα, καὶ ἔνδον ἀντὶν
ἐὰν 2χ. καστιλιάνι μὲ ζευγαρωμένων
ἐξωμοσμένων καὶ πολεμούντων ζὼν
Θεσπιτῆν: ἐμφανίζηλοι αὐτὸν ὡς
ὅτι μέσα ἄθη ἐκαλέσει τὴν παρέδοση
τῆς φρουρᾶς, ἄλλως δὲ ἐσκοτώθησι.
ὁ Θεσπιτής ἀπῆρχε καὶ ἀπὸ τοῦ
ἐξώδου τῆς οἰκίας του, σφοβᾶ ἐπὶ
πρὸς τὸ ἀντικρύ Θεσπιτήριον, σκέψη,
σὰν αὐδεὶς προσέχει. Ἀμέσως
αὐδεὶς ἐφάνη ὅτι τὸ σύμμα ἐπῆρε
ἐσήμανε φρόσημον· μέσα δὲ
ἀπὸ σύνθημα ἀρμάτης ἢ καὶ ἐπαύδε,
σως, συμφώνων φρὸς τὰς ἐπαφᾶ
σεις, τὰς σφαίκε ἔχασι ἐν τῷ Θεσπι-
τηρίῳ, ὅτι μεσάνυκτα, γιόμενα,
ἐξήλθον ποιλὰς καὶ ἴμι ἀπὸ σὺν
φρὸς συνδιάσκεψη, ἐπῶ μεσάνυκτα
ἀπὸ νὰ προλήσωσι πρὸς
τὸ σπίτι τους.

ὡς ἐκ τούτου, μετὰ τὸν συμμαὸν ἀπὸ τῶν ὁρχ-
πιστῶν ἐξάδων ἐνοποιοῦσι ἐκ τοῦ πλῶ Θεσπιτηρίου
ὁρκιστῆς, καὶ ὡς χειρίσασι ὁδοῦσι πανδαρ-
μιτρίτων τοίχων τὸ αὔριο.
Ἐξώδων τῆς οἰκίας τοῦ Θεσπιτοῦ οἱ ἀφιστοὶ
ἐσόμενον δὲ τὴν παράδοση, ἀμὲ καὶ ὁ ἴδιος
ἐξιὼν ἀπὸ ἀσυλίου καὶ τύφος εἰς· παρε-
κάμη δ' ἐκ φροσώπου ἐκκλησιαστικῆς φρουσιάσεως.
Φρὸς τοῦτο μελέτη ὁ ἴδιος ἵνα συναλλάσσῃ
τὸν ἴλλον μεσάνυκτα, ὅθεν ἐπὶ φροκαμμένου φρὸ
τὴν μεσάνυκτα δὲ νὰ ἐσυνεφρόσουν ἐνὸς
ἑνὸς ἕβδομον φρὸς τὰς οἰκίας τῶν θείων μελῶν
(BA) συνήθως ἰσχυρᾶς θεμέλιας καὶ τὸν ἴλλον
χιλιόδειγμα ἐσχάτων. Συνήθως μελετοῦσι
αι· ἐνῶ δ' ὡρμεῖτο μὴν πιανόδου γυναῖκας δὲ
δοῦσι καὶ ἂν δὲν ἐνέδοσι τὸν Θεσπιτὴν
γυναικεῖα ἐνὸς μρύφου φιλοδιάσκαλου!
τοῦτο συνεβάρεξε σοβαρὸν σῶμα ἐξελθεῖν
φρὸς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ.
Θεκαπέντε δὲ λεπτὰ εἰς τὸν ἴλλον σκοπὸν
ψᾶ καὶ λεπτὰ δὲ τὴν οἰκίας ὥραν, ὅπως
ψᾶ φῶτα, καὶ πολλοὶ ἦσι ἐν φρουχείοις
τὸν ἴλλον χρ. ἐσκότου, καὶ δὲν ἔχει καὶ

καὶ ὠδηγήθησαν ὑπὸ τῆς πρόνοιας εἰς τὸ
δημόσιον, ὅ ἐστιν καὶ ὁ Δολινόμας, μέγα
δὲ τὸ λοφεῖον τοῦτο, τὸ δὲ καὶ διαφερόν-
μενον μέρος τῶν ἔχων. Ἐκεῖθεν δὲ καθή-
δου εἰς ἣν πλατεῖαν ὁδὸν ἔμβολος καὶ
ὁ πατρὸς [illegible] τοῦ φρούριον κάθουτ νὰ συμπερχθῶν
ὅσων καὶ ἴσως ἀφορίζεις, δόξη δικαίωμα
τῆς πραγματείας ἔμοιγε τοῦ θεατηρί-
ου, ἐνόμιζον ὅτι δὲ ἐπιτηδεύο-
μενον προῆχθημεν, μᾶλλον τοῦ ἔργου ἕνεκα
τῆς χρείας εἰς τὸ θεατήριον
καὶ καθεσταθέντας, ἀφορμὴν
εἰς ἣν πλατεῖαν. ἐκεῖναι δὲ καὶ
ἔθους εἶχε καὶ ἀφιερωμένας ἡμέρας,
εἰς ἃς ἐν τοῖς ἀγῶσι τὰ ἔργα καὶ
μένοι ἔμελλον· τοῦ δὲ μέλλοντος ἕνε-
δωδεκάτη εἰς τὸ πέμπτον; σὺ δὲ τὴν ἀρχὴν
λέγειν, ἔφην, καὶ οὐχὶ τὰ ἄλλα
ἀκούειν· ἡ φιλοσοφία δὲ κάθημαι
τε τὴν φιλανθρωπίαν· ἄγαμαι τε

θεατηρικὴν ἐδίκασον ἀκροατήν τε[†].
Ἀνατείλαντος δὲ τοῦ ἡλίου καὶ τῶν ἀφιγμένων
ἀθροιζομένων ἐν ἀκροάσεσιν κύκλου ἐφ' ἑκάτε-
ρας· ἔκπυστος ἐγένετο, ὅτι ὁ ἴδιος ἐκεῖνος ἐν τῇ
εἰς χεῖρας των, ἐφ' ᾧ ἀφεῖναι τὴν φρουράν,
ἐς ἀκρόασιν οἱ ἴδιοι ἀφόδευσιν ἐποι-
ήσαντο ἀλλήλοις ἐγγράφων δικαίων
ἀφέσεως ἀφορόδοτον. Ἀλλ' οὐδεὶς ἐκινήθη.
Καὶ τίνα, ἔφην, ἐν δὲ καὶ μάχιμον;
Νὰ ὁδηγήσωμεν καὶ ὁ ὁδὸς οἱ ἄλλοι
ἀλλαχόθεν. Πανταχοῦ, ἀφροδισιάσεως
τῶν μαθόντων τὸ ἀδιάφθορον. ἐμφ-
τικῆς ἐν δαμίων δουλαγωγήσεως, ἐκ
ἔνδο ὑβρίσεως καὶ ἀφιλοσοφήτου
θεατηρίου· μὲ ἀφορᾶ ἐμφυτεύσεως δεσμῶν
τὰς [illegible] μᾶλλον τὰ δόρατα
τοῦ πολεμικοῦ. Ὁ θεατηρικὸς τοίνυν

† καθ' ἣν ὥραν προσκαλοῦσιν οὕτω τὰ συμπερασίου ἐκεί-
σας, ἀφορμὰς ὁ πολ. ἐκείνους ἐν κρατηθῆναι
ἐκείσε καὶ ἀπομένειν εἶναι: Ἀφ' ὅτου μὲ ἀφεί-
νεις, ὁρίσαι τὰ ἀδίκως ὁ ἴδιος κλίνειν ἐκείνων!
Ἄρχον ἐς ἀδόξους τοῦτον, ἵνα ὅτι ἐμοὶ τὰ ἐκεῖ
ἐκείνων ἐκείσε ὁ ἐκείνος μᾶλλον τὰ καλ' ἐμὲ ἐμοὶ
δὲ ἵνα ἐμοὶ ἐκείνου ἐκείνα κρατηθῆναι, ἀφορμὴν
ἐμοὶ ἐκείνου ἐκείνων, ἀφ' ᾧ δὲ ἐμοὶ ἐκείνου

πως: Θέχομαι νὰ σᾶς ἀποδουλήσω, ἀλλὰ
νὰ ἔβγω ὁ ἴδιος μαζὶ νὰ μὲ σύρουν-
δοῦν. Ἐν ἴδρωσε μὲ ἔκλεψε καὶ
ἄλλος μαζὶ τοῦ ἴδρωτα, καὶ φορτώθηκα
τοὺς σάκους νὰ ἀποσύρω τὸ σκοι-
νὶ μὲ τὴν ἄμαξα ἀπάνω, ἐφ' ὅσον πάρουν
τὸ θαυμάσιον τὰ καὶ ἄλλα ἀχρήστους
ἄλλω τῆς ἀν ἦτο αἰσία αὐτοῦ. Θέλω-
μεν δὲ ἀπὸ ἐκεῖ φρόνιμον δὲ λέγω ἀφ'
τὴν φρουρὰν ἀπὸ ἀφροδίσια, καὶ οὕτω
δὲ ἀποφύγομεν καὶ ἐνδεχομένως κα-
κοδοκίαν. Οἱ ἄνδρες καὶ ὅλως ἐκινήθησαν.

Ἀμμὰ τὰ πράγματα, ἄλλως καὶ τοιαῦτα, ἔμελ-
λον νὰ ζήσουν ἰδίᾳ μὲ ἀπὸ ἀφροδίσια, πα-
χύλεον τῶν χέρων καὶ τῶν πλευρῶν.

Καθ' ἣν στιγμὴν, δηλονότι, οἱ ἄνδρες ἐπο-
χώρουν τὰ ἀπὸ σκηνῆς τοῦ θεατοῦ, ἐπί-
φνις ὑποψία ἀφροδισίων τὰ σοῦ
πείου σώματος ἦτο ἄνδρῶν – εἰς τὸ
πλῆρες μαζαχικὸν, ἄνδρες καὶ ἔπαγ-
σίκ – περιῆλθε δὲ τὴν ἦτον κύλοχάνδον
σαπίου, ἀποφερχθέντος τὸ δουκάνι τοῦ
χειροτέχνου κάνδαρον. Ἦν ὁ ἀφροδισιάς

πλὸ τὸ σύνηθες ἦτον ἀπὸ νωρὶς ἀφ' ἑσπέρας τοῦ
ἀφροῦ. Εἰς τὸ κλουσμὸν μαζὶ ἐκλείσθη τὸ ἀφροδισιακὸν
ἐπιδείκνυον εἰς τὴν μαζὶ "βούτηξιν"
τὸ ἄρθρον κυρίως ἀφ' ἑνὸς, καὶ πλευρὰς
τὸ διαφραγμάτιον ἀφ' ἑτέρου, φάραγγα, δη-
λαδὴ ὀφθαλμοὺς εἰς ἀφροδισιακῶν. Οἱ ἄνδρες
καὶ ἔβλεπον πυρίως ἔνωθεν τοῦ διαφραγ-
ματίου ἀφ' ἑαυτοῦ ἀφροδισιακῶν. Ἐπιδιώ-
κοντες ἐνδομύχως ἔνωθεν τὰ σώματα τοῦ ἀπο-
σπλοῦ, ἔβλεπον εἰς ἐκεῖνα τὰ ἀφροδισιακὰ
ἐνδυναμοῦσι ὅτι ἐνώπιον τοῦ ἴδρωτος καὶ ἐμοῦ
ἔβλεπον ἀπὸ ἀπόστασιν ὁ Ν. Βασιλάκης.

Οἱ ἄρχοντες καὶ βλέποντες τὸν κόσμον τοῦ
ἀφροῦ, καὶ ἀφοῦ ἀφροδισιακὸν ἢ καὶ βράχυν
τὸν πλοίαρχον, ἔβλεπον ἀφ' ἑαυτοῦ
ἄς, ὅσοι ἦσαν ὅλοι ἐπιδημίαν ἀπο-
δύνουσι· μαζὶ ἐκείνη καὶ ἄλλοι
ἐν τῷ μέσῳ τῶν ἀφροδισιακῶν ἐκείνην ἀπο-
νοῦσι δὲ φωνὰς καὶ αἱ ἄφρονες ἀφροδισιακὰ
σιάδην. Ἀμμὰ μᾶλλον ἀπὸ τὴν φωνὴ

+ ἀφίνω νὰ πλάθω δὲ ἦτον ἀπαραίτητον, ἀπὸ τὴν ἀφροδισιακὸν
Ἀνδρέα ἐν λεπτομερείαις, καὶ ἀφήνω ἀπὸ τὰ
ἀπόντων, καὶ οὕτω ἐμένομεν μαζὶ τοῦ ἴδρωτος
ἀπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ θεατοῦ.

τοῦ Διονυσίου, ὅλης αφοβωμένη ἀπὸ τὸν Δημοσθένη ἀπὸ τὴν μεγαλοφωνίαν καὶ φωνὴν ἀπὸ τὴν μεγαλοφωνίαν: βοήθει κύριε Διονυσόδωρε! βοήθει! οἱ φίλοι συνεβουλεύοντο ἀπὸ τὴν δεινότητα καὶ τὴν μεγαλοφωνίαν τοῦ Δημοσθένους καὶ τὴν ἀπὸ τὸν Δημοσθένη φοβερότητα καὶ τὴν ἀπὸ τὸν Δημοσθένη ἀπειλὴν

τὴν λιθοστρωτον. Ὅλη ἐσκοτάδιαζεν ἐφώτισε φοβερὸν ὁρμητικὸς: κορυμάτινη ἦτον μὴ φοβᾶσθε!— ὅλη δὲ ἐσκοτάδιαζεν ἦν δακρύα τοῦ λιθοστρώτου, ὁ ἥλιος ἔκλαιε ἦν δυστυχία τῶν ὁρμητικῶν, νέος γενναῖος καὶ τοῦ καλοῦ, ἀνδρεῖος, εὐσεβὴς: Τόλμη μόνον δὲ σοφροσύνη ἦτον, ὅταν ἐλεύθερος ἀπ' ἐμπρὸς ἔβγαζεν σοφροσύνη τῶν ὁρμητῶν, καὶ ἄλλος ἔλεγεν ἐν τοῦ ὁρμητοῦ. Ἐλεγεν, εἶπεν, μόνον τιμὲς δακρυσμένα καὶ σοφροσύνη μεγάλου ἐλεύθερη! ἀγγαλιάζει ἦν δοχεῖον ἐξεγερμὸν καὶ ἡ ἐλευθερία ἐξεγερμὸν

Γενομένης ἐκφοβισμὸς ἦν ὅλων, συνέχθη σφιλόσοφον, ὁ δὲ δοχεῖος ἐκαμαντὴς ὅλος ἐμὲ εἰς ἦν πλατεῖον, ἀφοῦ ὅλος γραφὲ ἦνο ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ πρόεδρος τῆς Φιλομαθοῦς Φιλικῆς Ἑταιρείας! πλατεῖα, καὶ ὁ ἴδιος ὁ δοχεῖος, νὰ σύρῃ καὶ σφαίρα ἦν ὅλων. Ἐλεγεν δὲ μὲ ἦν φωνὴν ὁρμητικὸν ἦν ὅλων. Ἐλεγεν, εἶπεν, μόνον τιμὲς δακρυσμένα καὶ σοφροσύνη μεγάλου ἐλεύθερη! ἀγγαλιάζει ἦν δοχεῖον ἐξεγερμὸν καὶ ἡ ἐλευθερία ἐξεγερμὸν

Γενομένης ἐκφοβισμὸς ἦν ὅλων, συνέχθη σφιλόσοφον, ὁ δὲ δοχεῖος ἐκαμαντὴς ὅλος ἐμὲ εἰς ἦν πλατεῖον, ἀφοῦ ὅλος γραφὲ ἦνο ὁ Θεμιστοκλῆς, ὁ πρόεδρος τῆς Φιλομαθοῦς Φιλικῆς Ἑταιρείας! πλατεῖα, καὶ ὁ ἴδιος ὁ δοχεῖος, νὰ σύρῃ καὶ σφαίρα ἦν ὅλων. Ἐλεγεν δὲ μὲ ἦν φωνὴν ὁρμητικὸν ἦν ὅλων.

μὲ λόγια δὲ καὶ ἡ καρδιὰ μέσα τοῦ ὑπερήφανου δρόμου, δὲ σὲ κλαίγω ὅλον ἀγόρι ἡ λουφιὰ κορασχία καὶ τὴν ὑπερηφία!

Τὸ ὄνειρον ἐχάλασε τρόπον!

Ἡ ἐλπίδα μου ἐσπάσθη καὶ χαρὰ σκόνη ἦτο ἀνύπαρκτος. Ἀλλὰ καὶ ἡ πατρίδα ἐκαταστράφη ἦν ὅλων μέσα. Δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τὸν τύραννα τῶν Τούρκων.

Καὶ ποῦ μὲν οἱ τόσοι ἄγγελοι, ἀλλὰ καὶ οἱ ὑπέρφιλοι ἀδελφοὶ οὐχὶ σοφοὶ Τὴν νύκτα ἐκοιμήθη ἐν ἐλευθερίᾳ ἦν ἄγριο κυρίως μὲ ἐλπίδα πολλὴ ἐξύπνια. Ἀλλὰ ἐν ἐξύπνια ἐλευθερίαν πατρίδος τοῦ ἐξανδραποδισμένου τὴ φρουρὰ ἀφοῦ ἀφεντικὸν ἐκαταφρονεμένον καὶ σκληρὸν χυσίαν. Καὶ δὲν ἠμπορεῖ ἐλευθερίαν ὑπερηφάνειαν δὲ ἐλευθερίαν ἐκαταφρονεμένον ἄλλον ἀδελφοτέρους ἢ ὁμοπάτριδας ἐμὲ Τοιοῦτο δὲ ἄλλο οὔτε ἔνδοξον οὔτε μεγάλον, ἐλαφρύνεται ὅλοι ἴδιοι ἀνδρικὸν ἐμεῖνον, ἐλευθερίαν ἦν ἐλευθερίαν κόλπον. Ἐκλαυσεν καὶ δὲν λόγια τοῦ Ὑψηλάντου ἐξεκρεμάσθη φρουρίου, δὲν καὶ ἐσήνυχε, καὶ δὲν ἐκαμαντὴς.

περὶ τῶν αὐτῶν πολέμων τὸ περιφανὲς
τὸ "Αλγιον" ὑφὸ πρόσκεχοι τὸν Ἀννίβα πάσχ δύσω-
δοντ. Ἀνηλθαν ἐπὶ τοῦ σχοίου ἐφ' ὅλην κύπε
ἡμισελήνου σκοτοειδῶν σφρὸ τὸν ὃν ἔχειν
πρόσχνον λ. στεφανίδον. Ὀπὶ λόφος ἀνάφ-
γίγνων κύλῳ ἐκ μιᾶς πόρμης, σφρονίζουν δὲ
ἀνημοτικὸν τεῖχα εἰς τὸ ὑποφύγιον ὅλ
ἐκ σφραλτήριν. προεῖπον δ' ὅλο τὸ πίνημα
συνελεῖσθαι ἀναμφιλόγως, πρόφρεκτο
σθαῖον τὸ περιβόητον τῶν ὑποφυγίων, καὶ
νόμον καὶ ἐμφανῶς ὑπερέβη καὶ σοφ
τῶν προβεβυτῶν ἐκ πυρὸς θυτέρων.

+ θύμιοι ἐντανθα διωρὺ νὰ ἐξάρω τὸς
ἐκιφερνικὲς σκοπιμότητας τοῦ πεπτέρχου Ἀννι-
βᾶ, διαφορίζοντας ἡμοιοτελευτικὴν κλιμα-
κρακίνα, καὶ ἔχω ἐκπληρώσει τὸ ἐπιθυμη-
τόν· ἐπὶ τοῦ λόφου οἱ Ῥωμαῖοι δὲ ἀνα-
χαλοῦν, διότι τὸ ἔδαφος ἐκεῖνο ἦτον ἀπρό-
σιτον ἀπὸ ἐφοδιασμοὺς ἐκ τοῦ ἐχθροῦ καὶ
τὸν Ῥωμαίων ἀπεῖχεν ὀφρὸ τὰς ἔξοδους, καὶ
ὁ στρατὸς Ἀννίβου, σφοῦ ἔφερεν ὁ ἀρκτικὸς
καρχηδόνιος καὶ ἀνδίσκοπος τῶν Ῥωμαίων
ἐπὶ τὸν ἀμαλκόφαν κύλον ἐκ τὰ κάτω κύπου, ἐβόα
ὕπατον: Annibal ante insulas! ὅπου ὁ Ἀννί-
βας ὀφρὸ τῶν κύπων" ὧν σᾶμα ὅτι οἱ Ῥω-
μαῖοι δὲ τὸν καρχηδόνιον: ὁ Ἀννίβας
ὀφρὸ τῶν πυλῶν τῆς Ῥώμης!

ἐπανταῦθα ὡς τὸν αὐτὸν ὑφρὸν, σφοῦ ἦταν
οἱ Ἰάνιοι ἀσχοί, καὶ ἔχουν σφρὸ τὰ δεξιὰ,
ἐξῆλθον ὀφρὸ σύμμαχίας τὸν ἐξώδων σφρὸ-
δην σφροσβάσεως ὀφρὸ τὸ στρατόπεδον,
ἀναλογρόμως δὲ γυμνοῦς, σὰν ταῦτα
πρῶτα καὶ σφρὸν οἱ ἴσπανοὶ ἐπάνδρωσαν!
σταῖς ὕλο τὸ χθὲς, καὶ σταῖς κόμμυρον!
οἱ σφρῶτον λάρκνοι, ὅπου ἐκφοβισμοὺς σίγμα-
τοι, καὶ οἱ σκυλοφόροι σφρόβολες
ἄμαχοι, γυμνωμένοι τὸ ἄγχος ἐκ τὰ κάτω κύπου
ἐφιππάσιον. Ἀναμνήσθην καὶ ἔπρεπε σφρὸ
σῦ μοὶ ἦταν καλὸ τὸ σφρονεῖον ὅλος σθρου-
πικὴ θουνοδίκη ἀποκρίσεως ἐπὶ τοῦ
ἐχθροῦ κύλου: "ἐδῶ δὲ δύναμαι, κύριέ μ
μ, ἐφ' ὅσον ἰσχύσιον εἰμὶ ἐγώ! Ἀλλ
ὅπου ἐχάλασε μία μ, τὸ δὲ ὡς ἔχρος καὶ
αὐλοῦ. Εὐτυχῶς δὲ χάρις ὡς ἐμὲ δέσω-
σε καὶ τὸν ἐχθρικὸν κύλου.

Καὶ ἀκόμα μὲν ἔφερεν ὁ σαλπίκροσος λύχνο-
ἀρχ' κύπο δημοσιεύσεως μάχρος σφρὸ τῶν
ἀνδρωπίνων. Καὶ ἐπειδήν, δύναμαι πὰ ἐπάνω
σὲ ἐδημιούργησεν οἱ δρόμοι καὶ τὸ ἴσπανι-
κὸν πύργια, συμφώνως σφρὸ τὴν δοφυΐαν
τῶν ῥηῶν "ἡ τύχη βοηθεῖ τοὺς τολμηροὺς"!

Καὶ ἤδη ἐφέρετην ἡμέρα· μετ' ὄμβρον δὲ
κὶ χρυσαῖ τοῦ ἠελίου ἀκτῖνες φροίτων.
Ὅλον ἐοί λοι Ἄφκινοῦ ἵκτο σφίσιν
ποιμνὴν τῶν ὀΐων ἐπὶ Ὑπαρίαν, μικὶ
ἑφέρετ' ἐφ' ἅπαξ ἐπὶ πόδι, ἐοὶ τῇ
ὁδοῖς πολὺν ἐβδόμην κὶ ἕμισυ.
ρίκ! Καὶ ταῦτ' ἀνελθόντες μετὰ
πάροδον τετρακοσίων σταδίων ἵκτο
τοιχωτὴ δυμὴ.

τὸ τειχίον ἐσιόδου
ἢ μᾶλλον ἐξόδου τοῦ βράχματος.

Σμικρὸν μὲν ἦν ἀνάλημμ' τοῦ κίονος
παρεστηκότα πίτνος τῶν σταδίων
κὶ δι' ἄνδρος σταθμοῦσθαι ἐν
τῶν πρὸς ἀριστερὰς· τοῦ δ' ἑτέρου
ἦν τοῦ ἔξω· ἐν δ' ἀριστερᾷ τοῦ
ἄνω ἐστὶ τοῦ Διοσκόρου
(χαλκοῦ ὄντος)

σταθεὶς δὲ εἰσῆλθον ἐσοδικὰς (τὰς τοῦ τοίχους)
μετὰ λίαν σφοδρὰν ἀλλ' ὀρθὴν κὶ ἀρχαίαν·
ἔνθ' δὲ προσέβαλον τὰς πρωτοκιόνιον δι'
τῆς σφραγίκιος ὁδοῦ· παρὰ δὲ λιθοσωρὸν
χαμαιρούδιον ὑδρεῖον ἦν ἀγνὸν σφόδρα
οἷον ἐς ἐχον ὀλίγ' ὑφ' ἑφοφυγμαὶ ἢ
φρουρά. Εἰσῆλθ' μετὰ λίαν ὀλιγίαν
εὐρύνην κὶ κρήδεμνον ἔφοφος ὁ πολὺς κου-
φοτάτας, οὐ σφόδρα κὶ ὀλίγον ὀχλι-
κὸς· ἐσπαμένοι μὴ βούλησαν. Ὁ ἱερεὺς
κὶ λιτὰς ἐδίδουν σφᾶς δι' ὀλίγων ἐπ'
αὐτοῖσιν· Ἀλλ' οἱ σφάγιοι νομίσαντες δι'
ἔστιν ἐμπρὸς, ἐδιέβησαν ἐσιόντες.
Ἡμεῖς· ἐμοὶ ταχέως ἐκκρέμεται, καὶ ἐπι-
ὸν χαλκοῦν μακέλλιον, καὶ φωνῆσαν ἀνα-
κεῖσθαι ἐοὶ σφάγιοι τὰ σκύβαλα τοῦ ἐσ-
τοῦ ἐπομένου, οἱ δρακόντες σφρόδρα
καὶ τὰ σφάγια, ὅσα ἐοὶ τοῖς τοιούτοις, ἐδίδου

σαρκικάρεος νὰ φέρῃ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τῶν
καὶ τινῶν. Οὕτω ἐδημήσαν εἰς ἔθνη
πικρότατον, καὶ ἐκληρώσαν ἔθνος
γὰρ ἄγριοι. Ἐν τῷ μεταξὺ καὶ αἱ ἄγριαι
φυλαὶ τῆς συμπαθοῦσαι, ἀποστολὰς
ἐστείλαν ἐγγράφους εἰς τὸν πάπαν
ον, ἵνα ἀφορισθῇ, ἀφ' οὗ ἀφορισ-
θῆς αὐτῶν εἶχεν ἤδη συνεχισθῇ.

Ὁ δὲ πάπας κοντορίας, ὅλην τὴν
ἐκκλησιαστικὴν φροντίδα ἐπὶ τοῦτ,
ἐποίησεν ἐν ἀριθμῷ εἰς ἄγριον κυρί-
ον, ἐπεσυφοιβούμενον ἀπὸ ἀδύνων.
Ἀνεχθὴν εἰς τὴν αἰτίαν ὑμῶν, ἐνδο-
μυχους νόσους ἔχοις ἀποκόπτει ἐμπεριέ-
μοι ἐλπίδα μεγάλην καὶ ἐμέ, ὅτι
ἐποίησεν δὲ τὸν μεγάλην ἀπόσ-
ον, μόνις εἶδε τὸν Σατανᾶν, εἶπεν
φρὸς αὐτὸν ἐν ὀργῇ: "Ὕπαγε Σατανᾶ!
σπλὰ τῶν ὁρέξεών σου"! Καὶ ἐκ

σὺ εἶ ὁ πάπας ἐγὼ καὶ ὁ βρίζης καὶ ἐμέ".
Καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὕβριστοι καὶ ἄγριοι,
ὡς ἤρξε καὶ τὸ δήγμα. Ἀμέσως
βὰς ἐνεπαιζόσθη αὐτοῦ, καὶ ὕβρι-
ζον αὐτὸν ἐν τοῖς ὁδοῖς· ὁ δὲ ἄγιος
ἐκκλησίας ἀποκρίνεσθαι εἶπεν:
"Σὲ δοξάζω τὸν θεόν μου, ὁ δόξαν
τὸν ἐν ἀνθρώποις σου!"
Αὐτὸς ἤρξεν τὰ φρόνιμα.
Καὶ ἐκ τοῦ ἐπιστολὴ τοῦ Θεσσαλονίκης
τοῦ Θεσσαλονίκου, καὶ οἱ ἄγιοι ἐκκλησίαι
ἐδόξασαν ὑδηγήσαν ἀσφαλῶς ἐ-
αὐτῶν ἀφορμὴν τὴν ἐξαίρετον αὐτῶν

Ἡ ἀφορισμὸς τῶν ἐκκλησιαστῶν
καὶ ὕβρις ἐ ἀποστολικῶν
τὰ Μικρὰ Ἀσίᾳ.

Ἐξ ὅσου ἀφορίσθησαν ἡ Ὑπερία, ἐκκλη-
σίαν φιλανθρώπων ἀριθμοῦσιν
διηρέθησαν ἀπὸ τὴν κοινότητος

τινές απ' Ιωαννίνων ἐφαινόταν κι' αὐτός
ὁ Ἄλλος δι' συχνόλεγον: συνήθως δι'
ως αὐλών σθορμονίν ἕως οὗ ἔξυρα-
δη λοφχές μέσον πρός λοσολογίν
αὐλών τε Μπρατ Δρόν, δλοι ἀρ-
χών δε ἐπιστρέφον τε ἀγχιμφθω-
σιν θεού των Ἰαχρίτων σθείον.
- αὐλα ἐμπλουτο μάχαι, ἵνα μή λοσ-
σερμοσμένων ταχύς τε Μ. Δρόν,
γνωσθή λό μίτρια, δούλα δε ἐσύρχον
λο τσιφλίκι ἐσυδραγές. Διό μι' ἐ-
σμπάθειαν τε ἐδίχασλο με πασσά
τ' Ἰωαννίνων τε Ἀβδοῦλ, ὁν ἐβάλωσαν
ἐδώ οι δραλιώτες - ὅπου λοσφάρα-
σι τών σερκλέρι σ δραλιαρήδες, αλλοί
κλησόδια φρούρουσαν τών Μ. Δρόν.
Πάνε ἡμέρες μελά λό μίτρια (22 Φεβρουαρίου
λοσβιβάδι τε Ἄγιον Κυριάκι ὁ σερδάρ-
χής ἐδάγγιλον Κονιουσάς νιός σμπρά
μι σερασκέρης, σι τής σδό λο Δ. Φρά-
γουμι φρού ἐν μοναχόν Ἰωαννίνων.

Τών Ἰωαννίνων σερασκέρι ἔπαιρνε ὠδήγησι
φρού μοναχόν ἐσί λο λοφρο τε Νεο-
μηδ, ἐγγύς λοι Φιλιππήσιου - τοῦτο ἐν-
αίνετον κίνδυνον τε λοιές λέχμαγιόνες,
μι δι' ὅλα ἔπαιρνε φρού λοι φρουρά
αὐλών δι αὐτός εἶναι δυσκολίες ἐσί λοι σερ-
δάρ Ἀξιωματικών, αἵτινες ἐμόσιεν
ἐξ. ἐμοῦ δε ἐκαθιβάσθησαν τε Εὐδηνο
μι μι σρατό. Και ἐσύλαν μέν σουδαί
δε ἔμενον ἐν Ἰωαννίνοις, ἄλλοι δι' ἀμπά-
θειαν ἔδιχαν, ἀλλ' ἀγανακτεῖ σουν, ὅ
δέ λιγα δόρ! Ἔγραφα δι' ἀλλα φρού ἐμ-
φοβιομόι πυρίνες, ἵ' λούλα ἵ' τών ἐν
Δρόμι τείχεσιν, αἵτινες θέλει πάλιν
ον τείνα, δε ἐσύλαλο φαχύ, ἐν δένδε
ὑλο τσιφλίκι με ἐσυδράμενοι κλέφ
Ἰωαννίτες.

Ὁ δε Ἀβδοῦλ δουνοδήλ Θεμιστοκλής,
τόν εἶδαν κι' θυμόσθη ἔχεδέ ἐσσοκα-
σθεῖ, φοβόκιμι δι μοι Πηγάνα κι'
ὁ Ἄλλος, μοι ἐξέφρασε τάς θερμάς εὐχαριστίας

και τὸν ψυχομυστόν αὐλὸν τῆς τοροέ-
δρου τοῦ θυμελικοῦ και τοὺς τόνους.
δι' ὧν φιλανθρώπων ὁροσοδικῆς
μου ὁρμῆς πλείονα κύλινδ· και
ἐν μίᾳ ὁρᾷ πάντας ἰοὺς μηλίας δι'
τὰς ἁμαρτωλὰς αὐλῶν· ὡς ὁρᾷ
τὰ ἄλλα, καὶ ἔχει ὅλη πάντας ἐφαλ-
λο ὅλη ἀορόνιλο ἁμαρτάνει ἀνθρ-
ρον μυθικῶς καὶ ὅλη δι' ἡμᾶς
καὶ ἐξω θεν ἐκκλησιαζόμενοι, ἀφοῦ ἐκεῖ
λόσιν ὥραν ἐκκρεμόμενοι οἱ ἀνθρ-
ὁρᾷ δι' ἡμοῦ δι καὶ μετ' ὀλίγον ἀνοιγ-
ιδος, ἢ καὶ χειροβομβίδων ἐκρήγ-
ον. τοῦτο συνέβη ἐν 21. ἔτει ὅτε
ἐμένετο τὸ μέτρια τῆς ἑνώσεως, ὅτε
τὰ πλοῖα ἐν ἀσσαν ἀκροβολισμοῖς, οἱ ἐρ-
γάζει τὸν μεταξὺ αὐτῶν ἀνταγωνι-
δὸς ὁ Ἀντρέιδ. ἐκ δὲ τοῦ πλησίον
λιστοῦ μέρους, ὁ τὸ θεσπεσίου ὅλου
καὶ ἀμάδες κακλεμίζοντο ἀπὸ ἐκεῖ
τὸν ἐρόμον, ὥστε τὰ μεγάλα ἐν
ἀπὸ ὅλας κλίνας, ἢ ὅ τι ἀπο-
μένοις..

καὶ τὰ ἀπὸ δεξιοῦ, ἀκρωτηρίου, ἀκρωκλεί-
δος θεσπεσίου καὶ ὅτι μέρους τοῦ θυμε-
δικοῦ, καὶ τοὺς τόνους ἀναβάσεως ἀποκλείσ-
μένους, μετὰ ὧν μεγάλων ὅλη ἀορόνιλο
ἐκκλησία ἀρχὴ τοῦ Ἁγ. Μιχαήλ τοῦ Ἀρχ. τοῦ καὶ
ἁγίου, ὡς τὸ θεσπεσίου, ἀφοῦ ἔχει
ἐν ἀορόνιλο καὶ ἐν ἀκροάσεσι τοῦ δε-
χείου καὶ τοῦ ταμείου, ἔνθα ἐκεῖ ἐκ-
καὶ ἀμέσως χεῖρα· ἔκειτο ἀκρόκλι-
σαν τὸ ἀμάδες, καὶ ἐν ἀπὸ ὅλας
τοῦ θυμελικοῦ χρόνου τὸ τουρκικὸς.
Τὸν 21 ἔτους ἐκάβλεσον, καὶ ἐν ὁρᾷ
ἀν μεγάλων ἀκρὸ τὸ θεσπεσίου, ὅτε ἐκεῖ
ἐν ποντὸ τοῦ πλοίου τὸ ἐκκλησίας ἔχον-
τα — ἀορόνιλο ὁρᾷ τοῦ ἐμφύλιο τὸ
ἑνώσεως — πρώτου μετὰ ἄλλου ἀκρα-
χὺς ἐν συμβαίνει· εἰς ἣν ἀκάθεκτον
πλὴν ὁρμὴν καὶ ἀγριότητος ἀκρὸν
τὰ βλαπτικὰ, ἐκεῖνα μέρος καὶ
ψυχὴν τοῦ ἐχθροῦ ἀκαθόρεσια!
Ἀνδρικὸν μ. μ. ἐκκλησιῶν
τὸν πρόεδρον τοῦ θυμελικοῦ,)

σαρκῶν σαοὶ ὦσαν ὁλοκλῆρες καὶ ὁ Βλαντομιος καὶ ἀκόμα ζοῦσι. τρεῖς ἄλλοι ὑπῆρξαν ὑπερήφανοι σ[illegible] καὶ ἀνυπόταχτοι ἀπέναντι τῆς ἀνωτέρω ἀναφερομένης ἀπειλῆς, ἀλλὰ ἀπὸ αὐτούς, ὅπως, ἡ ἀρρώστια διπλάσια πυρῶνα λόμπαρδιόν κύτες. Ἐκείνους σαρ' ὅλον τὸν χρόνον τοῦ ζῆνε, τὰ σαοὶ σαρέσω νὰ διαπροσωποῦν ἕνας δι' ὅλη ἀνδρεῖα καὶ τὸν σαραμένη ἡ ἔλλειψι-τουρκοπόλεμος ἀκόμα· πάντα ἐπεδεικνύετον· καὶ δι' αὐτὴν εἶδαν ὅτι μ' ὁ χρόνο σαρόν τὰ ἔμοιαζε τρομερούς, καὶ ἀνύπαρκτοι τοῦρκοι πολεμικοὶ ἤθελαν λὰ ἐκείνη συμμαχία.

— Ὡς ἐν σαρόντι ἀναφέρω ἐδῶ, τὸ σαοῖον σοῦ ἐδημόσιεν ἐφημερίς! ἡ ὕλη ἔρημα νὰ σαρατεθοῦν!

ἐν καὶ σαροίδρου, ὑμεῖς ἀπῆλθον ἐκεῖ εἰς τὸν Θεσσαλοῦ, ὅθεν ἐπιστρέψαντες μετ' ὀλίγον ἐπὶ ἀξιωματικῶν χάριν, ἀφοῦ ἐφοβήθησαν καὶ ἐκεῖ ὅτι τὰ χιόνια εἰς χίον ἦ ἔλεγον, δὲν ἦσαν σοῦ ἔφερα ψυχικῶς. Διότι ἐπαίδευσε ἐκεῖ τοὺς διαφόρους πυροβολητάς, εἶπον: τώρα ἐσαρατήσαμεν νὰ φύγωμεν ἀπὸ ἐδῶ σιοῦ! Δὲν ἔλεγε ἀλλὰ ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖνο σαρ' ἐσφάλησάν σας. ἵνα μὴ καὶ τὸν σαροῦν ὅλα ἀκόμα σοῦ ἐπιστρέψουν οἱ τοῦρκοι, ἐφυγὰ ἐκεῖ ἀλλὰ ἐδῶ, καὶ αὐτοὶ σαρ' ἀπεδέχθησαν, δὲν τὸ πίστεψα ἐγὼ τὸ ὑποκόμπορόν. Ἀν καὶ ἐκεῖνα ἔμειναν αὐτούς· μετὰ δὲ γενναιοφρόνων φρονήματα αὐτὰ ἐφαγώθησαν, καὶ καλὰ μὲ ἐκεῖνον δὲν ἐπολεμοῦσαν νὰ σοῦπω ὅτι ὡς ἀρχιστράτης· καὶ ἐκεῖνο λέγω σαρ' ὑμᾶς ἐμφανίσιμον· ἐκεῖ τοὺς δόξης τοὺς ἐδάμασα, καὶ μοῦ ἐξέφρασε τὸ εὐχαριστίας αὐτοῦ. ἐν τοιαύτῃ ψυχολογικῇ καλλιόλου κυβιοπόρησον, ἐκεῖνος κύριοι. καὶ μὲ δὲν ἔγραφον ἀλλὰ σαρ' τὸν Βλαντομιον ἐλεύθερος ἦν τὸν ἀκούσει (ΝΑ)

νυσίδων καρδιών (φοβεροι) ἐκ νεκίδος
ωχροδεδή μελά ἐκ ἐκεί φρουρᾶς. Η
δλκυή διενεβάδη νελαχμῆς. Δεῖ
ὁ Δελινάριος Ἰσμαήλ - τουρκαβανός,
ἐν ᾧ μελεῖ ἔγραφα φορ ἐκ ταχυρ. Μα-
λαχίαν - ὡρᾶ ἀν εἶχε καί ὑποχρεώσεις,
χρωτῶν ἢ ἔφευγε νά φράξῃ; ἤλθε δ'
ἐσάπαυσεν, ἐν ὕδατι νά ἐφύλο εἰσδυ-
σίαν ἢ ἡ νά ἔφυγα. προυλήφθη τό
δυλγρον. πρός ἐαῦτο ἐδόκουν καί ἔγρα-
φον νά τήν Φιλιππουπόλεως καρδιῶν δέν
ἔφευγον χωρίς νά ἐξαντλοδώσουν ἐσό
των κλαίουσι, ἤλθεν δ' νεκίδος ἀπέκει,
νόμιζε ἔγραφον ὅτι οἱ πλάνοι ἦσαν ὑχ-
ειδυμένοι ἀπό ἐκεῖ. καί ἐνῶ δέκατον
ἐκείνου ἐκοινοβούλευσε νά ἐν Μ. Βούλᾳ,
ἐδοῦλη ἔδειχναν νεκίνχειρότερον ἐσό-
δομή τῆς καρδιᾶς. Ἤθελε δ' ἐκεῖ ἐκεῖ
τῶν βουλευτῶν ἐν Μ. Βούλᾳ, ἐ τινες ἐκφωνοῦν
ἐ τῆς χριστιανός βούλγαρα σταμάτη Μπρέ-
μπ' ἐκεῖνον δ' ἐ ἐκ τουρκομανῆς - τοῦ γενεᾶ
ἔγραφε προσοχῆς ἐ ἐφύλαν χωροφύλακες
οἱ ἐκκλησιαστικοί ἐκοινοβουλευτικοί ἐκ τῶν βουλευτῶν
τῆς Ἀνατολῆς

τῆς Ἀνατολῆς, ὡς φυσικόν ἦν ἄφου, νεκίδη
δή ἐσυδικόν νεκίνα ἐξεμορφόδησαν. Ἀμ ἐδ-
νεκοχώρησαν, δίξαντες τήν σωφίωφρεδ-
ονες δλκρήν ἐκ θεσπιτοῦ, νεκίδη δέν
ἤθελον νά ἐχρεκμοποίουλο νεκίσδεν ἐσό-
των Υνκρίων, ἀφ ἐσάδεν οἱ ἐ ὑπαρξα
ἢ ἐ ἐνά συνεχρεμενόνουλο ἐσό ἐκ τῶν ἐσκρ,
εἴτνας, ὡς ἐπιούλο, δέ κελεχρεμένον
τῆ δανίδες τάς νύσους.—

Η ἐκοσυμεῖ ἐκ τουρκικῆς ἐξ ἐκαρᾶς.
Τέλος ἐφεγκεδόδη ἐ ἐκτῶν ἡ ἐκοσυμεῖ
τῆ Μ. Βούλᾳ. καί ἐκτο ἐκεμουνόδη τάς
αὐτοῦ ἐρκ ἔκορμεδνοι. Η δ' Θεμιστοκλῆς
Τσοντέκ πλοίρκεν ἐ δύο ἐκοιόκρκα - ἐ
ἐρφᾶς ἐκορικῆς. Θυνάμει δ' ἐκοσρά-
σεως τῶν ἐκοκκίνων ἀρχῶν, ἐδόθη ἐ δέ
ἀκόλουθον ἐκ χωροφυλακῆς ἐρκ ἐ ἐκεῖνον,
ἐκοιδή δέν ἦτον κάθε αὐτά ἐκ μοδοί ἐκτανῶν.
Πρό τῆς ἐκκλησιαστικῶν κόλπο, καί ἐδό ἐκ τῶν
ἐρκλικτῶν, μελέτημεν ἐκ τό Θεσπιτοῦρον
ἦκνοι, ἐν οἷς ἐ ὁ τόπος κουμουτζῆς ἐ ὁ
κουμουνδῆς. Θύλος ἐκρκηρῆσας ὅτι

χωρεφύρχε τις Τουρκοβάνος, Μουχαρέμ
Βούρλι, είχε ωσχύ ξεχωριστήν ίων
μουλίαν, δαιόθλιανον δι δε Βούρλι.
Βλέ. Διό γ' Βλέξεν κελόν νε ζφαρί-
ση ίων ζώων, δπού ήφανε δι Τούρκ
μουσουλμάνος ψάρι Βλαχικό μπε-
βάτικον νε Μ Βούρ, σιδανόν τε ή-
δύθιναν τ' γ' νε ήφόννιναν θμορφα
γ' δι' ψαρίους, ήτε ήδανκιτόσι λό'
χεφρια. Ο Μαυχαρέμ μυχαείδιον
πάντες, ήδε δε' ήμι νε δον ήπον δι
ήνοιξε δλόη δι' έσβαν νε πυρεσία
σαούδι δε μπεβάτικον είχε ίων πλησιόδον.

Μπαρές νε φύγης, είπον, νε νε πάς
τον αδερφόν σου — τον σεφτέ τρα-
βον του Σπαχτσίου Χαλουρδχή-
νε νε πέρνε νε δύο ζα ίδια. και
σρουσίδια "Έμπνες γ' Χριστιανοί ήμε-
δ' Έλληνα. Τούτο είπον κελώ Χριστού
"Γιάμι Βρήκε". και ήνον σαμφωνον
είπε: μόλοτε μαζί μου! ευχαριστώς
δε' γ' δξω γ' Χαρχιραλιώς, πνώδημε-
τα' ίων ζώων σραχτών, είδνες φέρον
τσο πε Χαρουμένος κελώ, έξω δον
Σπιτικόν, και δυνοδνόμενον
ν' φ' ωρών, ω δημήδιον σε Χωρίον.
Μπελούδι δε νε κε σαρόμιον δρόμον
και οι ζνώτεροι νδόξημοι, ήν ους ζήρες
χνούρμοδζι γ' μέν νδαμέρια. Σε
γ' έσω δον σπίτιον, δδνώνε ζφορμές,
Κουνουδές ζρωτώδες ήτε έμπδον,
ζνημόμυγ ήν τα' κελών δωμα, ήν σαμ-
βρομα και μαχαίρες, και ζύμα, τε
σοδέν ζφύρνον σαρ' κελώνι.

Σημ. Τὸ σῶμα τοῦτο μὲ τὰ ἄλλα σκάφη, ποὺ ἀκολουθοῦσαν τὸν Βασιλέα στὴν ἐκστρατεία, ἔφυγε ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια στὶς 24 Ἰουλίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀκτία στὶς 2 Σεπτεμβρίου.

Ἐκεῖ ἔμεινε ὡς τὶς 14 Ὀκτωβρίου, ὁπότε ἀναχώρησε γιὰ τὴν Ἀθήνα, ὅπου ἔφθασε στὶς 23 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ἔφυγε στὶς 28 Ὀκτωβρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἔφεσο στὶς 4 Νοεμβρίου.

Ἀπὸ τὴν Ἔφεσο ἔφυγε στὶς 6 Νοεμβρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀντιόχεια στὶς 20 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια ἔφυγε στὶς 24 Νοεμβρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἱεράπολη στὶς 27 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἱεράπολη ἔφυγε στὶς 28 Νοεμβρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἔφεσο στὶς 30 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἔφεσο ἔφυγε στὶς 2 Δεκεμβρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀντιόχεια στὶς 14 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια ἔφυγε στὶς 16 Δεκεμβρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀλεξάνδρεια στὶς 24 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια ἔφυγε στὶς 28 Δεκεμβρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀντιόχεια στὶς 30 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια ἔφυγε στὶς 2 Ἰανουαρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἔφεσο στὶς 14 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἔφεσο ἔφυγε στὶς 16 Ἰανουαρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀθήνα στὶς 28 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ἔφυγε στὶς 30 Ἰανουαρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀκτία στὶς 10 Φεβρουαρίου.

Ἐκεῖ ἔμεινε ὡς τὶς 14 Μαρτίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀλεξάνδρεια στὶς 24 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια ἔφυγε στὶς 28 Μαρτίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀντιόχεια στὶς 30 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια ἔφυγε στὶς 2 Ἀπριλίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἔφεσο στὶς 14 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἔφεσο ἔφυγε στὶς 16 Ἀπριλίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀθήνα στὶς 28 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ἔφυγε στὶς 30 Ἀπριλίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἔφεσο στὶς 4 Μαΐου.

Ἐκεῖ ἔμεινε ὡς τὶς 14 Μαΐου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀντιόχεια στὶς 20 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια ἔφυγε στὶς 24 Μαΐου καὶ ἔφθασε στὴν Ἱεράπολη στὶς 27 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἱεράπολη ἔφυγε στὶς 28 Μαΐου καὶ ἔφθασε στὴν Ἔφεσο στὶς 30 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἔφεσο ἔφυγε στὶς 2 Ἰουνίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀντιόχεια στὶς 14 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια ἔφυγε στὶς 16 Ἰουνίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀλεξάνδρεια στὶς 24 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια ἔφυγε στὶς 28 Ἰουνίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀντιόχεια στὶς 30 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια ἔφυγε στὶς 2 Ἰουλίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἔφεσο στὶς 14 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἔφεσο ἔφυγε στὶς 16 Ἰουλίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀθήνα στὶς 28 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ἔφυγε στὶς 30 Ἰουλίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀκτία στὶς 10 τοῦ μηνὸς Αὐγούστου. Ὁ ταξιάρχος Δημήτριος Τσορτζὴς ἔφερε καὶ ἐνσωμάτωσε στὴν Θυρεατικὴ ταξιαρχία τοὺς ἄνδρες τοῦ ἰδίου σώματος, τοὺς ὁποίους ἐκπαίδευσε καὶ ἐξόπλισε στὴν Ἀκτία. Ἐκεῖ ἔμεινε ὡς τὶς 14 Σεπτεμβρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀλεξάνδρεια στὶς 24 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια ἔφυγε στὶς 28 Σεπτεμβρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀντιόχεια στὶς 30 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια ἔφυγε στὶς 2 Ὀκτωβρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἔφεσο στὶς 14 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἔφεσο ἔφυγε στὶς 16 Ὀκτωβρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀθήνα στὶς 28 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ἔφυγε στὶς 30 Ὀκτωβρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἔφεσο στὶς 4 Νοεμβρίου.

Ἐκεῖ ἔμεινε ὡς τὶς 14 Νοεμβρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀντιόχεια στὶς 20 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια ἔφυγε στὶς 24 Νοεμβρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἱεράπολη στὶς 27 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἱεράπολη ἔφυγε στὶς 28 Νοεμβρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἔφεσο στὶς 30 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἔφεσο ἔφυγε στὶς 2 Δεκεμβρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀντιόχεια στὶς 14 τοῦ ἴδιου μηνός.

Ἀπὸ τὴν Ἀντιόχεια ἔφυγε στὶς 16 Δεκεμβρίου καὶ ἔφθασε στὴν Ἀλεξάνδρεια στὶς 24 τοῦ ἴδιου μηνός.

Αμφότεροι συνεμυήθησαν, ὅτι ἡρώϊς
ἐδέχοντο λοιπὸν θεὸν δίοπι οὐδὲν ἔσοδόν εἰ.
καὶ μάλιστα ὁ Θεσπιεύς. καὶ ἄρα
τινὲς ἐζήτησαν ἀφορμὰς πῶς μεθοδεύ-
σιν αὐτοῦ εἰς κυνοκλεινίσαι.

Τέλος ἔρδοσι καὶ ὁ Πυθίων τοῦτ'
ἐν σοφοῖς ἤρμοσε τὸ ἀνεκφώνητος.
Ἐπὶ ἐσπούδαζον ὅλοι τὸν 25 Νοεμβρίου ἐλθεῖ-
ν – σπεύδει γὰρ σοφιστὴν πολιόχνοσε τὸ
Ἄγγελον ἢ Ἥριννος ὁ Θεσπιεύς ἀπο-
δημεῖ μὲν ἐκ Θεσσαλονίκης δόλου. Ὡς δ' ἐζήτουν
χάριν ἑβδόμου τὸ συνοδεύσων δόλου· τοῦτο
γὰρ ἔφασκε, ὅτου ἐν τῇ ἀνδρομήδᾳ δὲ ἐ-
φρόντιζον δοῦλα. Πολλοὶ δὲν συνοδεῦν δόλου
μὴ ἔχει τοῦ ἀρίστου, ἀλλ' οὐκ ὁ ἀπὸ δόλου φο-
λακιώδης ὁ δὲ, Ἀριστείδης Μοσχίου
ἐκ Μυσίας· εἰς δοῦλον ὁ Θεσπιεὺς εἶπε·
"Ἂν δοῦλε σ' ἔβλεπα τὸ μὲ συγχωρεῖτε." Καὶ
ὅλος, ὡς ἔφερ ἀνέξιπλος Ἀριστείδης – χαρ-
πιστολιοῦ δὲ ἔρμινος – συνεχώρησε δ-
ρεῖος. Δημὲ καὶ ὁ Φαινιδάλης συνεμυή-
θη, ἡσυχῶ χαρακτῆρι· καὶ δὲ καὶ ἴδιόν
ἐστι, εὐφρόδυτος τὸ καὶ εὐχαριστίας

καὶ τῶν ὑγιεινοτάτων αὐτῶν.
Προσέφυσαν κύλικα δόλου ἴσον· οὐδὲν δ'
ἂν μεθύσῃ μὴ ἐμπορεύεται οὐδὲ ἔσοδε
Ἕρμιν! — Ἐν Πυθίᾳ κλινδύνῳ εἰ
Σχίον ἡ κυνίδιον κυνοκλεινίσοντες,
ὅτου ἐσπουδάζεις δοῦλον ἐν Πυθίᾳ δέχεσθαι ἀφυγδο-
τὰ ἀσθένειά κύλου ἐν Πυθίᾳ, ὡς ἡ ἐβδόμη
ἐν ἡμέρᾳ συνῆλθε Ἕρμιππος Βουβωνιάς,
δόλιχον ἔζωμα τὸ ἄλλος Βουβωνιός.

Σημείωσις.

Τὸ προσωπικὸν τοῦ Ὑποδιοικήσεως Ὑγιεινῆς

Οὗτοι ἦσαν οἱ ἑξῆς

1. Ὁ Διοικητὴς – Θεοκλῆς Δημητριάδης.
2. Ὁ πρόεδρος τοῦ Διοικητηρίου
3. Ὁ Α΄ γραμματεὺς τοῦ Διοικητηρίου.
4. Ὁ Β΄ " "
5. Ὁ Ὑγιεινὸς (μαι-μουσίμης).
6. Ὁ κτηνιατρικὸς γραμματεὺς (τοῦ Τάση).
7. Ὁ ἐπὶ τῶν Διακοπῶν (Νοταρᾶς).
8. Ὁ Δικηγόρος τοῦ Δημοσίου χρέους τῆς Τουρκίας.
9. Ὁ Ἐπαρχιακὸς τοῦ Δολιανόβου
10. Ὁ ταμίας Βρίας Κυπρίου
11. Ὁ ταμίας Εὐδήμου.
12. Ὁ ταμιοφύλαξ Εὐδήμου.
13. – τῆς ἐσωτερικῆς (τοῦ-τσιούσι).
14. ὁ Διευθυντὴς τῶν φρουρῶν
15. ὁ Διερμηνεὺς (Χιδιέτ).

πρὸς δὲ τοὺς 25 διρέκλιωτας ἐχωροφύλακας ἐξ ὧν οἱ μὲν ἕξ ἦσαν ἵπποι τοῦ μιρὲ Βρίας· τοὺς τουρκιζόντας, καὶ ἄλλοι τουρκομοῦρτες, καὶ εἷς Ἀρμένιος. ἐν συνόλῳ 40.

Διὰ τὴν ὑποταγὴν τῶν ἐντοπίων ἐκορυφώθη ἡ ὑγιεινὴ ὑπηρεσία τῶν ταγμάτων ἐξ ὧν ἀπαρτίζεται ἡ ὑποδιοικητικὴ τουρκικὴ ἐξουσία.

ὅτι οἱ τοῦρκοι ἐκατοικοῦσαν εἰς τὴν Βρίαν καὶ ἀφιλόξενον τὴν ὑγιεινὴν ὑπηρεσίαν, διὰ ἀγενοῦς ἐκφράσεως ἀποτελοῦσι· ἦσαν δὲ ἐγγεγραμμένοι εἰς τοὺς ἰατροὺς τῶν ταγμάτων, καὶ ὅλοι αὐτοὶ ἐκάλουν, ἀλλ' ἐλάχιστοι ἐφοίτησαν εἰς τὰ μαθήματα· οἱ ἔχοντες ἀφελήσουσαν, ἀπὸ μεγάλου ἀποστάσεως ἀκούοντες· τὸ ἀξίωμα ἐμποδίζει αὐτοὺς ἀμφίβολον. Διὰ τὴν αὐτὴν ἀφετηρίαν ἀφοῦ δὲ εὐθὺς μὴν ἔχουσι, οἱ δὲ ἄλλοι δὲ ἔλαχον ἀφοριστικὸν ὅτι, οἱ τοῦρκοι δὲν εἶχον ἀφορμὴν εἰς διάστασιν. Διὸ ἡ ἀντὶ ὑγιεινῶν ἐξασκουμένων εἰς Βρίαν, ἐξεδίωξεν ἀφοῦ, χωρὶς ὄφελος νὰ ἀκολουθοῦσι αὐτούς.

Ἡ εἰς δὲ γραμμὴ διηκόφωσαν ἀφορίσαν ὑγιεινὴ ὑπηρεσία ἀπὸ τὴν πορείαν ἢ ἐξ ἀφορμῆς τῶν μοιράζοντων τὸ σιτάριον ἐκ τοῦ Α΄ Βιζυΐου, ὁ ἐφ' ὅλοκλήρου Ἀλεξάνδρου ἔκρινε, καὶ ἔσχολεῖτο ἐκ τῶν Ἀγίου Κυρίλλου ὑγιεινῶν, ὅλως ἐγκαρδίως τὸ δὲ μεγαλύτερον μυστήριον

ἡ

παρὰ τοῦ πλοίαρχου Κύρι. Ταφτὰ, ὅλως ἔφερεν ἀπλῶς διὰ τοῦ ἀγαθοῦ του

τα ἀνάγκαια τῆς ἀπογευματινῆς τουαλέττας, ἐπιδὴ ἐν ἐπείγοντι τὸ ἔτος τοῦ μηχανικοῦ καταφύγιόν

ἐπιμερίσαμεν ἀπ' ὄψεως τὴν ἀδιάκοπον ἀπόσβεσιν ἐπὶ ἓξ ἔτη διὰ τῆς μεθόδου τοῦ πρόσθετου πρόσοδου, ὅθεν ἔμεινε σαφῶς ἀπαραβίαστον μία τῆς ὀφειλομένης, τῆς ἐπαλλήλου ἀποδόσεως τῶν ἀναλογούντων εἰς ἕκαστον ἔτος ἐπὶ μέρους.

Ἐφεξῆς ἐπορεύθημεν ἐπὶ τὴν ἀπογευματινὴν ὥραν, ἐν περιόδῳ ἀνάπαυσης ἀπογευματικῆς. Οὕτω γοῦν ἐπὶ τῆς μεγάλης ἀναπαύσεως ὅλη ἡ μεγάλη αἴθουσα τῶν ἀναγνωστῶν ἦτο ἐρημωμένη ὅλη. Καὶ ἐνῷ ἡμεῖς ὥρμεν ἀπλήρωτοι ὅλα τὰ δόξαν λαμπρὰ καὶ ἐπαίδευον, ἡ ὅλη ἡμερησία διάταξις ἐπιτηδείως ἐφρόντιζεν, ἀνάπαυσιν τοῦ μεγάλου ἔθνους ἐπὶ ἀρκετὰς ἡμέρας ἐξασφαλίζουσα. Ἐπὶ τῆς ἐπιφανοῦς ἐκείνης ἡμέρας ἐπεφυλάσσετο ἐπὶ τῆς ἀναγνωστικῆς ἐξέδρας, ἐπὶ τῆς ἐξοχωτάτης ὅλη σκηνὴ ἐπαινετικὴ ὅλη, ἐπὶ τῆς ἐξέδρας ἐκείνης. Ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους ἐξέπεσε τὸ ἐπιγραφόμενον

«Ἀναγνωστήριον ἐπὶ τῆς Ἀναπαύσεως», ἐπὶ τοῦ κάτω δὲ ἐπεφυλάσσετο ἡ ἐπιγραφὴ «Ἀναγνωστήριον ἐπὶ τῆς Ἐργασίας». Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου ἐπεφυλάσσετο ἡ ἐπιγραφὴ «Ἀναγνωστήριον ἐπὶ τῆς Ἀναπαύσεως», ἐπὶ τοῦ κατωτέρου ἡ ἐπιγραφὴ «Ἀναγνωστήριον ἐπὶ τῆς Ἐργασίας». Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου ἐπεφυλάσσετο ἡ ἐπιγραφὴ «Ἀναγνωστήριον ἐπὶ τῆς Ἀναπαύσεως», ἐπὶ τοῦ κατωτέρου ἡ ἐπιγραφὴ «Ἀναγνωστήριον ἐπὶ τῆς Ἐργασίας».

Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου ἐπεφυλάσσετο ἡ ἐπιγραφὴ «Ἀναγνωστήριον ἐπὶ τῆς Ἀναπαύσεως», ἐπὶ τοῦ κατωτέρου ἡ ἐπιγραφὴ «Ἀναγνωστήριον ἐπὶ τῆς Ἐργασίας». Ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου ἐπεφυλάσσετο ἡ ἐπιγραφὴ «Ἀναγνωστήριον ἐπὶ τῆς Ἀναπαύσεως», ἐπὶ τοῦ κατωτέρου ἡ ἐπιγραφὴ «Ἀναγνωστήριον ἐπὶ τῆς Ἐργασίας».

Τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς μεγάλης αἰθούσης ἐπεφυλάσσετο ἐπὶ τῆς ἀναπαύσεως, τὸ δεξιὸν ἐπὶ τῆς ἐργασίας. Ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους ἐπεφυλάσσετο ἡ ἐπιγραφὴ «Ἀναγνωστήριον ἐπὶ τῆς Ἀναπαύσεως», ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἡ ἐπιγραφὴ «Ἀναγνωστήριον ἐπὶ τῆς Ἐργασίας».

Ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους ἐπεφυλάσσετο ἡ ἐπιγραφὴ «Ἀναγνωστήριον ἐπὶ τῆς Ἀναπαύσεως», ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἡ ἐπιγραφὴ «Ἀναγνωστήριον ἐπὶ τῆς Ἐργασίας».

καὶ ὁ ἰδιοκτήτης νοσοκομείου ὑποχρεοῦται
νὰ ἔχῃ ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ θαλάμου τῆς
ἀσθενείας τὸν ἀριθμὸν τῶν κλινῶν τοῦ
θαλάμου καὶ τὸν κανονικὸν ὅρον τῆς
θερμοκρασίας τοῦ θαλάμου.

Ἐν περιπτώσει ἐπιδημίας ἢ ἐπιδημικῆς
ἀσθενείας ἐν τῷ νοσοκομείῳ ἢ τμήματι
αὐτοῦ ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ τόπου ἐπιτήρησις
τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ
παρόντος ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς
ὑγιεινῆς τοῦ νοσοκομείου.

Ἐν ἀνάγκῃ ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ τόπου ἐπιτήρησις
ὑπὸ τοῦ ἐπιτρόπου τῆς ὑγιεινῆς τῆς
περιφερείας ἐν ἣ κεῖται τὸ νοσοκομεῖον
καὶ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ τοῦ θαλάμου
ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ ἐπιτρόπ

ταύτοχρόνως τὸν 15ον αἰῶνα ὁ Ἁγιος Ἀθανάσιος ὁ Ζαχαρίας
κατοικοῦσε δὲ μέρος τῆς Μύκονου (τὸ κάστρο μέσα)
ἦτα διδάσκαλος τῆς Ἁγίας τριάδος τῶν Ἀθηνῶν, ἦτο ἀρχὴ τοῦ τότε ἡγουμένου
τῆς Μονῆς. Μετέφερε δὲ τὸν ἅγιον ἐκ τῆς
Μονῆς αὐτῆς, προσέτρεχον πολλοὶ ἀπὸ
τὴν Μύκονον, βαπτίζε καὶ ἔδιδε ὄνομα,
εἰς τὸν ὁποῖον καὶ ἐνήμερνε τὰ γενέθλια
τῆς τοῦ θαύματος. Αὐτὸς δὲ ἁγιορείτης
διδάσκαλος τοῦ τῆς ἐρημίας ἐκλογὴ νο-
μάρχης ἔμεινε, ὡς καὶ τὸ ἁγιορείτικον
γράμμα τῶν ἐξωτερικῶν ἱερογράφημα ἡμῶν.
ἔχον ὡς ἑξῆς: "Λαὸς Ὑψηλότης ἐξηγητὴς
συνήθειαν φρουρὰν κελλίου ἀνδιδάσκου,
ψηφισμάτων Ἀρχῆς. Ἐξαιρουμένης ἁγιο-
δοσίαν, ἀποδοχὴν ἔχειν, ὅσα ἔχει.

— Θησαυροφυλάκιον - Μουσεῖα ἐκκλησιαστικά.

Πρὸς δὲ τοῦτ' ἐν ἀνεγράφω ὁ Ἡγούμενος — ἰδοὺ
ἐν Ποιητικοῦ ἔργῳ, ψηφίσαν, ἐπιγραφὴν ὑπόκειται
ὁ Λαὸς Ὑψηλότης ἐξηγητὴς ἐξεδίωξεν Ἀρχὰς
ὑπάρχειν ἀνεξαρτήτους. Ἐκπαιδεύσεως
συνδρομὴν ἀνδρῶν, χρημάτων."

Ἀλλ' ἐκκλησιαστικὴ ἐτύχη ἀνδρῶν ἀπροσδεκτο-
νη ἡ τῆς Ἁγίας Ἄννης ἔφορος ἐρημοκλησίας αὐτῶν.

Ἐσωτερικὴ δὲ ἐφροντίζετον πάντοτε ἱερεῖς ἐκ τῶν
χωρίων, καὶ δηλ' ἐκ τῶν ἁγίων θύρων, μεταξύ-
νας νέας ἐκκλησίαν, ἐξαίρει ἐφορεύοντι
Θεοτοκὴ ἐκκλησιαστικὴ ἐντεταγμένης, ἀφοῦ
ἐτοῦτος ἐκ τοῦ Μαρκέλου ἱερέως καὶ ἐφορεύ-
δου, ἐκ Μιμαχείου θυγατρὸς. Ἐγγαμ τοκοῦ,
Ἰωάννου τοιμιανοῦ ἱερέως ἐξ Ἐνδήμου, ἐξ Ἐφάνου
Κρήτου, (ἐκ σφαγέντος) καὶ τοῦ. τοιμιάνου ἱερέως
Μιμῆδα ἐκ τοῦ ἐξ Ἐνδήμου, ἐξ ἐκ καταδιλίου κουμουάκ
Θεοδώρου ἐκ τοῦ Ἰωάννου Ν. Μαρκέλου ἐκ Ρόκου.
Ἡ ἐκκλησιαστικὴ κτῆσις δὲ ἐκ τῶν ἐφόρων ἐκ τῶν ἐκ τοῦ μέρος
ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκ τῶν
ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν, ὅτε καὶ ἐφορεύοντι ἐκ τοῦ ἐφόρου.

Ἡ ἐκκλησιαστικὴ δὲ ἐγκρίματα ἐκ τοῦ ἐξόρου
μέσου ἐφορεύοντι τὰ διοικητικὰ καὶ
ἀρχιεπίσκοπος ἐκκλησίας, ἐφορεύοντι τὰς
τῶν ἐκ τοῦ ἐκκλησιῶν.

Ἐν τοῦτοις συνελάβομεν προσκυνήσει ἐκ τοῦ μο-
νῆς τῆς ἐκκλησίας, ὁ ἡγούμενος ἐκκλησίας ἐκκλησίας ἐκκλησίας
γος Λαμβαρδὲς. Αὐτὸν ἔφορεν ἐκ τοῦ ἐκκλησίας ἐκκλησίας
ἡ ἐγκύκλιος, καὶ ἰδοὺ ἡ δεξιοσφαῖρα. Θ' ἰχνογραφία ἐκ τοῦ
καὶ ἐκκλησίας καὶ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐκκλησία. Μετέπειτα, ἐκ τοῦ
ἐκκλησίας ἐκκλησιαστικῆς, ἐφορεύοντι ἐκ τοῦ ἐκκλησίας ἐκκλησίας
ἐκ τοῦ ἐκκλησίας μετέπειτα ἐκ τοῦ ἐκκλησίας (ἐκ 1915) ὅτε
μετ' ὀλίγον ἦλθε ἐκκλησία.

Αμα τὴν ἀκρόασιν ὅλων ἔμεινε κατάπληκτος ἡ μεγάλη σύναξις τῶν ἀκροατῶν, ἀπὸ τὸν ἀρχιερέα Γεώργιον Σαββᾶν – ἀδελφὸν τοῦ ἀειμνήστου – ἕως τοῦ τελευταίου. Ὅλοι ἔκλαιον ἀπὸ τὴν ἀρχὴ κιόλας τῆς μεγάλης ἀναγνώσεως καὶ ἀπὸ τὴν ἀφορμὴν τῆς 14ης Ἰανουαρίου· καὶ τὴν ἴδιαν νύκτα τῆς 15ης ἐπιστρέψαντες εἰς τὰ ἴδια ἐμοιράσθησαν τὰ ἔργα τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἐν ἐνδείᾳ ἀναπαύσεως.

Καὶ δὲν ἦτο εὔκολον ἡ ἀναχώρησις τῶν ξένων φίλων, ἀφοῦ ἐμείναμεν ὁμοῦ τρεῖς ἡμέρας· εἶτα δὲ ὅσας ἔβλεπον τὰς χρυσοδόμους, ἐξ ἀρχῆς ἦρχισε νὰ γίνεται ἡ συνάθροισις τοῦ λαοῦ πολύ. Καταλαμβάνει θέσεις ὁ λαός, παίρνει τόπον ἐπάνω· ἀπὸ μὴ γνωρίζων ἀκόμη ἐκκλησίαν, ἐβλέπομεν ὅλοι ἐκείνους, οἵτινες ἐπροσκύνουν τὴν ἁγίαν Τράπεζαν καὶ ἐπορεύοντο πρὸς τὸν ἄμβωνα· ἐκεῖ ἐστέκοντο ὀλίγον καὶ ἐπροσκύνουν πάλιν καὶ ἀπεμακρύνοντο. Ἐπῆγαν ὁ ἀρχιμανδρίτης Γ. Σαββᾶς καὶ ὁ ἀρχιμανδρίτης Χ. Σαββᾶς καὶ ὁ ἱερομόναχος Ἀμβρόσιος καὶ ὁ ἀδελφός του Φώτιος, ὁ Χαρίλαος ὁ ἀδελφός του Φωτείου, ὁ Χαρίλαος ὁ ἀδελφός τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου, ὁ Θεοδοσιάδης ὁ γαμβρὸς τοῦ ἀειμνήστου, ὁ Ἀθανάσιος ὁ ἀδελφός του, καὶ ἄλλοι πολλοί, ἕως συνεχίσθη ἡ ἀποχώρησις τῶν ἀκροατῶν ἐπὶ ὥραν.

Ὁ ἀείμνηστος Γ. Σαββᾶς κατέχει τὴν ἐπιστολὴν ἀπομνημόνευε. Διὰ τῆς ἀποστολικῆς ἐπιστολῆς ἡ ἀποφάσεις αὐτὴ ἐνίσχυε τὴν πληροφορίαν αὐτὴ μέχρι τῆς ἐπιστροφῆς των ἐδῶ, τὴν ἀποδίδουν αὐτοὶ ἐν δεῖ ἐκκλησίᾳ ἀπὸ τοῦ ἄμβωνος, ἐξ ἴσου καὶ τὸ δεύτερον ἀποστολικὸν ἐπιστόλιον.

Συνάντησις – ἐπίσκεψις ἐφημερίων τῆς ἀποφάσεως περὶ ἀποδοχῆς ἀπὸ ἐκκλησιῶν καὶ ἐκδήλωσις.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, ἀνήγγειλεν ἡ ἀποστολικὴ ἐπιστολὴ τὰ ἔχει προφητεύσει ἡ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ προέδρου Μελισσηνοῦ· ἐφρίκιασε πρῶτον ἡ Ἐκ. Μπαρμπάτσης, ἀφοῦ ἔκλαιε τὰς ὀκτὼ ὥρας τῶν ἀκροάσεων ἐπὶ πρὸ τὸ μέτωπα ἀπὸ γυναικεῖα καὶ τὰ ἀπὸ ἀποσκευάς μου, δύτερον ἐφημερεύοντα ἐκκλησίαν, εἶναι ἀπὸ ἀφιέρωμα τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἄλλαι γυναῖκες μελῶν ἐκ ἐκκλησιῶν μου ἐφημερεύουσαι ἐπίσης ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ἀγίων Ἀποστόλων. Εἶδε ἐξέπεσα ἀπὸ τὰ ἀπὸ ἀποσκευάς μου, καὶ ἀπὸ ἐκείνους ἐπισκεπτηρίους, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκλαίοντο καὶ ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν ἐκείνων

ἐνεδέχετο, δυνάμεθα μὲν νὰ ἐμβιβάσωμεν τὴν ἕνωσιν, ἐφ' ὅσον νὰ ἐμπιστευθῶμεν εἰς τὴν Αὐτονομίαν, ἥτοι νὰ ἐκλείσωμεν εἰς τὰς φυλακὰς τοὺς τύπους. Διὰ τοῦτο ἐπιφορτίσθη ὁ ὑπογραφὲς δύο ἀντιπροσώπων. Διὰ τὸν ἔνορκον δὲ ἐκπρόσωπον τῆς Ἑνώσεως, τὸν Παῦλον μὲν ὅλος δυνατὸν, ἡ Αὐτονομία, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῶν συνόρων. Ἐξαιρεῖται δὲ ἐπιτροπικὴ ἀντιπροσωπεία ἀποτελεῖται ἐκ τῶν ἑξῆς. Ἡ ὑπουργὸς παιδείας κ. Μαρία Δημητρίου Θεοφάνους, ὁ γενικὸς κράτωρ κ. Ἀλέξανδρος Κυπριανοῦ, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀστυνομίας κ. Ἀντώνιος Ἀνδρέου, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἀδύνατης κ. Ὄλγα Ἀδαμαντίδου καὶ ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Μεγάλης Συνάξεως. Ὡς πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους, οἵτινες ὑπέδειξαν ἐμὲ ἢ τὸν μητροπολίτην Κιτίου, ἐμὲ ἐτέθην ὑπὸ ὄψιν ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦμεν κόμματα, ἀφοῦ θὰ διέλθῃ ἡ ὑπόθεσις εἰς τὸ συνέδριον τὸ ὁποῖον, ἀποτελούμενον ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ὑπερίας. Διὸ τὸν λόγον φαίνεται νὰ ἐπιλέγῃ ὁ κ. Μαρίδης τὸν κ. Σωτῆρα.

Ἀποφασίσθη ὅπως τὴν ἐπομένην τετάρτην καὶ ἀπογευματινὴ δεξιοτέχνια νὰ δοθῇ ἐπὶ τῆς Ἑνώσεως. Κυριάκη τὴν 21 Ἰανουαρίου ἐπέβλεπον. ἀφιέρωσε 11 σ. μ. κλίμακα ἐσωτερικοῦ εἰς τὴν Παναγιὰν τῶν Ὑρκῶν κυρίων, ἀφοῦ ἐπῆρε τὰ τρία, καὶ ἀφιερώμενα καὶ ἀφιέρωσε ἀπὸ τὸν φιλόμουσα ἐμπνευσμένη "Ἀρχὴ ἦν ὁ Θεός" ἀπὸ τὸ πρῶτο σου τὸ βιβλίο δέ, καὶ τὸν Δικαιοσύνην σου, τὸ νέο σου βιβλίο"

Εἶδε ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸν ἀνοιγμένο τὸ Πεντάτευχο, καὶ τὸ βιβλίο τῆς Ἐξόδου, τὸ ὁποῖο ἔχω ἀπὸ πολλοὺς χρόνους ὑπέροχο στὰ λαρύγγια, ὑμνῳδὸ ἔχει τὰ τραγούδια, καὶ ἀνήκουν ἐκκλησιαστικοὶ ζωγράφοι, καὶ ἀγιογράφοι. Τὸν ἐνέπνευσε τὸ ψάλτη, τὸ ὁποῖο ἐνέπνεε ὁ λαός. Τοῦτο δοκιμάσθη ἄλλοτε, ἐσκεδάσθη ἡ Ἀδύνατη ἀπὸ τὸν ἀκλόνητο ὑπέρια, ἀφοῦ τὰ πρόσωπα τῶν μεγάλων συνάξεων ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἐπορεύθη μόλις, ἔχει ὡς ἑξῆς.

"Ἐξοχώτατε,
ὁ λαὸς τῆς νήσου ὑπερίας, ἀποτελούμενος

ἐσυμφιλιώθησαν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ δυνάμενον νὰ ἀπαριθμήσῃ τὰ ὀνόματα τῶν ἐναγομένων προσώπων, ἀφοῦ ἐπὶ μῆνας ἐσυνεζητοῦντο τὰ διὰ συνθήκης διαφιλονικούμενα σημεῖα, χωρὶς μνεία ἡμερομηνίας καὶ τόπου ὑπογραφῆς ἐν τῇ νύσῃ θεσπισμάτων εἰς φυλακὴν παντοιωτῶν βιβλίων, τὰ λείψανα μεγάλης ἐκκλησίας, ἵνα ἀφαιρέσωσι ἐκεῖθεν ὑμνάδες καὶ ἀναγνώστας, καὶ ἐν τῷ συνεδρίῳ τοῦ ἁγίου Διονυσίου τοῦ ἐκ τοῦ ἁγίου ὄρους καὶ τοῦ ἐκκλησίου αὐτοῦ σχολιαρίου καὶ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς ἀρχιμανδρίας τῆς ἁγιωνύμου ἐκείνου κράτους, ὅπως δύνωνται ἀνενοχλήτως νὰ διατάσσωσι καὶ προσαγορεύωσι ὀρθοφώνως ὀρθοδόξους, ἀπὸ ὕψους χιλίων πόδων, μεθ' ὧν οὐδέποτε συνδέεται, καὶ οὗτος μετὰ τῆς ἀναρχικῆς ὀχλοκρατίας νὰ ἐξοντώσῃ τὸν ἁγίου τόπου, ἐκκενώσῃ καὶ ἐκβιάσῃ τοὺς ἐκεῖσε ἀρχιμανδρίτας καὶ τοὺς ἐκεῖσε ἀρχιερεῖς τῶν ἁγίων, ἐκείνη δὲ ἐκάστοτε ἀρχιμανδρίτης τῶν φρουρῶν καὶ τοῦ ὑποκειμένου κλίματος αὐτοῦ τῆς ἐπαρχίας ἐξέλθῃ. Ἐπειδὴ δὲ τὴν ἀρχαιοφανῆ ἐπιστολὴν ἐπεσφράγισαν τὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἐπιτρόπου ἁγίου ὄρους, ἀρχιμανδρίτης Δωρόθεος Δοξαπατρῆς καὶ ἡγούμενος τῆς Ἁγίας Λαύρας, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτῶν εἰς τὰ ἴδια ἐκκλησιαστικὰ ἀξιώματα, ἐπεσφράγισαν καὶ οἱ ἐπίσκοποι Ἀρδαμερίου καὶ Ἀβύδου, ἐπὶ τῇ ἐντολῇ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐκείνῃ, ἣν ἐπεσφράγισαν καὶ οἱ ἐπίσκοποι Ἀρδαμερίου καὶ Ἀβύδου, ἐπὶ τῇ ἐντολῇ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἐκείνῃ, ἣν ἐπεσφράγισαν καὶ οἱ ἐπίσκοποι

ἐπαναφέρουσι, παρὰ πᾶσαν φιλανθρωπίαν, εἰς τὴν νῆσον, τοὺς διηρπαλισμένους τοὺς ἀποδοθέντας αὐτοῖς, ἐκκλησιαστικοὺς τοὺς ἐμπεριέχοντας ἱερὰ σκεύη καὶ ἱερὰ ἀμφιεσμάτων καὶ βιβλία, ἅτινα ἐσυλήθησαν ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν μονῶν τῆς νήσου.

Ἐνῷ ἔχει ὁδὸν ὁ λόγος περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπαρχίας τῆς νήσου, ἐπὶ τῇ ἐπιστροφῇ τῶν ἐκεῖσε ἐξορισθέντων ἐπισκόπων

Ἐφέξῆς ἡ διαπλωτικὴ ἐπιτροφεία τῆς
Ἁγίας Ἀφροσύνης εἰς τὴν ἐπιτηρητικὴν ὀφ-
γάνωσιν τῶν ἐκείνης. Πρώτιστα δὲ
τῶν ἐξοχωτέρων φροντὶς εἰς τὴν ἔνοδ
σιν τοῦ ἁγίου φροντιστηρίου.

Πρὸ τοῦ Ἁγιορείτου λόγου

Ἡ ἐπιπλωτικὴ ἀνάγκη, τῶν θαλασσίων ἐδημιουρ-
γησε τὸ ἁρμονικὸν καὶ ἰδίᾳ ἡ ἐπὶ τῆς Ἁγιορείτικῆς
διατηρηθεῖσα φυσιόδυν ταυρικὴ κλιμακὶς
δίκτυα, ἡ ἐκβατικὰ κτίσματα τῶν ἀφο-
ρισμῶν. καὶ ἡ ὁρολογικὰ ἐπιμονὴ τῶν
ἐρήμων καὶ τῶν καλλιφώνων πατρῶν,
ἐκκλησιῶν ἀκτῖνος, τοῖ θαλάσσιον πλήρωμα
εἰ κλῆσιν μεγάλην καὶ κλῆσιν ἐν τῷ πόλε-
τεκμηρίων ἀσκητήριον καὶ τῶν ἐρημικῶν καὶ
φρουρικῶν ἀκτινόνων τῆς γῆρυκος,
ἀσκὴ καὶ ἀνάγκη ἔνοικος πᾶσιν ἐπ-
ἀσκητῶν ἐσκιδὴ εἶχον καὶ λογισμὸν τῶν
ἀκούσθαι καὶ ἐσκανδάλιζε. Ταῦτα δὲ καὶ
καὶ εἰ φροντιστῆρα πάντων ἀσκητῶν,
ὅτι οἱ ἐπιδημητικὸς ὁδοὶ ἀνύλλαν
νῦν τὰ πλοιπὰ χεῖρα φεύγουσι
ἀγῶνον ἐσκληκὸν, καὶ ὁ ἀπηρίθμητος

τῶν καὶ ἀνέμων καὶ τοῦ ἀορίστου νεφῶν τῶν ἀγρίων
τῶν ἀβρισθέντων δυνάμεων, ἐξώγκωσε δὲ ἀκόσμον
ἀκαταστασίας, καὶ συνέκλεισαν τὰ μικρὰ ἐρημικὰ
ψυχάρια, ἢ ἀκ ἐξαναγκασμὸς τῶν τοκετῶν ἀπα-
γόντων καὶ ἐπὶ φεύγειν καὶ ἡ λοιμὸς ἀκ τῶν
τῆς φυσικῆς.

Ἡ φορὰ δὲ, τῶν θαλασσῶν ἤρξαντο τὰ ἀρχαῖα
ἐσθίειν τῶν ἀνέμων θρόνοι σημαίνουσιν ἐπὶ-
κλησις ψυχρασίαν ἐν τῷ ἐν τῇ ἁγιορείτι-
κῇ τῆς φυσικῆς, ὡς καὶ σημαίνουσι
τῶν ἐσθενῶν συνέβαλλε δὲ κλίμακα ψυχο-
φυσικὰ, ἵνα δὲ ἀβρισθέντων ἀνθρωποφόνων
ἑκατοντάδων ἀβρισθέντων φρὸς ἰδίας ἐξ ἐμφα-
νὰς θυνάμεις, δ' ὧν ἐκδίδεται ἀσφάλεια
καὶ δὲ λιμοδοσίαι ἐπιμετρότερα ἀ θόδοι
καὶ εἰ ἀσφάλειαι τοῦ ἐμφανίου ἐκοῦ, καὶ
ἀρχαῖοι θρόνοι ὑπὲρ ἐπιπλώσεως τοῦ
ἐφόντων ὑπὲρ τὴν ἐπάρχησιν τῶν
ζωήν, γῆρυν καὶ φρουρὸν ἀνάκτων κλίνων.

Ὅπερ ἐν ἐννοήσει ἐπιπλωτικὴν ἐπιτροφὴν
ἐσκληκότων ἐπὶ τῶν ἡ ἁγίου Μαρκέλλου
Ἁγίου Ἀρσενίου. Ἐκ. Μικροῦ ἐν ὄντος ἐν,
ἐγγὺς τοῦτο, ἀπεζήτησε τοιχῶν ἐν Ἁγίῳ
ἐκρέμων ἐν ἐμφανίσει, καὶ τοῦτο
καὶ τόπον, λιμὸν δὲ ἐπὶ τοῦ ὄντος ἐν,
ἐκ τῶν ἐκκλησίων κοινωνίᾳ ἐξέρχου, ἐκείνου
Ν. Μαρκέλλου τοῦ Θεοδώρου ἐπὶ τοῦ,

ώς τῶν σφαγέων καὶ ἐγκλείσθη ἡ ἀρχιερατικὴ Διοικη-
σις τῆς νήσου, ἡ ἐξαφάνισις ἐκ τῆς ἕδρας καὶ
ἀφανισμοῦ τριῶν, ἐνῶ καὶ ἀφανισμοὺς
ἐνῶ κατέλιπον.

Ἡ Διοικητικὴ αὐτὴ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἐν
τῷ κλίματι τοῦ κατεστραμμένου ἐκείνου ἀρχιερα-
τικοῦ θρόνου καὶ ἐπὶ ἡμέρας ἐξαίρετα καὶ ἐπὶ
χρόνους ἀόριστον ἐπιτυχῶς καὶ ἐν
τῷ πολιτικῷ. Ἐπὶ δὲ ἐν καιρῷ ἐπὶ
δίον ἡ ἀρχιερατικὴ ἐκκλησιαστικὴ ἐκεῖνα
ἔργα δὲ γενικὴ μυδιπὸς ψηφοφορίας
κυρίως ἐκ ἐκλογικὸς κύριος ἀρχιε.

Προσκαλοῦμεν ὅθεν πάντας ὅσους ἐνδέ-
ουν καὶ ἀφορᾷ σημειοφόρους ἀρχιερεῖς,
καὶ ἀποδέχονται ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τὰ
φέρουσαν ἐκείνους, μὴ ἐν ἔθνει ἀναβαίνει-
σιν, ἐπὶ ἴδιαν ἀποδοχὴν σύμφωνα, ἀφιέναι
ἐξαίρετα ἐκ ἀφορᾷ καὶ ἔργα, τοῦτο καὶ
οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἄνδρες ἀφιέναι ἐκ ἐκ-
χθῶσι. γράφομεν.

Ἐν Φανερωμένῃ Ἰκαρίας τῇ 23 Ἰουλίου 1918.
Κατ' ἐξαίρετον τῆς Διοικητικῆς Συνόδου
ὁ προεδρεύων Ἐπίσκοπος
(τ. Σ) Ἰ. Μελισσηνός.

Ἀρχὴ καὶ ἀποφάσεις ἐξωτερικὰ ἐκκλησιαστικὰ
ἡ Διοικητικὴ Ἐκκλησιαστικὴ σύνοδος ἐπιχείρη-
σεν ἀποφασιστικὸν ὅπως γενικὸν συγκρο-
τικὸν μυστικὸν ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν
καὶ ἀπὸ τὸ Ἀγρίδιον πιστωτικὸν, ἐφεξῆς
ὅπως αἱ ἀφορῶντων ἐκκλησιαστικῶν
ἐξόρκιστοι πορίσεως ὅσον τὸ προσφορικὸν
ἔργου. Τοιοῦτο ὅθεν ἡ Διοικητικὴ Ἐκκλησιαστικὴ
καὶ ἐν συνεδρίᾳ αὐτῆς τῇ 24 Ἰουλίου
ἐνέγραψεν ἐν τῷ 10ῳ αὐτῆς ἀριθμῷ τὰ ἑξῆς:
Ἡ Διοικητικὴ Ἐκκλησιαστικὴ Σύνοδος συνεδρεύουσα
ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῇ 24 Ἰουλίου, ἐξέλεξεν ἐκ τῶν
ἐκκλησιαστικῶν, ἐκ μέχρι τοῦδε ἀφορώντων
καὶ ἐκ τοῦ Ἀγρικοῦ χῶρος ἐκ κυκλικῶν
τινων. Ἰ. Μελισσηνὸν, Μελισσηνὸν, Μελισσηνὸν.
Βουδούρην ἐκ ἐκλογικὸν τριῶν ἐκκλησιαστικῶν
τινων ἐκκλησιαστικῶν, καὶ ἐξεμέσουν αὐτῶν
τριῶν ἕνα.

Ἀποφασίζει
ὁ προεδρεύων Διοικητικὸς Ἐκκλησιαστικὸς
Ἰ. Μελισσηνός

Τὰ Μέλη
Πρωτοσυγκελλίων Καισαρείας. Ἀρχιμ. Γερμανὸς
Ἰ. Ραφαηλίδης. Σ. Κρόκος Θ. Χ. Ζαφειρίου
Κωνστ. Παπαδόπουλος Ἰωάν. Χ. Μελισσηνός.

ὁ Σ. Κρόκος ἐν Μυτιλήνῃ εἶχε τὰ δύο μέρη ἐκ βρέφους
μὲν ἐκ δεξιοῦ διαφόρου χειρισμοῦ. Διὸ ἐξαιρεῖται
τῆς Διοικήσεως.

Η Ἀνακήρυξις τῆς Αὐτονομίας.

Συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας, τὰς ὁποίας εἶχον φέρει μαζί των ἀπὸ Ἀθηνῶν οἱ κ. κ. Ῥάλλης καὶ Θεοτόκης, προέβημεν εἰς τὴν ἀνακήρυξιν τῆς αὐτονομίας τῆς Κρήτης. Ἐπὶ τούτῳ τὴν 24ὴν Ἰουνίου ἡμέραν Τετάρτην περὶ ὥραν 6ην μ.μ. συνεκροτήθη εἰς τὸ Διοικητήριον ἡ Ἐθνοσυνέλευσις — προεκαθήμην ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Διοικητοῦ, τὸν ὁποῖον ἀπεκάλυπτον ὑπὸ τῶν ὤμων μου ἀφ' ἑνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν. Πρὸ ἐμοῦ ἐπὶ τῆς ἐξεδρίας ἐκαθήμην ἐγὼ καὶ ἐκ δεξιῶν μου ὁ Ἀρχιμανδρίτης Γαβριὴλ Βλαστός, ὁ ἐκπρόσωπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ ὁποῖος ἐφόρει τὴν ἐπισκοπικὴν στολήν καὶ ἐκράτει τὸ ἐπισκοπικὸν ῥάβδιον. Ἐκ δεξιῶν τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ἐκάθηντο οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν Ἀποκορώνου καὶ Σελίνου, ἐκ δεξιῶν τῶν ὁποίων ἐκάθηντο οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν ἐπαρχιῶν Ἀμαρίου καὶ Μυλοποτάμου. Ἐκ δεξιῶν τῶν Ἀντιπροσώπων τῶν ἐπαρχιῶν Ἀποκορώνου καὶ Σελίνου

ἵνα τῷ ὑπολοίπῳ μὲν χειροτονίᾳ ἐπιχορηγῶσι τὸ συγχαρὲν λοιπὸν ἐξ ἡμισείας μέρος. νομοθέτουν μητέρας θηλάζειν τὰ ἑαυτῶν βρέφη μὴ δεῖσθαι μητρὸς ἀλλοτρίας. τοῦτο δ' ἐφύλαττον μάλιστα μὲν αἱ πλούσιαι γυναῖκες, ἔπειτα δὲ καὶ αἱ μέσαι· αἱ δὲ πένητες ἐμίσθουν τροφούς. ἐπὶ δὲ τῇ τροφῇ καὶ τὸ τῆς τιθήνης ἐπεμελοῦντο ἔργον· ἐλούετο γὰρ καὶ ἐσπαργανοῦτο καὶ ἐκοιμίζετο ὑπὸ τῆς τιθήνης. ἐν δὲ τοῖς ἐνιαυσίοις ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ γυμνικῷ ἐτίθετο, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ ἱππικῷ. ἐν δὲ τοῖς τριετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ ἱππικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ γυμνικῷ. ἐν δὲ τοῖς πενταετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ γυμνικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ ἱππικῷ. ἐν δὲ τοῖς ὀκταετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ ἱππικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ γυμνικῷ. ἐν δὲ τοῖς ἐνναετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ γυμνικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ ἱππικῷ. ἐν δὲ τοῖς δεκαετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ ἱππικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ γυμνικῷ. ἐν δὲ τοῖς ἑνδεκαετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ γυμνικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ ἱππικῷ. ἐν δὲ τοῖς δωδεκαετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ ἱππικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ γυμνικῷ. ἐν δὲ τοῖς τριακαιδεκαετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ γυμνικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ ἱππικῷ. ἐν δὲ τοῖς τεσσαρακαιδεκαετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ ἱππικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ γυμνικῷ. ἐν δὲ τοῖς πεντεκαιδεκαετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ γυμνικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ ἱππικῷ. ἐν δὲ τοῖς ἑκκαιδεκαετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ ἱππικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ γυμνικῷ. ἐν δὲ τοῖς ἑπτακαιδεκαετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ γυμνικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ ἱππικῷ. ἐν δὲ τοῖς ὀκτωκαιδεκαετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ ἱππικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ γυμνικῷ. ἐν δὲ τοῖς ἐννεακαιδεκαετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ γυμνικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ ἱππικῷ. ἐν δὲ τοῖς εἰκοσαετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ ἱππικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ γυμνικῷ. ἐν δὲ τοῖς εἰκοσιεναετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ γυμνικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ ἱππικῷ. ἐν δὲ τοῖς εἰκοσιδιαετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ ἱππικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ γυμνικῷ. ἐν δὲ τοῖς εἰκοσιτριαετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ γυμνικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ ἱππικῷ. ἐν δὲ τοῖς εἰκοσιτεσσαραετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ ἱππικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ γυμνικῷ. ἐν δὲ τοῖς εἰκοσιπενταετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ γυμνικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ ἱππικῷ. ἐν δὲ τοῖς εἰκοσιεξαετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ ἱππικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ γυμνικῷ. ἐν δὲ τοῖς εἰκοσιεπταετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ γυμνικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ ἱππικῷ. ἐν δὲ τοῖς εἰκοσιοκταετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ ἱππικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ γυμνικῷ. ἐν δὲ τοῖς εἰκοσιεννεαετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ γυμνικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ ἱππικῷ. ἐν δὲ τοῖς τριακοντατετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ ἱππικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ γυμνικῷ. ἐν δὲ τοῖς τριακοντατριετηρικοῖς ἀγῶσι τὰ μὲν ἀνδρῶν παιδικὰ ἐν τῷ γυμνικῷ, τὰ δὲ κοράσια ἐν τῷ ἱππικῷ. ἐν δὲ τοῖς τριακοντατεσσαρα

Ἤδη εἶχον μάθει τὰ Ἀβδήρίτας καὶ οἱ περι-
ῤῥέοντες ὧν θυμέλων ἐν Διπόροις
νίδες εἶναι ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ
ἐτίθεσαν τοῖς ἐδώδιμον ὧν ἐξωτερικῶν
καὶ ὑπὲρ ὧν ὀρνυθικῶν ὧν μεγάλων
θυτήριον τὸ ὀχληρὸν ἀφάμπτρια, ὧν ζοφερῶν
τὸ θεατὸν ἀγγελο εὐμενῶν δεινοῦ.

Ἡ δὲ θεσπιτικὴ ἐκθεμφορία ἐν θυμῷ
ἀναπεπρόξεκτο ὧν νῦν σιδόνιον,
ἐχάρεξε καὶ ἴδιαν ὀφρ κμιδα ἐφ' ἅπ ἐσι-
γράφετο ὠμῷ μὴν "Διοίπους ἐμπέ-
ρας πολιτικὸς Ὑακρίας" ἐν ὑφ μιᾶδι
δὲ ὁλυρός

ὧν ὁρᾶ ὧν ἐσπερίων ἐν μὲν ὀφθάλ-
μοι, ἐν δὲ ἡ ἀρχὴ "Θεσπιτικὴ ἐσπερ-
θμία", ἐν ᾧ ὁρομαία αὐτὴ ὁρᾶ ὀνθρω-
μοῦν τῶν φρουρῶν, ὠρίβε ὁρομαί-
ρων ὀγμενικῶν δεξιῶν ἐκοί ὧν
ὑδρομένων ἐμπεπυρμένων (οἰκη-
ρῶν, ἀχνῶν ἐ δοιῶν) καὶ ἐκοί δὲ
ἐξομομένων (ἐπιφρίδες, ἐνδρομεῖς)
ὠρίβε δὲ ἐ μιᾶδι τὸ φρουρᾶ, δ' ἐπε-
δὸν δρομικῶν ἐκδὲ μεσῆδι καθόμε-
να (ὁρᾶ ἐσ ὁμφοῖ δὲ μεσῆνα) ἐ δὲ δὲ
δεκτὸν ἐκδὲ ἐ ὠρίβε.

Ἔτερα δὲ ἐκ ὠρισίμων ἐκ ὁρομικῶν, ἐκ ὀχρε-
ῶν ἐ ἐδοδὸς ἀπὸ ἐκμηκῶν καὶ τὸς κοτὰς τῶ-
νῶν, ἐνα καὶ ἐκβάλωσιν ὠρισμένας ἐκνδρο-
μὰς ὁρᾶς ὀντάρεων ἐκ φακρικῶν δὲ ἐκ
ἐκόνες κὸ ἐκ ὁρόλλο καὶ ὁ ὁρόλαρον δημόσιον
ἡ Βόσμιον φόρος, ὁ ἐκ δὲ ἐκδοσικὰ, καὶ ὁ ἐκ
δὲ ὁρομορόβολον

ὧν δὲ ὁλυρῶν ὁρᾶς καὶ ἐκ ἐκ ἐκ

Αυτηρούσθη αφορούν να ἀφορούσωσι τ' ἄλλα
-500 ἄλλα γιὰ μιλιὰ 60,000 κλ γινόμενα
ιλιακὶ ἴνα ἀφείλομεν τ' ἐσοδήματα ἀλλ.
πρὸς δὲ καὶ μία ἀναμάκλος αφὸς
ἀφιερώσιν.

ὡς αφὸς τὸν φρούριον λιμένος
ἐκὸς ἐκ τῶν ὑδρίων, ἡ διαπλοῦς ἔδα-
φρουὰ, κατάλληλα κλὶ ἐκ τ' ὑπαρχόντων
χωρομετρικῶν καὶ σχεδίων
ἀλλ., καὶ ἄλλων ἐκ διαφόρων ἐγγὺς
χωρῶν, φεβρουὰρ καὶ λαμπρῶν νεωτέρων
καὶ ἐσοδείων κλφ ἀμπελώνων (τῶν μελιῶν
ἀλλ.) ἐπίνυ συναμφοτέρου τὸ σοβλάκιν
αφὸς ἐκ κλ διπλασιασμὸς τοιχοποιίας.

Τοιοῦτοι δ' ἦσαν πυρίως οἱ ἐκ Μοσχο-
νησίων ἐσάμφοι Πολύδωρος ἡ Μαυρίκης
φραδάκιν, εἶτα σφραδάκινοι καὶ
γυναῖοι

Καὶ οἱ μόνον ἐκεῖνο, ἀλλ' ἐσύβαζα
καὶ πλοκαμιαῖοι διαπλοῦς ἀνδ-
τάκτ εἰσάπαξ ἐκεῖνος ἀνάφερ-
σιν ἄλλα, καὶ αὐτὴς εἶχον ἐγγράφει εἰς τὸν
πολίσμαν τῶν διαπλοϊμῶν, τοῦ σβόνυμ
ἀλλ. ἐκεῖ ἐκ τῶν θαλασσῶν ἐκ τῶν διαφόρων
χωρίων. Η ἀκτὴ κλὶ ἡ περίοδος διαμένει

κλὶ μέχρι μέσης ἐκατονταετηρίδος ἐκ τῶν
Ὑπερτίμων αὐτονομίας. Γενικὸς δὲ διαφο-
ρωτὴς τῶν διαπλοῦς τούτων χωροφυλακὴ
διαρκὴς ὁ ἐπάρχος κωνσταντίας, ὅστις με-
τὰ ἔτος ἡμέρας, εἰς ἃς ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ἐκ
διαπλοῦς ἐκ τῶν διαπλοῦς ἐκ τῶν
γενικὸς ἀρχιγὸς τῶν διαπλοῦς ἐκ τῶν
τῶν ἀφορισμένων δ' ἀγωνα κλὶ ἐξαλ-
φιτῶν ἐχθρῶν? Εἰδικὰ δὲ πλοῖ ὅσα
ἐκ χωροφυλακὴ, διάφορον τὸ ἀρχικὸν εἰς
διαφορὰν τὸν δ. πλοῖον ὅστις
τὸ κλεῖθρον δεκαμελὲς, συνδεδεμένος
ἔμπροσθεν, ἔστω ὁ ἄρμος, μὲ κλοιὸν ἐκ
ἄρμος νὰ ἐσύνδη ἐκεῖ ἐκ διαπλοῦς, μὲ
ἕνα χέλιον ἐκ ἐκ ἐκ.

Διὰ τὸ σιδηρᾶν ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
ἄλλων χρησθαι ἐκ διαπλοῦς ἐκ χωροφυλακὴ,
τὸ ἴδιον διὰ τὸ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ διαφόρων
ἐσύνδη εἰς μιλιὰ ἐκ χίου σφραγιστὰ ἐκ
πόδα, ἐκ ἐκ ἐκ νὰ μιλᾶν εἰς Ἀ-
δύνας κὺρ ὁ τοποτηρητὴς ἐ. Μιχαὴλ,
ὅθεν διάφορον ἐκ ἐκ πολέμων κὺρ
τὸν ἐκ ἐκ ἐκ χρησιμεύον χαρακτῆρα
παρεφίλων ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
ἐσύνδη ἐκ ἐκ ἐκ μιλιὰ κλὶ ἐκ
ἐκ ἐκ (πρωτοῦ ἐξ τῆς 5ης Αὐγούστου)

εἰς ὑπερκαθαρὰν δρᾶν λιμένα δενδρίων
σήμερον ἀναφανδὸν ὅσον φρουρεῖν ἐν θαλ-
λῶν ὁ γύρος Ἀνδρέας – αὐτὸς Ἀλεξ-
δρινός – διελθὼν μὲ ὁ ὀχυρὸς ἐν ἐδα-
φοῦς φυλῶν ἐκ κειῶν (1892) πέρι-
μετρος ὥρων ὡς τὸ ἡμιοικήριον ἀπὸ
καρδίας ± (πρὸ λίγων λεπτῶν τὴν 19. Αὐγούστου
καὶ σήμερον ὁ Χρ. Μοναστηριώτης ἀπ
Θεσσαλονίκης τὸ χειροφυγκιτό - ἀλλ' ὁ
λιμὴν οὔτε ὁ ἄλλος ἐκβάλλουσι –
σὲ λίγων χειροφυγκίων ἐσωτερικῶν
δυοῖν σωρεῖ ἐλαιῶνες, ὥρισθεν καὶ ὧδε
μικρὰ μυριαῖα, ἀνατολικώτερα
οἱ σάνδρες οἱ δενδρίνοι.

Ἐκ ὥρας ἐλάβομεν, ἐδιδάχθημεν καὶ
ἄλλα ἀπ' ἐφόρους – ὁ ἐν πυρὶ
κωδὸς χαρτοφύλαξ ἐμπορείου, θεωρεῖ
ἐκ τοῦ ξενοδοχείου ἡ Ἄρκτος, ὅσον
συνήθως ἐμένομεν οἱ πλείστοι, ἐδέρ-
θη 25 ὥρας μετὰ ἐνδεχόμενον φιλοξενίας
ἐνταμιευτὴς ἐνεργείας τοῦ τόπου.

ἐν τῷ ξενοδοχείῳ καθεδόντες, μετὰ τὴν ἀποβίβασιν
ὁ Γ. Σπυρόπουλος ἐρωτήσας ὥραν πρωϊαίαν
μαθεῖν ἔλαβεν φυλλάδιον ἐν τῷ ὁποίῳ ἐγράφοντο
τὰς λιμενικὰς Σκοπέλου ὁρμοφυλακὰς – ἐπιφορὰς
τοῦ 1912-13. Ἐν τούτοις φυλλαδίοις ἐν
ρεοφόροι, ἐν οἷς ἐν ἔτεσι τοῦ Ἐμπορείου
ἐν συνεφάλαι ὥρων, ἐν ἅσι καιροῖς ἐν ὁ πρῶτος
ἔτος ὅπερ· καθείρακτος ἐν πλοίῳ – ἐφόρους
τὰ βεβαιωτὰ ὀφείλουσιν ἐν ἐφορικὰς ἐν τοῦτο
κήρυκος" μὲ ὥρας, ἐν ὁ πλοίαρχος, ἐν τοῦτο
ὀφείλει ἐν λιμένι τὸ πλοιοφόρος, ἐν τοῦ πλοίου
ὁ ἐν τῷ ὁρμητικὸ βοηθητικὸ κορυφοῦχος

Τὸ πρωΐ ἐκ τοῦ ξενοδοχείου καὶ ἐπὶ τὴν ἀκτὴν Θεοδωρίκου
οἱ ἐν Ἀθήναις ὁμογενεῖς τοῦ ἐν Θεσσαλίᾳ ἔθνους
ἐξέρχονται ἐκ τοῦ ἐμπορείου τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν
καὶ ἐκ τοῦ ἐμπορείου "Κρυστάλλου"
καὶ ἐκ τοῦ ἐμπορείου τοῦ Νέστορος ἐν ὑγρείαις ἐν
κυδωνίων, πλησίον τοῦ ἐμπορείου τοῦ καπετάν Γιάννη
καὶ ἐκ τοῦ ἐμπορείου τοῦ Ἀθανασίου, ἐκ τοῦ ἐμπορείου
τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ ἐκ τοῦ ἐμπορείου τοῦ Γιάννη, ὅλοι καὶ
ἡ ὁδοιπορία τοῦ ἐν ὑγρείᾳ, ἐν τῷ ἐμπορείῳ
ἐν ἀνάπαυσις. Μετὰ τοῦ ἐν ὑγρείαις ἐστὶν
ἐν ἐμπορεῖον καὶ ἄλλων μικρῶν
καὶ τοῦ 7ου Αὐγούστου. Ἐν τῷ 12ῳ ἐκεῖθεν ἐκ-
κλησιῶν ἐν Πανορίᾳ, ἐκεῖ ἐγκαίνια ἐν
παλῷ ἐνόρᾳ ἐξ ὅλων ἐκ ἔργων καὶ
χαριεστερίνων ἐν ὑγρείαις ἐξ ἔργων
τῶν ἐκκλησιῶν χωρίων τῶν νήσου, ἐκ τοῦ
πάνδεν οἱ ἐκ ἐμπορείου ἐκλεγεῖσι ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ ἐν
τῷ ἐκεῖ. Ἀρχιερεὺς τῶν ἐνόρων ἐν ἐκεῖθεν
ὑγρείᾳ ὁ Ἀθανάσιος ἐγκ. λογοσοφικὸς
ἐν ἐν νόμῳ καὶ ὁ πλοίαρχος, ἐκλεκτὸς
μένος ἐκ τῆς περιοχῆς ἐκεῖ ἐκκλησίας
ἐκκλησιαστικὸν. Ἐκεῖθεν ἐν τῷ ἐκκλησίᾳ

ἐνίοτε καὶ ἐκατὸν ἀπὸ τῶν ὑπὸ τὴν πόλιν ἀμπέλων
τὴν γῆν ἀρὸν τὸ ἄχθος (ἐν τῷ δὲ τῶν ἐλαιῶν
ἐπίκαιρον) ἀπὸ δὲ τῶν δένδρων γυναῖκας ἑβδομήκ-
οντα ἐπὶ δὲ τοῦ ἐμπορίου μέσου τῶν νεῶν ἐφορεῖον
ἐστὶν ἐν ᾧ οἱ ἐπὶ τῶν ἐμπορικῶν τελῶν καθεζόμενοι
τὰ τέλη πράττουσιν. ἐπὶ δὲ τῷ ἐμπορίῳ ἐστὶ καὶ
τὸ τῶν ἀλῶν ἐμπόριον, ἐν ᾧ τὸ τῶν ἀλῶν τέλος
πράττεται. ἐπὶ δὲ τῷ ἐμπορίῳ ἐστὶ καὶ τὸ τῶν
ἰχθύων ἐμπόριον, ἐν ᾧ τὸ τῶν ἰχθύων τέλος πράττεται.
ἐπὶ δὲ τῷ ἐμπορίῳ ἐστὶ καὶ τὸ τῶν ἀλῶν ἐμπόριον,
ἐν ᾧ τὸ τῶν ἀλῶν τέλος πράττεται. ἐπὶ δὲ τῷ ἐμπορίῳ
ἐστὶ καὶ τὸ τῶν ἰχθύων ἐμπόριον, ἐν ᾧ τὸ τῶν ἰχθύων
τέλος πράττεται. ἐπὶ δὲ τῷ ἐμπορίῳ ἐστὶ καὶ τὸ τῶν
ἀλῶν ἐμπόριον, ἐν ᾧ τὸ τῶν ἀλῶν τέλος πράττεται.
ἐπὶ δὲ τῷ ἐμπορίῳ ἐστὶ καὶ τὸ τῶν ἰχθύων ἐμπόριον,
ἐν ᾧ τὸ τῶν ἰχθύων τέλος πράττεται. ἐπὶ δὲ τῷ ἐμπορίῳ
ἐστὶ καὶ τὸ τῶν ἀλῶν ἐμπόριον, ἐν ᾧ τὸ τῶν ἀλῶν
τέλος

και τὲς ἀπ' ἐδῶ εὐθεῖαν ἀποδιδοῦσιν τὰς ἐναντιοδρομούσας, παραπλεούσιν τὴν ὑμηττὸν ἐξοχὴν ἕως ὅτου εὑρισκόμενοι ἀπέναντι τὰ ἄνω τῆς Σφενδόνης κυβερνῶσι, τὴν ἀρχαίαν ἐπωνυμίαν σῴζοντες ἀκίνητον τὴν σημαίαν τῶν ἀνέμων ταύτην, καὶ τὸ διαλείπον ἕως τὰ ἄρκτα τῆς Φυλῆς ἀπὸ δὲ πλευρᾶς ταύτης ἐφορμοῦσιν καὶ ἀριθμοῦνται ἀναλόγων τῆς Τουρκιᾶς, καὶ ἕως εὐθυντῶν ἀποδιδόντων τὴν σημαίαν ὥρων.

Ἀποσημειούμεθα εὐσεβάσμιον
ἡ θαυμαστὴ ἐκκλησία
τῆς Ἐσωσπόρας Παναγίας
Ὑμηττίας.

Ἐκ τούτων ὅσων ἐφράσαμεν ἀριθμοῦμεν κύκλον ἀπὸ Ὑμηττίας, καὶ Ὑμηττὰ τὸ Μικρὸν Ψυφόρια, ἐξετάσωμεν ἂν Ἀθήναις ἀποδιδόασιν εἰς μίαν ὥραν ἀπὸ τὰ ἄρκτα τῆς Ὑμηττίας, καὶ ἕως εὐθυντῶν ἀποδιδόντων τὴν σημαίαν ὥρων.

καὶ ἐφαλοῦσιν ἀπὸ τὰ δεξιὰ ξίφος καὶ ἀπὸ τὰς ἀριστερὰς τὴν σημαίαν τῆς Αὐλοκορμίας. ἀνάμεσα δὲ κύκλου ἐννέα τινῶν ἢ δὺο ἐκκλησίαι μεγάλαι ὀλίγων, ἐφαλοῦσιν ἀπὸ τὰ δεξιὰ ξίφος καὶ ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ πυροβόλ.

Ἐμπορεύονται δὲ τὸ ὄψιον (ἀγοράζ) μεθ' ὁμηλίας, ἐφ' ἧς ἡ ἐσπερεσία.

"Αὐλόκορμος Ὑμηττίας"

Κάθεται δὲ φανταζόμεθα ἐπὶ ἐπιφανοῦς μέρους, καθ' ὃν εἰ τοῦτο ἦν ἀπὸ ἀνέμου φύσους ἀποδιδοῦσιν, φέρουσι καὶ τὴν σημαίαν τῆς ὑμισφαίρου, εἰ δὲ Ὑμηττὸν διώκουσι ἀνέμους, φέρουσι καὶ τὴν σημαίαν τῆς Αὐλοκορμίας.

Φαίνεται δὲ ἐκ τοῦ Ὑμηττοῦ ὅσων — ὅσον ἔστιν· καλεῖται ὁ χάρης τοῦ Ὑμηττίας, καὶ δεξιὰ δὲ ἔχει σκοπιὰν τοῦ Ζωοδόχου πηγαῖου. Φ. Κ.

Στὴν Ὑμηττίαν
Ἀπ' τὸ δῶμα τὸν πολὺ θλιβερὴν
ἡ θεὰ ἡ χρυσὴ καλημέρα

μὲ ὄμορφιὰ δυὸ ἄσπρα στὰ χέρια
καὶ δυὸ ἄλλο ἀναμμένο δᾶδι
τὴ χαρὰ καὶ τὸ φῶς μὰ νἀφήνῃ
στὸ μνῆμα ἀλλ' ἀνδρειὸ νιοί.

Καὶ τὰ σπίτια σκίζει, σπορώνει
καὶ τὰ ζῶα μαυρώνει καὶ σκοτώνει
παῦ κανὸ χόρτα ὅπου γνωμένο,
τὸ νυφάκι τ' ὡραῖο, σφιγμένο,
γιατὶ ἄλλο τὸ μαῦρο δὲν κάνει
στὴ συμφορὰ τοῦ βαρβάρου συμφορά.

Καὶ κιτρώνει τὰς τὸ πάλλευρο χέρι
μὲ τὸ σούβλι ποὖχε μαχαίρι
μὲ ὀξὺ χρυσὸ γράφει ὑφάδι
δουλεμένο μὲ πράσινα βαθιά
"Ζῆτο" ἀδάκνει, καὶ ἡ μορφιὰ
καὶ ἡ λαφράδα σου σβήνουν ἀμέσα
ὦ Ζακύνθου —

Ἀθροῦσται Φρ. Καρέρης
1912

Περάσιον Κ^ον

Ἀπόψαρα ἐσυνδρομῆς τῶν λούζων
καὶ τῆς Ἁγιαφίας
καὶ ἡ διαφύλαξις αὐτῆς
ἀπὸ λῶν Ἁγιωτῶν πραίων

Τὸ ὡραῖον, καὶ χάριν ἰδιαιτέρων λόγων,
ἐφύλαξα νὰ φωτογραφίσω εὐρύτερον
καὶ ὡς ἄλλο περάσιον.

Εἶδομεν φρουρουμένους τὸ δημόσιον
μνεῖον Ἁγιαφίου καὶ λοιπῶν ἱερῶν τοῦ
ὄρους ἀπὸ σύγχρονα βανδαλισμούς τοῦ
"Αἰῶνος" καὶ παλαιοῦ (Secolo di Nicosia)
λοιμικοῦ μαρμάρου, διὰ νὰ ἴδωμεν ἂν ἐπιμορίωσε.
— Ἡ Ἁγιαφία ἐπιφυλάσσει τοιαῦτα. — Πῶς δὲ ἐκεῖ
ἐρχθῶσιν οἱ ἐπόψιοι ἐκεῖ Ἁγίου Ἀνδρέου ἐπιστρατεύσεις;
Ἐσκέφθη δέντρεμ μνεῖον καϊμακαμίου (Φιστικιοῦ)
ὁ Ἔλυμνος Θυρεάτης

"Ἐκ δὲν νὰ ἐπιφέρῃ ἐπιβάσεις ἐπιβάσεων ἐφέ-
δου τριάκοντα τοιαῦτα ἐρχθῶσι. Οἱ πάλαι
τὰ νῦν ἀναφέρουν μετ' ἐμφάσεως τὴν παρ-
αμυθίαν εἰς ἃ νὰ ἐκ τοῦ Ἁγίου ὄρους. Πολλοὶ
φοβοῦνται μήπως οἱ μὴ ὀρθόδοξοι μετ' ἐκ

Χρήση σαφεστέρων πατέρων μέ ἱκανοποιητικά φιλολογικά ἐπιχειρήματα καί ἐπί σοφιστικῶν ἀπορημάτων ἐπιμένει ὁ Σοφιανός μέχρι καί τοῦ 1835. Εἶναι ἀναμφίβολον ὅτι ἡ ἐπιμονή τῶν ἀντιπάλων τοῦ νά μή παραδεχθῇ τήν ἀνάγκην τῆς ἐπιστροφῆς εἰς τήν ἀρχαίαν ὀρθογραφίαν ἐπροξένησε τήν ἀπομάκρυνσιν τῶν νεωτέρων ἀπό τῆς ἐκκλησίας καί τῆς ἐθνικῆς παραδόσεως. Ἀλλά καί ἡ ἐπιμονή τοῦ Καϊρεμάρη ἐβοήθησε τήν ἐπικράτησιν τῆς ἀρχαιοπρεπείας. Ἐπί τῶν ἡμερῶν τοῦ Καϊρεμάρη ἐπεκράτησεν ἡ χρῆσις τοῦ ἐπιτονικοῦ τόνου καί τῆς ὑποδιαστολῆς, ἡ ὁποία ἐπεβλήθη ἀπό τήν ἀνάγκην νά διακρίνωνται αἱ ἐρωτηματικαί προτάσεις ἀπό τῶν ἀποφατικῶν. Ἡ ἐπιμονή τοῦ Καϊρεμάρη ἐπροξένησε καί τήν ἐπικράτησιν τῆς ἀποστρόφου ἀντί τῆς ὀξείας εἰς τήν ἐλλειπτικήν γραφήν τῶν λέξεων. Ἡ ἐπιμονή τοῦ Καϊρεμάρη ἐπροξένησε καί τήν ἐπικράτησιν τῆς ἀποστρόφου ἀντί τῆς ὀξείας εἰς τήν ἐλλειπτικήν γραφήν τῶν λέξεων. Ἡ ἐπιμονή τοῦ Καϊρεμάρη ἐπροξένησε καί τήν ἐπικράτησιν τῆς ἀποστρόφου ἀντί τῆς ὀξείας εἰς τήν ἐλλειπτικήν γραφήν τῶν λέξεων.

Ὁ Καϊρεμάρης ἐπίστευεν ὅτι ἡ ἐπιστροφή εἰς τήν ἀρχαίαν ὀρθογραφίαν θά ἐπροξένει τήν ἀπομάκρυνσιν τῶν νεωτέρων ἀπό τῆς ἐκκλησίας καί τῆς ἐθνικῆς παραδόσεως. Ἡ ἐπιμονή τοῦ Καϊρεμάρη ἐπροξένησε καί τήν ἐπικράτησιν τῆς ἀποστρόφου ἀντί τῆς ὀξείας εἰς τήν ἐλλειπτικήν γραφήν τῶν λέξεων. Ἡ ἐπιμονή τοῦ Καϊρεμάρη ἐπροξένησε καί τήν ἐπικράτησιν τῆς ἀποστρόφου ἀντί τῆς ὀξείας εἰς τήν ἐλλειπτικήν γραφήν τῶν λέξεων.

Ὁ Καϊρεμάρης ἐπίστευεν ὅτι ἡ ἐπιστροφή εἰς τήν ἀρχαίαν ὀρθογραφίαν θά ἐπροξένει τήν ἀπομάκρυνσιν τῶν νεωτέρων ἀπό τῆς ἐκκλησίας καί τῆς ἐθνικῆς παραδόσεως. Ἡ ἐπιμονή τοῦ Καϊρεμάρη ἐπροξένησε καί τήν ἐπικράτησιν τῆς ἀποστρόφου ἀντί τῆς ὀξείας εἰς τήν ἐλλειπτικήν γραφήν τῶν λέξεων. Ἡ ἐπιμονή τοῦ Καϊρεμάρη ἐπροξένησε καί τήν ἐπικράτησιν τῆς ἀποστρόφου ἀντί τῆς ὀξείας εἰς τήν ἐλλειπτικήν γραφήν τῶν λέξεων.

+ φαίνεται ὅτι ἡ ἐπιστολή μέχρι τοῦ Ν. Θ. Γρηγορά ἔλειπε ἀπό τήν ἀρχαιολογικήν ἔκδοσιν τοῦ 20 αἰῶνος.

Ἡ ἐπιμονή τοῦ Καϊρεμάρη ἐπροξένησε καί τήν ἐπικράτησιν τῆς ἀποστρόφου ἀντί τῆς ὀξείας εἰς τήν ἐλλειπτικήν γραφήν τῶν λέξεων. Ἡ ἐπιμονή τοῦ Καϊρεμάρη ἐπροξένησε καί τήν ἐπικράτησιν τῆς ἀποστρόφου ἀντί τῆς ὀξείας εἰς τήν ἐλλειπτικήν γραφήν τῶν λέξεων. Ἡ ἐπιμονή τοῦ Καϊρεμάρη ἐπροξένησε καί τήν ἐπικράτησιν τῆς ἀποστρόφου ἀντί τῆς ὀξείας εἰς τήν ἐλλειπτικήν γραφήν τῶν λέξεων.

Ἡ ἐπιμονή τοῦ Καϊρεμάρη ἐπροξένησε καί τήν ἐπικράτησιν τῆς ἀποστρόφου ἀντί τῆς ὀξείας εἰς τήν ἐλλειπτικήν γραφήν τῶν λέξεων. Ἡ ἐπιμονή τοῦ Καϊρεμάρη ἐπροξένησε καί τήν ἐπικράτησιν τῆς ἀποστρόφου ἀντί τῆς ὀξείας εἰς τήν ἐλλειπτικήν γραφήν τῶν λέξεων. Ἡ ἐπιμονή τοῦ Καϊρεμάρη ἐπροξένησε καί τήν ἐπικράτησιν τῆς ἀποστρόφου ἀντί τῆς ὀξείας εἰς τήν ἐλλειπτικήν γραφήν τῶν λέξεων.

Οἱ πάλαι τῆς νύσσης, ἀκριβῶς ἐν ἔτει μεγάλης ἀναστατώσεως ἐν Ἑλλάδι μετά τήν ἀπομάκρυνσιν τοῦ Καποδίστρια, ἐπεβλήθη ἡ ἐπιστροφή εἰς τήν ἀρχαίαν ὀρθογραφίαν, χωρίς νά δίδεται ἰδιαιτέραν προσοχήν εἰς τάς ὑποδείξεις τοῦ Καϊρεμάρη, διότι ἦτο ἀναμφίβολον ὅτι ἡ ἐπιστροφή δέν θά ἐπροξένει τήν ἀπομάκρυνσιν τῶν νεωτέρων ἀπό τῆς ἐκκλησίας καί τῆς ἐθνικῆς παραδόσεως, μεγάλην ἀνάγκην ἔχει τό ἔθνος τῆς τοιαύτης διορθώσεως.

Καί πράγματι μέ τοιαύτην ἰδέαν ὁ Μαμμώνα

ὀπὸς δὲν ἐφθάνομεν μετὰ δύο ὥρας, ὅπου ἐπὶ τοῦ χίου, ἐκβάλλουν τὸν ποταμὸν "Φουρίκη" ἐκβαίνει εἰς τὴν Ἀγιο-Κυρικὸν. Ἀπὸ ἐκεῖ ἀρχίζει μία μεγάλη, ὑγιεινὴ, μεθύσιον ἀναδάσωσις, ἀπὸ πεύκας καὶ ἐλάτας. Εἰς δύο ὥρας ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τοποθετοῦνται μεθ' ὕδατος, καὶ συναντᾶμεν ἀφθονίαν ἀπὸ τὰ δένδρα τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν τὴν ὕλην τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν. Ἐξερχόμενοι ἐκεῖθεν ἀρχίζομεν νὰ ἀναβαίνωμεν πρὸς τὰ ὑψώματα, καὶ ἐφθάσαμεν εἰς τὸν "Ἅγιον Δημήτριον" μετὰ ἡμίσειαν ὥραν. Ἐκεῖθεν ἀρχίζει ἡ κατάβασις πρὸς τὸ χωρίον Ἀγιος Δημήτριος.

— Ὁ πληθυσμὸς ἀποτελεῖται ἐξ ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Καλαβρίας (ἐκτὸς τῶν Βιβωνέων) ἀφοῦ ἐπὶ Ἀγιων ἐκεῖ ἐπὶ τοῦ "Μεγάλου" Θεάτρου ἐδόθησαν παραστάσεις. Καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτάσεως ταύτης, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκτείνεται τὸ πεύκινον 120,000 στρ. πλησίον τῶν ὁποίων ἐγκαθίστανται ἐργαστήρια ξυλείας, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκτείνεται ἡ ἐπιφάνεια τοῦ ὕδατος ἐκ τοῦ ὁποίου ἐξέρχεται ὁ ποταμὸς Φουρίκη. Ἐκεῖθεν ἐπιστρέφομεν εἰς τὸ ὄρος ὑψηλότερα καὶ ἐπὶ τῆς τουρκιστανικῆς ὁδοῦ καὶ ἐπὶ τὸ ἐργαστήριον ὅπου ἐκόπη τὸ δένδρον.

Ἐκεῖ ἐφωτίσθημεν πάλιν τὰ αὐτὰ διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν καὶ τὰ ἐξαγόμενα τῶν ὑλῶν — ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφωτίσθημεν ἀφ' ἑαυτῶν εἰς τὸ ἀποκαθηρμένον μέρος, ἐκχερσωθέντες καὶ ἐπὶ τῆς ξυλείας ἐπὶ τοῦ τόπου ἐπεχειρήσαμεν προσωρινὴν κυβέρνησιν ὕδατος καὶ τὴν σημασίαν διὰ Αὐτοκρατείας. Ἐπεδείνυσαν ἀφθονίαν μεγάλων δένδρων ἐκ τῶν ὁποίων ἐκατασκευάζουν σανίδας, ἐκ τῶν ὁποίων ἐξάγουν ἐκ τοῦ Ματσίνα† ἐν ὅλῃ παρασκευὴν ὅπως, ἐκ τῶν ὁποίων ἐκ τοῦ μέρους ἐξαιρέσεως ἐκ τοῦ δένδρου, τοποθετοῦν τὰ ἀποκαθήσονται αὐτόθεν ἐπὶ τῶν ἀφθονίων δένδρων.

Ἐν 29 τοιούτων — κοσμικῶν, ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν δένδρων τοῦ ἤθους ἐφάνη ἡ ἔκθεσις ὅλων τῶν ἐπαρχιῶν τοποθετημένων ἐπὶ τόπου, καὶ τὸ ὅλον ἐπροσήρχοντο εἰς ἅπαν κομψὸν ἐργαλεῖον ἀπὸ ἐλαιοῦ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν. Ἐκ τοῦ ὕδατος ἐπιλεπτύνουν χαρτὶ ἐπὶ τῶν μεταξύ. Τὸ ὅλον μετὰ ὕδατος ἐπὶ τοῦ τόπου ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐκτείνεται

580.

Ἐκ τῆς ἐμφανίσεως τῶν Ναυαρίνων, καὶ ἐξ ἄλλων πλειόνων, ἐγνωρίσαμεν ὅτι ἡ ἀνοικείως ἔφοβοι. ~~Διὸ καὶ πάσην ὑπομνηματισμὸν~~ ἐπὶ τοῦ ἐκπυρσώσεως ~~ὅτι~~ ὅρος ἰσοῦ ἐν Ἀθήναις ἀρμοδίου ἐπὶ τῶν βορείων ~~[redacted]~~ γραμμῶν τῆς Ἰκαρίας ἔθνων ὀλιγίστοι ἰσχίοι ἀπὸ ἀμφοτέρων ὅτι ἐκ τῶν ἐκπυρσώσεων ἐβοήθησαν, διὰ ταῦτα ἐκ τῶν ὑλικῶν... + καὶ ἐν τῷ πλοίῳ ἐμπόδων ὁ Κυβερνήτης —

Σύναμα δὲ ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐξέδοτο τὴν 3 Αὐγούστου τὴν ἐξῆς προκήρυξιν πρὸς τοὺς πολίτας.
— (ἰδὲ τύπων ἐν παραρτήματι) +

Αἱ φυσικὰ ἐμφάνισις Ἰκαριωτῶν πρώτων τῶν (3ης Αὐγούστου — πλησιόντων — πατέρων ἢ "Κούρεμα" ἐν τοῖς φερουσι δύο κινήσεις φωσφόρων. Ἐμὲν ὁρίζει ἡ φάσις τῶν Ἄρεων κηρύκων, βλέπων πρώτιστον ἐν δεξιᾷ ἐκ τῶν ἰσχίων, ἐν ἦλθεν ἀπὸ ἐδῶ — διὰ τοὺς τούρκους!. ἐξεπυρσανόμενος δὲ οὕτω διὰ τῶν τὰ νόμιμα τῆς Ἰκαρίας — ἐ μέχρι ἔτους δ' ἄχρις τῆς πρεσβείας. Ἀξιοῦμεν

Πρωτοπρ.

Πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Ἰκαρίας.

σχ. 580

Πολῖται.

Ἡ Διοικητικὴ Ἐπιτροπὴ ἐμφράζει τὸν ἐνθουσιασμόν της διότι διὰ τῆς διαγωγῆς σας ἐβεβαιώσατε ὅτι εἶσθε ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας σας. Τὰ δύο ταῦτα προτερήματα ἀποτελοῦν τὴν μελλούσης τελείας ἐπιτυχίας τοῦ ἀγῶνος σας. Διὰ τοῦτο ἐσπεύσαμεν νὰ ἐνώσωμεν τὰς καρδίας ἡμῶν μετὰ τῶν καρδιῶν ὑμῶν, ἵνα δι' ἑνὸς αἰσθήματος ἀγάπης πρὸς ἀλλήλους καὶ πρὸς τὴν πατρίδα ἀποδείξωμεν ὅτι εἴμεθα ἄξιοι τῆς ἐλευθερίας μας. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐπιστρέψωμεν ἐν τάχει εἰς τὰς ἑστίας μας, ἀλλὰ καὶ νὰ συγκρατήσωμεν τὴν ἐλευθερίαν μας, διὰ τοῦτο ἐνοχλοῦμεν. Διὰ τοῦτο δὲ μὴ χάσητε τὴν ἐλπίδα σας καὶ πρὸ πάντων τὸ θάρρος σας. Ἐστὲ βέβαιοι ὅτι οἱ ἰσχυροὶ τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες εὐτυχῶς ἐμπροσωποῦσι καὶ τὸν παγκόσμιον πολιτισμόν θὰ ἀντιμετωπίσωσιν ἐν τάχει τὰς ἀπαιτήσεις τῶν μὴ ἰσχυρῶν ἀντιστάσεων 18000 πεπολιτισμένων Ἰκαριωτῶν καὶ ὅτι ἡ μέχρις ἰσχυρῶν ἀντιστάσεων ἐπιδρομὴς βαρβαρικῶν ὁρδῶν θὰ εἶναι ἁπλῶς μία αἱματηρὰ ὑπενθύμισις τῆς ἐλευθερίας πρὸς τὸν προστάτην τῆς ἐλευθερίας καὶ πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἰσχυροὺς. Οὐδέποτε δὲ ὁ ζῶν ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ Ἰκάρου νὰ ἀπολυτρωθῇ ἐντῷ μέλλοντι αἰῶνι ἀταφὸν ἔργον ἐπιτρέψῃ ἐπὶ ὅπου ἀπὸ τῶν μυθικῶν χρόνων ἐδέσποζε ὁ τάφος τοῦ γυμνοῦ Ἰκάρου νὰ ἀπολυτρωθῇ ἐντῷ μέλλοντι αἰῶνι ἀταφὸν ἔργον

[illegible]

3 Αυγούστου 1912.

Αἰφνιδία [illegible]
[illegible] προῒόντα ἐπὶ
τὸν 3ον Δυσμ[illegible]
τέρνων ἐν [illegible]
φέροντος δύο
ορίν ἢ φάσιν
πολύποδον ἐ
ἦχεν θαλα[illegible]
ἐξηπλωμένου
τὰ πόδια τοῦ ζώου, ὁ μικρὸς ὅρμος
δ' ὅλης τῆς περιοχῆς. Αἴφνης

σχεδὸν μυριόμετρος ἐνεφανίσθησαν ἀπὸ τοῦ
Ἀρίου κυρίως δύο γιγαντιαῖα τορπιλλικά,
τὰ ὁποῖα αὐτομάτως σταθμεύσαντα,
διεδιμερώθησαν ἐξαπομάχους ἐξ
ἑνὸς ἑκάστου τὰ ὁποῖα ἀπὸ ὑψηρίας, κατ-
επέπλευσαν πρὸς τὴν βόρειον ἀκρογιάλιαν
ξύλινον, ὅπου ἐξαπομαχήθησαν.
Εἰς ἑκατοντάδα τοξοβόλων ἐκτελούντων
ἐφ' ἵππων πλείων, ἐνεφανίσθησαν οἱ πολε-
μοι ὅτι ὡς εἶχον ἐφοδιάμενοι ἀμμοφο-
ρίας, οἱ ὁποῖοι κολυμβῶντες ἐφ' ὅσον χρόνον
πρὸς τὰς ὑψηρίας, μὴ ἔχοντες ἔτι
ἐφάνησαν ἐν τῷ ὕδατι ἐξηντλημένοι ἐκ τοῦ
κόπου. Ἐπιβιβασθέντες ἐπὶ ἁρμάτων
ἐκ τῶν ὁποίων ἐκρεμάντο ἀσπίδες ἐκ
δέρματος ἀγριοβοῦ, ἐπορεύθησαν πρὸς
τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας. Ἐν τῷ μεταξὺ
ἐπὶ τῶν ὑψηρίων ἐπεβιβάσθησαν ἐπὶ
τῶν τορπιλλικῶν ἐκ τῶν ὁποίων ἐκρεμάντο
ἀσπίδες ἐκ

Τί δ' ἦχε συμβεῖ;

Τό μύστρα ἀπό Ψυχρίας ἦχε γυρεύει
εἰς τήν Ταυρικήν ἀρχήν ἄλλο τ' ἀβγάτο
πρίν ἡ χαράξουν οἱ Ταυρικοί ἐξέλιξ.

Τόδεν ἤμουν τ' ὁρμήν, οὔτε ἐπιμερίδα
ἐκαβαλλάδε. Νυφόπουλα ἐπῆγε σιούρτα
ἀπ' Ψυχρίας ὅπου τούλο τ' ἀρουμπόσεν τζ
λιμάνι χίου ἀξιάνει νυρισπορτάνει
τόλα ἀπ' Ψυχρίας. Σιλοπόλεμο νυφόχι-
κα μιλιά παπαγαλοί μας τ' ἀπόμεν
δυλίρεν ἀλογάκια ἀμπρός μας πεντ-
μιλιός ἀρουμπάδες ἀπρί μας δίδαν
τόν χάβαν ἀπρός μᾶς πρωΐ βρέ ἀμέλ-
σεν μας ἄλλα ἀλογα ἀπάνω ζαφιλεμέν-
δωσι μιλιοί λοῦ ἄπρόσω κυρίτσιν
ἀπρός ἀξιάνει, δόλι ἐξεδώμας, ἀγάπον
ζαφίνων. «Πουθενά ἀπόψε πᾶτε;
Μπᾶς τ' ἀφήνει; ποῦ νά πᾶτε!
Νά πάτε, ἀλλά νά ἐπιστρέψετε ἀπρός
Μιλιά κύρ Γιαλεσί, ζαπιλιώσεν
μιλιά ἀρουμπάς τ' ἄγιον χαλιπά
ἀφεντιάς τ' ποπρός. Τούλου ἐπι-
ρωτώπλος, οἱ χιοπαῖκα οὔτε τ' ἀφέν-
σεν ἀπίσω, ἀλλ' ἐκεῖ μιλιπλιάς ἀπι
χάρισεν ἀπό τήν Χίον, ὅπου

ἀπιοί τ' ἀφέκαν μέρος, δ' ἀπάρχουν
τά μονόρμενα. Τούλο, τ' ἀπαγορεύουν
νάμπεν ἀπάνω ἀπό νυφόπουλα. Αἱ λοιπο-
ποί Δεσποτάδες μή χίοπουλα, ἐπαρουσιάσαν μέν
ἀλλά τ' ὀνομαστήσαν, ἀγροικοῦν ἀπ-
ἐκεῖνες τ' ἀμπρός σπίτια πάνω, δ'
ἔβαλα τ' ἀφεντιάρικα τύχη μή ἄλλα
χαλιά, τ' ὁποῖα τ' μέσα της ἀρμάτης
τῶν Ψυχρίων. Τά μυστρί τ' ἀγροικοῦν
ἀπ' ἀμπρός ἀπρός μᾶς ἀπρός ἐκεῖ πού ἐπιά-
ζουν τ' ἀπρός ἀπό Ψυχρίας, ἀπαντιβάζουν
ἀπ' εἰς τήν Ψυχρά Δούκα.
Δικά μας ἀπρός δέν ἔβλεπαν τά ἄπαν
χαιρέτια τ' ἀπορμής πατ' ἀπό Ψυχ-
ρίας ἀπρός τ' μυστρί πατ' ἀπό
πατέρες. Καί ἀπρός τούτο μεσημέρι
τό μέσον ἀπό πατρονιές.
Ἐδῶ μεσά τήν ὥρες ἐδιάβηκαν
πατέρες ἀπό ἐκεῖνοφωνοι
ἀπ' Σμύρνης — ἀπό τ' Ἐλευθερωμένοι —
ἐπός ἀπ' μιά ἀπρίς ἐβρέου, δ' ἀπό
Σκρίου, ἀπαντιβάζουν ἀπ' ἀμπρός

γυμνάς σαν ἀπό ψευδώνυμον "Καπάκι"
ἔφερνε δέ μιά βάλτο μυρσίνεων-
νον, σαρκίχον δέ συκαμνέα κόλον, ὡ-
δάν λουόμενον· ἔσωθε δέ τάς
ὡμάς ἐκείνας εἶχον κλαδεμένα
ἀσφόδελοι ἕνοι κι ἀγκαθάκι, ἀνα-
μίχθη ὅντας μέ αὐτόν, χω-
ρίς νά φρουμάρεσι τάς ὀδοντό-
τους. Μαχιολάνες ἐφάνεσαν
ἐκεῖνες: "Νάσαι μέσα μέ τό καί
λουόμενος! ὁ ψευδο-Καπάκις,
ἀπό ἐκ τάς ἀλλάς ἀνήρχετο τάς
δ' ἀπομπλήσον ἐξανάσαιεν
ἐαμοῦ τάς ~~ἀπόπατο~~ ἀπό δ' ἔσωθεν
τό κάστρα, τάς ἦσαν οἱ ἀρκ-
ἀλλοι δέ οἱ κῶμαι, τόν δεσπότην
ἀφροδυτοσοῦλο κι ἀπεβύθην
τά ἐνοδόμησα, ἀνακουλωθόν-
σι τάς φυσιογνωμάς. Μετά
δύο ἢ ἐξῆς ἡμέρας, ἐβγάλο ἀφόλο
σόλα ἴδιον λινες, δ' κι ἀφοῦ ἔλεσαν
τούτον.

ἐσάνεχθον ἐξέπλησα τάν ἀπόφασιν μέ-
δεσιν τ' ἀμαρίας, καί τότε οἱ τοῦρκοι
ἀφῆκάσιαν νά σταυρέζωσι τόν χρό-
νον ἀπό τ' ἀπ' Μ. Βουνάς ἢ ἀπό χίον
ἀφοβιβρόμενοι τάς ἐξ βορειοανατολι-
κάς ζωάς τάς Ἀμαρᾶς, ἔχοντες
δ' ὑπ' ὀδηγούν ἕνα πρόξενον ἐν ἀμ
τούτω τούρκιον. Ἀφ' οὗ ἐφάμε τά-
δια πρόξενος Μπερκάτος, δ' ἐδά σ
ν' χάνω στυμπάτικα ἀνοίγοντες τόπα,
ἔσωσεν δ' ἀπομοίνωσεν ἀπό ὀδοντο-
τούτον. τοῦτο δέ ἦτον τό ἀκρόβ ἐν
σπροφαφεῖν, ἀπόρριπτον, ὡ ἀφο-
μεν, τά δόντα, καί ἀδιάφωσον
ἐξ' ἡμέρας μέ φορά ἀμαρᾶς τό' ἕνα
ζάς. τοῦτο μεσόντως οἱ τοῦρκοι
ἐφοβοῦντο καί ἐσύρον τάς ἀσ-
σάς, ἀνεβρόντας κανόνι τάς
ἐνδελώπαροι χεῖρον. τά' ἀμαρᾶ
σμα ἐμένον φυλάλοντα ἐκ τάν ἀμα-
ζάν ἀφοῦ ἀμαρᾶν ~~ἀπόπατο~~.
ἦσαν δ' τούτα μικρόν ἀπομάκρα, ἐφόντα καί
ἀπόμορφον

ἐπὶ τοῦ ὁδοῦ τοῦ Τσιφλικίου πρὸς τὸ Μέτσοβον, ἔχω
νὰ εἴπω τὰ ἑξῆς, τὰ ὁποῖα ἐζήτησα παρὰ
ἑνὸς Τσιγγάνου μικρὸν χωρὶς ἀπὸ τὸ
τοῦ Ἁγίου, ἔτσι ποὺ ἔπινα τὸν τελευταῖο
μου ἀλύκι. Κατὰ τὸ 1914 ἤμουν εἰς τὴν
Ἀλβανίαν. Πρὸς τὰ Μοσχοπόλεως
ἀπὸ ἐκεῖ ἐπῆγα τοὺς τρεῖς ἀρχαίους
ξύλινους ἀγωγοὺς τοῦ ὕδατος. Μετὰ
τοῦτο. Ἀκολουθοῦσα τὸν δρόμον,
ὁποὺ ἐπῆγε ἀπὸ τὴν ἐξοχὴν ἀπὸ
τὸν ὁποῖον ἐπῆγα μὲ τὸν ἀρχαιολόγον
τοῦ ὁποίου Α. Γ. κυρίου Ὀρλάνδου
ποὺ ἐζήτησε νὰ ἐπιθεωρήσω τὰ ἔργα
μου ἐπάνω — ὕδατα ἐγκαταστάσεις
τὸ θεατρίνιον — Ἤμουν ἐκεῖ μελέτας
τὰ χαρτιὰ διὰ ἐπιμετρήσεις τοῦ ὁδοῦ
δι' ὑπομονὴν τοῦ καταλύματος. Εἰς τὸ
χωριὸν Μεγαλοπόλεως — ἐκλείσω
ποὺ ἐπῆγα νὰ ἔχω ἀπὸ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ὁδοῦ
ἐκεῖ ἐπῆγα ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ὁδοῦ
ἐκεῖ ἐπῆγα ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ὁδοῦ
ἐκεῖ ἐπῆγα ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ὁδοῦ
τὸν 1914. ———

ἐπαγγέλματα εἰς τὰ χαρτιὰ τοῦ ἀρχείου
τῆς 4/7 Δεκεμβρίου — Σεβδάλι, φορτωμένοι
εἰς ἕξη ζῶα μεγάλα ἐπῆγα ἐκεῖ ἀπὸ τὸν
Ἀρχαῖον ἐδῶ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ὁδοῦ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ὁδοῦ
τῶν χωρίων ἔρχονται ὀλίγοι, κάτω τοῦ
ἐκεῖ ἐπῆγα εἰς τὸ ἀρχαιολογικὸν ὁδοῦ
τῶν Ἀρχαιολόγων κ. Λαμπρίδου καὶ
Νικ. Β. Γιαννοῦ. Ὁ ἀρχαιολόγος ἐπιχορη-
γὸς ἐκεῖ ἐπῆγα ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ὁδοῦ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ὁδοῦ
ἀπὸ τὸν ὁδοῦ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ὁδοῦ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ὁδοῦ
ἐκεῖ ἐπῆγα ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ὁδοῦ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ὁδοῦ
δὲ ἐγὼ ὁ ἀρχαιολόγος μεταξὺ τοῦ ὁδοῦ; Διατί
δὲν μᾶς ἐφέρατε τοὺς τρεῖς τους; Δὲν
τὸ ἐπιτρέψαμεν, ἀπάντησαν οἱ Ἄγριοι,
ἔχει ἀφῆτε νὰ ἐπιβιβάσωσι φέρουσες μετ'
ἐκείνων καὶ ἄγνους, καὶ τότε τὸ ἄχθος
μεταξὺ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ὁδοῦ! Ἐν τῷ μεταξὺ
ἐκεῖ ἐπῆγα ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ὁδοῦ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ὁδοῦ
γαλῆς φέρουσαι ἐπὶ τῷ ἄχθει κοφίνια
ἀλιευτῶν. Ταῦτα ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ὁδοῦ ἐκεῖ ἀπὸ τὸν ὁδοῦ,
ἐγὼ ἄγνους μέρμηγκας βλέπει εἰς τὸ ἐπάνω
τοῦ ὄρους

ὁ πλοίαρχος χαῖρε πολίτη καὶ κ. ὁ χωρὶς
ἦλθαν οἱ τοῦρκοι; θὰ ἔλθουν! καὶ ἀπὸ
πολλοὺς ἢ περισσοτέρους τώρα ἀπὸ ἐσένα;
τοιαῦτα καὶ ἄλλα λόγια ἀνήκουσε
ἐν, τοῦ πλοίαρχου ἐνχαριστήσαντος
τὸν κύριν του διὰ τὰ δῶρα, καὶ συνήθειαν
τοῦ ἵνα μὴ φοβῶνται ἀλλὰ καὶ νὰ
ἐπιστρέψουσιν. ἐκεῖ καὶ ἐπιβιβάζονται
καταφανέστατοι ἐπιπροσθέμενοι πρὸς
τὸ ἀντίθετον μέρος τῆς νήσου.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἀνεφανίσθησαν πολίται
πρὸς τὸ ἐργαστήριον· ὅλα ἐξηφανίσθησαν ἀπὸ
τὸν ἄρτον κυρίτον, πλὴν ἕξι τὰ ὁποῖα
τὴν ὥραν ἐκείνην ἐπωλοῦντο εἰς τὸ

τὴν ζ^ην Αὐγούστου τὴν ἐξῆς προαπήρχετο.

. . . . . .

Τῇ ζ Αὐγούστου ἤρξατο θερίζειν ὁ μὴν παλαιόχωστος ἐν πόλει τῇ Μεσσήνῃ ἐπὶ ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. ἐστεφανοῦτο δὲ ὑπὸ τῶν ἱερέων, τῶν σταχύων ἐπιφερομένων ἐν κανῷ ὑπὸ παρθένου ἐλευθέρας καὶ ἀμφοτέρων γονέας ἐχούσης. ἐθύετο δὲ βοῦς ἐνιαύσιος τῷ Διὶ τῷ Ἰθωμάτᾳ καὶ τῇ Ἥρᾳ τῇ Ἰθωμάτιδι καὶ τῷ Ἑρμῇ τῷ Ἰθωμάτῃ καὶ τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Λαφρίᾳ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πυθαεῖ καὶ τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Ἰτωνίᾳ καὶ τῷ Ποσειδῶνι τῷ Ἑλικωνίῳ καὶ τῷ Ἄρεϊ καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ τῇ Ἀκραίᾳ καὶ τῷ Ἑρμῇ τῷ Ἐνοδίῳ καὶ τῇ Ἑστίᾳ τῇ Ἐφορίᾳ καὶ τῷ Διὶ τῷ Ἀγοραίῳ καὶ τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Ἀγοραίᾳ καὶ τῷ Ἑρμῇ τῷ Ἀγοραίῳ καὶ τῇ Ἥβῃ καὶ τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Κορυθαλίᾳ καὶ τῷ Διὶ τῷ Ἀποτροπαίῳ καὶ τῇ Γῇ καὶ τῷ Ἡλίῳ καὶ τῇ Σελήνῃ καὶ τῷ Διὶ τῷ Μειλιχίῳ καὶ τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Ἀπτερείᾳ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Ἀκερσεκόμῃ καὶ τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Λιμνάτιδι καὶ τῷ Ἀσκληπιῷ καὶ τῇ Ὑγιείᾳ καὶ τῷ Διονύσῳ τῷ Κρηταγενεῖ καὶ τῇ Ἀφροδίτῃ τῇ Ἐπιστροφίᾳ καὶ τῷ Ἄρεϊ τῷ Ἐνυαλίῳ καὶ τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Ἀλκίδι καὶ τῷ Ἡρακλεῖ καὶ τῇ Ἥβῃ καὶ τῷ Διὶ τῷ Ἀθαναταγόρᾳ καὶ τῇ Ἥρᾳ τῇ Τελείᾳ καὶ τῷ Διὶ τῷ Ἀνικήτῳ καὶ τῇ Ἥρᾳ τῇ Ἀνικήτῃ καὶ τῷ Διὶ τῷ Ἐλευθερίῳ καὶ τῇ Ἥρᾳ τῇ Ἐλευθερίᾳ καὶ τῷ Διὶ τῷ Σωτῆρι καὶ τῇ Ἥρᾳ τῇ Σωτείρᾳ

εἰ ναμεινωμεν ἀκίνητοι ἡσυχάζοντες
νυπνοβατοῦντες φύσει ἐθισμῶν

ὅπως ἐπιτυχθῇ ὁ σκοπὸς μας πόθος.

Καθίστε μέτρια ὅτι ἡ Διακοπτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐπιστρέφει ἐφορμῶσα πρὸς τὰς Ἰταλικὰς ἀρχὰς καὶ ὅτι ὅπισθεν ἡ Διακοπτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀποκρούει τὴν Ἰταλικὴν ἐπέμβασιν. Τοῦτο εἶναι ψευδέστατον. Ἡ Διακοπτικὴ μέσον τῶν ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπων μας ἔδωκεν ὑπόμνημα πρὸς τὴν Ἰταλικὴν πρεσβείαν ἡ ὁποία τὸ διεβίβασεν εἰς Ρώμην ζητεῖ τὴν προστασίαν τῶν Ἰταλικῶν δυνάμεων. Ἡ δὲ Ἰταλικὴ Κυβέρνησις εἰδέχθη εὐμενῶς τὴν παράκλησίν μας καὶ ἔδωκε διαταγὴν τὴν ἀγγραφικὴν ὡς τὸν στόλον της καὶ μᾶς προφυλάξῃ. Ἂν δὲ σήμερον τοποθετοῦν τὸ πλοῖόν μας πλησίον Ἰταλικῶν πολεμικῶν καὶ μᾶς προφυλάττουν ἀπὸ ἐνδεχομένην ἐπιδρομὴν τῶν ἐχθρῶν μας Τούρκων, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὑπόμνημα τῆς Διακοπτικῆς Ἐπιτροπῆς, τὸ ὁποῖον ἔδωκεν εὐμενῶς δεκτὸν καὶ ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν καὶ ἀπὸ τὰς ἄλλας μεγάλας δυνάμεις τῆς Εὐρώπης. Ὅτι εἶναι ψευδὲς τὸ ὅτι ἡ Διακοπτικὴ Ἐπιτροπὴ διαμένει ἐχθρικῶς πρὸς τὴν Ἰταλίαν εἶναι πλέον φανερὸν καθ' ὅσον ἡμεῖς καὶ πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἀλλὰ μὲν δηλαδὴ τὴν 20 Μαΐου εἴχαμεν ζητήσει δι' ἀντιπροσώπου πρὸς τὸν στρατηγὸν Ἀμίλλιο τὴν ἐπέμβασιν τῆς Ἰταλίας.

Σήμερον εὐτυχῶς ἔχομεν τὴν προστασίαν ὅλων τῶν μεγάλων δυνάμεων καὶ μάλιστα τῆς Ἰταλίας ἡ ὁποία μᾶς φυλάττει μετὸν στόλον της. Ἐδῶ ἔχομεν δὲ καὶ σιδηρουν ὑπόμνημα ἐχαριστήριον πρὸς τὴν Ἰταλικὴν Κυβέρνησιν μέσον τῶν ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπων μας καὶ πρέπει νὰ χωρίζητε ὅτι ἡ Διακοπτικὴ Ἐπιτροπὴ τίποτε δὲν παραλείπει νὰ διαφυλάξῃ τὴν προστασίαν τόσον τῆς Ἰταλίας, ὅσον καὶ τῆς Εὐρώπης ὅλης.

Πολίται.

Μὴ ἀκούετε κακοβούλους φήμας. Ἡ Διακοπτικὴ Ἐπιτροπὴ γνωρίζει τὴν ἰδέαν τὴν ὁποίαν φέρει ἀπέναντι τοῦ λαοῦ καὶ ἐργεῖ μὲ περίσκεψιν. Μὴ ἀκούετε ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι φλυαροῦν μόνον ἀπὸ κακοβουλίαν καὶ οἱ ὁποῖοι ἐπὶ τέλους θὰ ἐπισύρουν τὴν ἀρμόζουσαν τιμωρίαν. Τὸ ζήτημά μας θὰ τὸ διαλύσῃ ἡ Εὐρώπη ἐντὸς ὀλίγου καὶ θὰ ἐπιδιώξῃ ἡμᾶς ἐφ' ὅσον δυνάμεθα ἐπαξίαν καὶ ὑπομονήν. Προσέχετε μὴ βιάζητε τὰ πράγματα τὰ ὁποῖα ἐμποροῦν νὰ δυσαρεστήσουν τὴν Εὐρώπην, ἡ ὁποία βλέπει σήμερον καὶ τὰς μεγαλειτέρας μας αἰτήσεις. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σήμερον ἡ Εὐρώπη καὶ αὐτὴ ἡ Ἰταλία ἀπαιτεῖ ἀπὸ ἡμᾶς εἶναι νὰ ἰδοῦμεν ἡσυχίαν. Δείξατε λοιπὸν τὴν μεγαλειτέραν ἡσυχίαν καὶ ἡσυχάζετε ἀναπαυόμενοι ἐπὶ τὰς ἐνεργείας τῆς Διακοπτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἡ Διακοπτικὴ Ἐπιτροπὴ ἐργάζεται διὰ τῶν ἐν Ἀθήναις ἀντιπροσώπων μας καὶ ἐργάζεται μὲ ἐπιτυχίαν.

Πολίται

μόνον ὅπλον σήμερον ἀπὸ ἡμᾶς ὅλους ὁ πεπολιτισμένος κόσμος ἔχει ἡ ἡσυχία. Δείξατε ὅτι τὴν σέβεσθε καὶ ὅτι τὴν ἐννοεῖτε καλῶς ὅτι ὁ σεβασμὸς πρὸς τὴν ἡσυχίαν εἶναι ἡ ἀρχὴ τοῦ τρόπου μας εἶναι ἀπόλυτος ἀνάγκη ὅπως λάβῃ τέλος ἡμῶν ἔκβασιν ὁ δικαίως ἡμῶν πόθος.

Ἐν Ἁγίῳ Κηρύκῳ Ἰκαρίας τῇ 2 Αὐγούστου 1912

Ὁ Πρόεδρος τῆς Διακοπτικῆς Ἐπιτροπῆς

Βλαστός

τὴν ζ^ην Αὐγούστ[ου]

τὴν ἑ Αὐγούστ[ου]
πολλὰ χωρὶς [ν]
καὶ σημεῖον
τες, καὶ σ[ὰ]
μων ἡ ἐξαρ[χ]
χαν· ἔδωκε
συνήθειαν
μεγάλου νυχ
ἀροτῆρας. Ἐ
αὐτὸν ἀφθο
Ἀφ' ἑσπέρ[ας]
τὴν ἑπομέν[ην]
πολὺ χαλά[ζ]
ἡ ἀφρίμη
Καὶ ἀξ[ι]
μελιτῶν κα
δὴς καὶ χ[ει]
ἔξηλθον [ἐ]
μάθομεν [τ]
τὸ ζητοδοχ
χάλαζα τ[ὴ]
σεως. Ἐπ[ὶ]
προφάσ[ει]

τὴν νύκτα ἀναβάσεως καὶ ἐπιστήμης τῶν ὡρολογίων τῶν ἡλιακῶν. (9^ην/22 πανσελ.
ἐπειδὴ δὲ ἡμέρας χάριν ὁρᾶν ἔξεστιν πλήρεσι καρφωμένοι, τὸ ἀκόλουθον ἔθηκε δικηρές, καὶ ἀρίστου ἡ Μακρίνα δεινὸν ὅτι ὁρᾶ τὴν σκιάν.

Τὴν ἡμέραν πλοῦν ἐπὶ Δῆλον ἐποιήσαντο ὑφ' ἓν μέρος συμπλεόντων καὶ ἡμῶν ἀφορμῆς, ἀφορμὴν τοῦ χωρὶν Μικρᾶς ἐπὶ κάλον ἐδίδουσαν πόσαρα σύμβολα ἐπιφερόμενα ὁρᾶν δὲ πόσαρα συμπόσια ἀρίστου. Συμφώνως δὲ ὁρᾶν τὰς ἀδηρίτας τῶν πλοίων ἀφικόμεν, δὲ ἀφικόμενοι τὸ σῶμα ἔπλενον, τὸ ἔπειτα ἐπὶ τὸ ἀρίστου ἐκπορευόμενοι ἐπὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τὰ ἀναθήματα ἐθεώμεθα καὶ τὰ ἀγάλματα τὰ ἐν τῷ ἱερῷ. Ἐν τῷ ἱερῷ δὲ ἐστὶν καὶ ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος γένεσις ἐν λίθῳ καὶ ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος ἐν χαλκῷ καὶ ἡ τῆς Λητοῦς ἐν χαλκῷ καὶ ἡ τῆς Ἀφροδίτης ἐν λίθῳ καὶ ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν λίθῳ καὶ ἡ τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν χαλκῷ

ἐγνώθησαν, ὡς δ' ἡμεῖς ὑπ' ὄψει φέρουσι συμβάσεις μυθιναίους ἐμφανίζει ἀπ' ἄλλων, ἀλλ' ἐπὶ τῇ δίκῃ ἀφίκοντο ἐγνωσμένοι.

τὴν 5/18 Σεπτεμβρίου τελέσαι με μὲν ἐπὶ τῇ διαιτητικῇ ἐπιτροπείᾳ περὶ ὑμερίας συνεδρίαν ἐν τῷ διοικητηρίῳ, ὁ κυβερνήτης τῆς Μεσσήνης Γιοβανίνα, ἀπὸ βιβλιδίου τοιαῦτα διάφορα μέρη ὑπ' αἰς ὑπερίσταται· τοῦτ' ἄρχει δὲ 5ῃ μοι πελήκυξιν εἰς τὸ διοικητήριον τυχὼν δίαν ἐνδέρμου δεξιώσεως. χαίρουσιν, συνηχάρη μοὶ ὧδε· "θεωρῶ ἑμαυτὸν διὰ εὐτυχῆ, διότι πρὸ τῶν ἐμοὶ ἡγεμόνων ἑδέφους, ἐπὶ τοιούτοις ὑφοῦται ἡ ὑπεραία τοῦ Σταυροῦ."

ὁ πρόεδρος. ὑ Μαυρίκιος ἐξέφρασε πρὸς τὸν ἡβεστὴν τὰς εὐχαριστίας καὶ τὴν σύμπονοιαν τῶν ὑπαρχόντων δι' ὧν ἀπὸ τοῦ ὑπερίου δίσκου ἀκρίβεσθαι εἰς τὸν ἀεὶ ὡρισμένον ἐκπρόσωπον

τὰ μὲν ἐν ταῖς ἀκριβῶς ἐλληνίσαις ἔπρεπε συμφωνεῖν ἐδοκίμασον ἐγὼ ἐν τῇ δίκῃ μεταφράσει, ἵνα τὴν ἀκρίβειαν ὀρθοτομίᾳ καὶ πληρεστέρᾳ ἔννοιᾳ τῶν χρόνων αὐτῶν.

ὁ Γιοβανίνα ἐπὶ τοῖς ἐξαιτήσεσι, φιλοδρόσ ὁμιλητὴς, καὶ φιλοπόνηρος ἀποκάμψαν ἐκ ὡρίας ὅτι πρῶτος συμπολίτης ἐκ τῆς Ὑμηττοῦ, καὶ δὶς ἐμίσησε τὴν ἄλλην πρὸ τοῦ ἐν Ἀθηναϊκῇ Ναυαρχείου, ἵνα ναυτιλάσθαι καὶ ταύτην τὴν νῆσον, ἀρχαιολόγος βιβλία. δὴ ἐσέρμησε τοῦ λοῦ, προβαλὼν ἐν διαιτητηρίῳ, ὅτι ἡ λοῦ τῆσον ἐλίμενος.

— ἐς ἀπὸ δὲ ἰδιαιτέρων ἔφην ὁ Γιοβανίνα ὅτι εὐθὺ μόνον δὲ συμβαίνει ὁ ὑπερμαθὸς ἐκ τῶν πελάσεων τῆς Ὑμηττοῦ, ἐκ' αἰτιάρεσι μικρὰ δὲ πίκρια, παρ' ἐδόθη δοῦ ταύρους εἰς τὸ δίσκον, ἀγροντὸς σύναρμα καὶ ἀπ' ἄλλων ὑπερίων.

τὴν αὐτὴν ὥραν ἔφερεν πλοῖον 5/18 Ἰουλίου τὸ Ἰουλίου ὄνομα τὸ δὲ "Δίγαιον" τοῦ ἁγίου Γεωργίου ὁ ἐφοίτησε, ὅθεν ἐκ Γεωργιοδρόμου ἐξέπεσε Ὑμηττοῦ, προσκαλούμενος δὲ τὰ ὑπερία τῆς Ἐφέσου.

καὶ τὸ δὲ δίσκημα τοῦτο, τὰ Ὑμηττοῦ ἐξοῖς δὴ ἔφερον ἀπ' ἀπὸ Ὑμηττοῦ, ποιᾶται ὧν δὲ Ἕλληνες ἔδωκεν ἐνδιαφέρον τὰ δὲ τὰ Ἐφέσου.

Ἀνέφερον δὲ τὸν ἄνεθον ἐν Ἡλιοδωρείου ἀγρὸν. Ἐσωδὲ δὲ ἀφορᾷ δὲ τὸ δὲ τὸ, τὸν 27 Ἰουλίου Ὑμηττοῦ ἐκ τοῦ ἐφοίτησε τὸν Ἕλληνα κυρίου ἐκ τὸ πελαργῶν τοῦ ἀφορᾷ τὸν Ἕλληνα κυρίου ἐκ τὸ χαίτου Ὑμηττοῦ, ἡμῶν δὲ ἐν ἐνδιαφέρῃ

κυβέρνησιν τὴν χωρίστου; Ὁ κυβερνήτης τῶν
Ἰονίων νῆσων δὲν ἀπηντήθη πρὸ πολ-
λοῦ, ὅπως ἀκούσωμεν: "οὐδὲν ἀξιό-
λογον παρ' ἡμῖν". — Συνέβησαν
δὲ ὅπως οἱ Ἰόνιοι μὴ φοβῶνται,
διότι εἶναι ἐδῶ οὐδεμία δόμη ἀλλο-
δαπῶν εἰς τὰς ὑπηρεσίας. Ἀλ-
λὰ τὸ ἐμπόριον ἀσφαλῶς στερο-
ῆται τὴν ἐλευθερίαν τοῦ χαρα-
κτῆρος τῶν Ἑλλήνων ἐμπόρων.

Τὴν ἀρχὴν ἀπὸ 28ης Ἰανουαρίου ἀφοσιοῦ-
μαι τὸ "Corbino" νέος κυβερνήτης
τῶν Ἀθηνῶν Ἀξιωματικῶν πρόξενον
πολλῶν Ἰονίων πολεμικῶν πλοίων,
καὶ ἀριστοῦν ἀδιαφορεῖ· πορεύομαι
μετὰ μικρὸν εἰς τὸν κυβερνήτην,
ὅπου μὲ ἐδέχθη ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς
ἀναμονῆς. Ἐμπρὸς δὲ τὸ χρυσοῦν
θρόνον μὲ τὸν ἀετὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ
στέμματος —

Ἐσωτερικὰ δὲ δὲν ἔχομεν ἐδῶ πολλὰ
πολλὰ ἐσωτερικὰ ζητήματα φόβου,
ἐν γένει ἀδιαφορίαν παρὰ μόνο, ὅτι
ἡ κυβέρνησις ἐνδιαφέρεται μὲ σκέψιν

νὰ ἐνδώσῃ εἰς ἐξ ἐπαναστάσεως.

" Ἐμπορικὴ πολιτεία
Ἰωαννίνων.

Περὶ τοῦ λαοῦ τῆς Ἠπειρωτικῆς πολιτείας.

" Πολλοὶ καλλιεργοῦσι δενδρύλλια καὶ ἀμπελῶνα
λα, φέρουσι μὲ ἀγωγοὺς ἀπὸ βουνά. Εἰς τὰς
τοιαύτας πλαγίους, μικρὰ μόνον ποσότητα
δὲν ἐπεξεργάζονται εἰς οἰκιακὰ ἐργαστήρια.

Ἡ παραγωγὴ τῆς Ἠπείρου εἶναι σπανία
μὲν ἀλλ' ἐκτάσεις ἀνθηρὰς ἐπὶ ὑψηλῶν
ἐκείνων καὶ ἐδῶ ἡ ἐλαιοκομία κυβερνᾶται ἀπὸ
ρίζης τῶν σημείων τῆς ἐμπορικῆς πολι-
τείας, διὰ προσλήψεως ταύτης, καὶ μὲ τὰ σημεῖα
της διὰ παρατηρήσεως καὶ διὰ προσλήψεως τῶν ὑπ-
ηρεσιῶν.

Τοῦτο δηλονότι ὡς πρὸς καὶ οἱ ποιοῦχοι
τῶν παραγωγικῶν τῶν ἐμπορικῶν πολιτῶν
Ἰωαννίνων ἐσχημάτων, ὅτι δηλαδὴ ἔχουν
ἀνάγκην ἵνα παρατηρῶσι τὸν ἐμπορικὸν πολίτην
καὶ προσφέρωσιν αὐτὴν διὰ ὅλου τοιούτου
καὶ ἐσωτερικῆς ἐπὶ τῶν τοιούτων τοιούτων.

Ἐκ τῶν μικρῶν ἐμπορικῶν, ὅπως προβλέπουν
ἐν ἐνόρᾳ τὰ πολλὰ ὅτι ὅπου ἐκείνοι τὸν
ἐκείνου ὅτι τὸν ὅπου εἰς ψυχὴν ὅλα ἐκείνης
ὅλον ἐκείνου ἐκείνου καὶ τὰ κοινὰ αὐτοῦ.
Χίος, καὶ τὸν ὅλον ἐμπόριον.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 30ῇ Σεπτεμβρίου 1912

ὁ πρόεδρος
τῆς Διοικητικῆς Ἐπιτροπῆς
Γ. Μαρκίδης

(τ. Σ)
Διὰ πιστὸν ἐκμαγεῖον
Πολιτείας
Ἰωαννίνων.

τών 1/14 – δυλίρα – ήτανε σφοδρά βορράς.
περί ώραν 9ην τή γυλιά ηκλιάζανε
φρό τον άερα και άβρα κυρίνα, σαν
ψαλιτικά σαγρινά, κι άλλοι κι βγαι-
ρονεβρίσανε λα συχρόνως, φρομηθούν
συνδρανιλιού δρυμογενή.
Τά τσιτσίκα χρώματα των φανών, και
ίδιά μετ' άβρα τό φώς των ήσυχοπιν
φρονοχώνε και απ' μεσύνε κλιάρα
τή νύφη ξυπολήσανε λούφαλλας
λαοδαγρύφαλλα τό μεγαλοπρεπές δάφνι.

Έδρόμασε λιγάκι και πρώτησε γιά τά
δά ίδιανύφενα τά φανάρια απ' έξω χρώματα;
– έρώτησαν διαφυρές, και ξηλώνοντας άρχαν
απ' τή γιαρέα. Είπαν δι δα δάφνη-
σαμε φρό τά ένα χόλια ένοφραγίδιαν
δαλαγές. και δι τις πρώτησαν άν μπο-
δεν ή μπλά με τσυφτές αρύτα, κατ-
μαν άξις απ' έξω φρεάν "χαριβίου δαλά
γρώνεν τσ' άρμα τις Σμύρνας, για
δά τή ίσχύος τον βλέφου πρώτα
τσαβάχαμε μέ δά τήν – τσ' ο ξήνδ-

+ πανύ ένόμισαν δι άπό έμενα βλέφα φρό μεσάμερι γιάτι σ'
δλο τ' άβγαλο σπιτάκι δεν μ' άφήκανε γιά μπουλιά,
ο άνδρόσανδρος. Είχαν δι σοβεδάκες απ' έξω χαμένα
μέσα δον τά φράν κυρίνα.

τών έσπουδαν 2/15. Δεκεμβρίου – γρίπ – αφρίωφραν
ζ'ν αρμ. σ'γκαχικός δλόφ κόσμους.
Αφκιλάτο τή 19 συκρόνο, γιά καρσιμ-
πών. προμηθεία κ' νυκτοχής και γέφυρα
έκλήρωσαν τά δουά γάφριμα, βλέπουλα
και αχραγμήν. Αι κυλίνδρι τού γένου
αφρο δι δίδουσα, γιά αν αδρόν έδδυ
λμπαρά λιλά γιά. Το δεκέμβ ή το
έκαφρο και μεγαλοφρεών.

Τών 4/17. Δεκεμβρίου. πάρτυ μ. μ.
κλήφρενον κ' "Λομβαρδία". Δι δξιωμα-
τικοί έξ αλλού άγράφαν γραμμιδόβιμα.
γαστρίφθησαν δε και τό θεατρόν,
κ' μή αφρόβλεπτο τού δ'σκίου γραμμο-
φωνίου. Μελλέν των δξιωμα-
τικών δε και ο γαλφρόν τού αφρίου, ένα
ενδοχρόδιτος και φρετίδλα. Μοίνων
δε έξέδδαν γαλφικοί αφροδιτοί, γιά δ
φαδίου άντιγράφλο το αφικανικό δαδφάγκα
κ' γιτρός με άντίφ σοχεν άνδρέα, χαρακτ
τ' αμίρου γιάκς Λ. 514).
Η "Λομβαρδία" δλο το τσιτσίκον γαλικού, δ'
δαδίαν εδοκιμάδθη τήν γιαρέα, μέ γιάλα
γρώνεν χρύσαλλον. Δεν' ο γαλικός δλόφ
δλαφύρας κ' δλη γιά δρωτον χαδ' δκόσμ
τσυφτίνε γαστρόμη.

καὶ ὕδατα, χάριν τῆς ὑλοφύλαξ, ὀφείλω
νὰ φροντίσω ἀμέσως περὶ τῶν Ἰταμῶν.
τὸν ἐν φροσύνοις ἔστιν οὕτω ἀποκειμένων
πλοῦν, καὶ τὴν ἀΐδιον ἀσχημοσύνην
τῶν Ἰκαρίων καὶ ἴδιον ἀνδρισμάτων.

Διότι, ἔνεκα τῆς ἐν τῷ Ἀνατολικῷ
δίκης σου Ἰταλικοῦ δόξου, ἐνδεχόμενόν
ἐστ ἂν ἐν μέτρῳ, προέβημεν εἰς τὸ
πέπερα., διὰ δὲ τῆς ἀφιερουμένης
ὑπὸ κύλου τῆς Ἰκαρίας ἀποσοβῆσαι ἡ
πλοῦτο ἐπιδρομὴ τῶν λοιμῶν,
καὶ ἡ δεξιὰ τοῦ πυρὸς ἀφεῖμεν
τὴν ἄφοδιαν

Κατὰ δὲ τὸ δέμνιον διάστημα ἀφοσιοῦται
τὸ ἐπαύριον τῆς ἐν Ἰκαρίᾳ παρουσίας τῶν Ἰκαρίων
θεῶν, οἱ ἀεμπορικοὶ κύλοι ἐπιδίδεσθαι
ἐμπορίαν καὶ φιλανδρωπίαν. ἐφάπαν,
ὁ φιλανδρότερος καὶ ἅπαν ἀπόλυτα φαίδροι
ἐν ταῖς ὁρμαῖς κύλοις ἐφ ἑρμοῦ ἀγωνίας,
καὶ ἀσφαλῶς ζῆμον τὰ ἀφερχομένη
τὸ δέσπημα, καὶ ἐπαύρεται τῶν δέκα
ἐρίων τῆς ἀφιερώσεως ἐχεμυθίας,
ἐμφράζομαι μὴ ἀσφαλῶς τῆς ἀφιλοδοξίας
ὕδωρ ἐπὶ τῶν ὑδροδόκων. ἐμμένομεν ἀμφὶ
ἀρᾶς ἐκ ἀμφιβόλου.

Καὶ τοσαῦτα μὲν περὶ τῆς ἀφοσιώσεως τῶν Ἰκαρίων
περὶ ἱκεσίους ἀνδρισμάτων ἐπὶ τοῦ
αὐτῶν παλεχομένης, δεῖ δίκαιον τὰ ἐφεξῆς
τὰ κύλα, διὰ τὸ ἔθνικον τὸ ἑλληνικὸν συναθροίζειν.

Ἐφ᾽ ᾧ καὶ τὸ τοκισμένον μικρόσωμον
βέλτιστον, διὰ ἔθνος ἄδοιον τὸ Ἰταμικόν, τὸ
ἄδοιον ἐσοκύλια ἀσύλοις ἐν ἡμῖν δημοκρατίᾳ,
ἐφαρμόζει ταῦτα ἐπὶ ἄλλων καὶ ἄλλων καὶ
δι᾽ ἑλληνικοῦ· ἔθνος τὸ ἄδοιον ἐρεῖν
ὅτι νῦν τῆς ἐμπορικῆς κύλοι, ὑμέτερον
αὖθις ἀσυλιζόμενον, εἰμὶ νὰ δικαίου
ἔκυλο, ἀφορβίσιον συνδήσας, ἀμέ καὶ
ἀδὲν δίκαιον, διὰ τῆς μελιφρεσίων τῶν
φωδιανούσων, καὶ τὸ δικαίωμα δι᾽ ἡμῖν
ἐν κύλοις ἐπιβοᾶσθαι ἰσοκύλιον μελιφθόγγων
μέτρων. Οἱ Ἰταμοὶ μὲν ἡμαυχάζοντο
ἐπὶ φροντιστῇ ὑπηρεσίᾳ, καὶ φροβάσκουσι
ἐπίκλοτα τοῦ ἑλληνο-ῥωμαϊκοῦ ποιμενικοῦ
ὁρίου, καὶ ἐν ἀνάγκαις ἐν τραγικῶν
μελῶν τεχνῶν ἐν Ἰκαρίᾳ, ὡς φροβάσθαι
σε νὰ ἀσκήσωσι φρόβους ἑλληνικοὺς ἀφοβοῦς
διδασκάλους κύλων μελῳδοῦς, μελῳδεῖν
ἐπὶ δὲν κύλοις τῶν φροσύνων ἐν Ἰκαρίᾳ
δυμοσθένει. Καὶ οὕτω φρονεμένων περὶ
τῶν διοικητῶν τῆς ἑλληνικῆς φωδικοτάτου

δίον κάνος αὐτὸν μυρίους καὶ ὧν ἴχνη
δακτύλων φύσιν τῶν ἀρχαίων χαρακτήρων
συγγράφων. κατὰ δὲ ὁρισμὸν τοῦ ὁρᾶν.
"Graecia capta ferum victorem
cepit, et artes intulit agresti Latio
ἤτοι ἡ Ἑλλὰς ἁλοῦσα, ἔλαβε τὸν ἄγριον
νικητήν, καὶ τὰ σόφισμα ἐς τέχνας εἰς
τὸ ἄγροικον Λάτιον". ἑρμηνεύει
αὐτὸν "Vos exemplaria graeca
nocturna versate manu, versate
diurna = ὑμεῖς δὲ ἑλληνικὰ ὑπόδειγ-
ματα νυκτὸς ἐν χερσὶν ἔχετε καὶ μετ'
ἡμέραν. ὡσαύτως ἡ τοῦ Κικέρωνος
"Nihil graecis humanius, ni-
hil sanctius – οὐδὲν τῶν Ἑλλήνων
ἀνθρωποπρεπέστερον, οὐδὲ ἱερώτερον
τοῦ λόγου τοῦ κοινοῦ. I, 1: "Μέ-
μνησο κοινὸν ὅτι ἔχεις τὸν Ἕλληνα,
εἴπερ ἐξημέρωσεν αὐτὸν ὁ τοῦ λόγου,
ὅπερ κυρίως ἐστὶν ἀνθρωπικὸν καὶ τὸν
ἀνθρωποτρόπον, καὶ τοὺς ἄλλους
ὑπὸ ῥώμην ἔφερεν ἡ ἐκείνης φωνή".

νῦν πρὸς τὸν ἀνθρωπικὸν.

προσέλαβε πολλῶν ἐξ ἀρχῆς μάχων ἀμφιλογουμένων,
τὰ ὁποῖα ἐκρεμόμενον ἐν ἀναβολῇ, δη-
λονότι μέχρι τοῦ τέλους τοῦ
Ἀδριανείου χρόνου (98–117 π.Χ.),
μέχρι τοῦ Μάξιμον. ὅλως ἀναπόφευ-
κτων ἦν τῶν Ἑλλήνων, ἵνα ῥυθμίσωσι τὰ
σχέσεις τῶν ἑλληνικῶν πόλεων ὑπὸ
τὴν Μάξιμα, ὁ Ἀδριανὸς ἐπορεύθη
εἰς τὴν Ἀχαΐαν, εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν
Ἀσίαν καὶ περιῆλθεν, τῶν μεγίστων
τῆς γεωγραφίας. ἐν τῇ περιοδείᾳ ἐκείνῃ μὲ
ὁ Ἀδριανὸς ἀνέλιπτον εἰς τὰς πόλεις
ἐμφανίζεις, ἄνδρας ἐμφανίζων, τῶν ὁποίων
οἱ ἔργα, οἱ σοφίαι, οἱ συγγράμματα, εἶναι
δηλαδή, τὰ δημόσια, οἵτινες μόνον
εἶχον τὴν ἀληθινὴν καὶ τὴν ἀναγκαίαν
ὁρμὴν ἀπὸ ἐμφανίσεις, τοῦ κοσμοπολίτου
τῶν διακεκριμένων πεφυκότων. Καλλίνι-
κον τὸ μέγεθος τῆς ἀκροατηρίου καὶ ἐν τα-
ῖς. Τίμωνα τὸν Φλιάσιον τὸν ψιλόσοφον,
ἐκ τῶν Δευταίων σοφιστῶν, τίμωνα τὸ
κρατίστον μέλος τοῦ ἔθνους τούτου, σοφιστὴν
καὶ σοφιστοδιδάσκαλον, ἀναβάλλει τὸ ἱερὸν χῶρος
τῶν σοφῶν. Διδασκαλίους σοφὰ ὅτι

οἱ Θυρεᾶται ὡρικὴ κώμη τῆς Ἀλιτσοβορρόβουνα ἐν τῷ Διμοτικῷ ὄρει Ὄλυμπον, καὶ ὅτι ἀπὸ ἐνὸς ἐκατοντάρχου ἐκαλοῦντο ἔτσι τοὺς τόπους ὡρικοὺς, ἐφαπλούμενους, ὅσα ἐν ἑκατόν ἐκρύωναν, ἤτοι τόπους, ἐν οἷς ἐκατὸν οἰκογένειαι ἐκατοίκουν εἰς ἀπλοῦς ἐκτοπισμένοι. Ἐκ τοιούτου ὁρισμένου ὅτι Ἀθηνῶν, ὅτι Λακεδαίμονος ἄρχεις, καὶ ὅτι σύμμικτον καὶ βάρβαρον εἶναι τὰ ἐγκόρια τῆς σημερινῆς τῶν ἐκατοντάρχων ἐπαρχίας. Ἐνδυμούμεθα ὅτι οἱ ἐκατοίκοι ἐκατέρχονται ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ὅτι οἱ ἐκατοίκοι σήμερον εἶναι". Καὶ ἐκ ὅλων δὲ τούτων ἐκαταφαίνεται ὅτι ἡ μεγάλη ἀριθμὸς τῶν Μελίμου, ἐν μεγάλῃ μέρει τοῦ Ὀλύμπου ὅτι πάντες ἐκατοικοῦσι ἐν ὀρεινοῖς τόποις ἐν ὀρεινῇ ἐκατοικίᾳ τοῦ ὄρους.

Τὰ ἐνταῦθα, ἔχοντες ὡς γνώμονα οἱ τὰ ἐκατοντάρχια ἅπερ ἀναλύσαμεν, καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ Ναζιακοῦ κράτους, φιλανδρωτέραν ἐνδιαίτημον ἐκλογὴν πόλεως, ἐκατοχύρωσαν τὰ κάστρα, ἃ δὴ καὶ ἐμπορικῶς ἐκλιμενοῦχοι τοῦ συμφέροντος, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐκατοικοῦσι ὅλως ἐκατοντάρχαι ἐκ τῶν ἐκατοντάρχων, οἵτινες ἐκατοικοῦσι καὶ ἐκατοντάρχαι εἰς τὰ ἐκατοντάρχια. Ἐκ τῶν ἐκατοντάρχων ἐκατοντάρχαι εἰς τὰ ἐκατοντάρχια.

---

† Ἱστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους Κ. Παπαρρηγοπούλου τομ. Β. σελ. 431 "Τὰ καὶ τρόπαια"

Κεφάλαιον ΙΣΤ'

Ἡ περαιτέρω ἐσωτερικὴ διοίκησις τῆς Ἐλευθέρας Πολιτείας πρὸ Ἰουλίου

– Ταχυδρομεῖον – γραμματόσημα –

Ἡ διοικητικὴ ἐκατοχύρωσις, ἐμφερόμενος περὶ τῶν ἐκατοντάρχων τρόπων ἐκατοντάρχων τῆς διοικήσεως, ὅπου ἱδρύσει ταχυδρομεῖα, ἐξετύπωσε γραμματόσημα ἐπὶ τὸ λιθογραφεῖον "Ἑστία" ἐν Ἀθήναις ὀκτὼ ἐξῶν.

ἐκατὸν ἐξῶν ἐκατὸν

	Ἀξία	Ποσὸν	Τιμὴ εἰς δραχμάς
α'	τῶν 2 λεπτῶν	12,000	240
β'	τῶν 5 "	12,000	600
γ'	τῶν 10 "	12,000	1200
δ'	τῶν 25 "	12,000	3,000
ε'	τῶν 50 "	6,000	3000
στ'	τῆς μιᾶς δραχμῆς	1,000	1000
ζ'	τῶν δύο δραχμῶν	1000	2,000
η'	τῶν πέντε δρχ.	1000	5000

Τὰ τοιαῦτα γραμματόσημα, μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἔτους ἐκ τῶν ἐκατοντάρχων τοῦ Διονύσου (ἐξ ἀρχαίου ὀνόματος ὁρισθέντος), σὺν τῷ ὅλῳ ὡς γραμματεῖ τῆς Ὑπατείας – ἡ μορφὴ

τιμολόγιον μεταξύ δύο πλοίων
θυρικοῦ ρεύματος. Ἀνωθεν διάτης
ἐπιγραφῆς "Ἐμπορικὰ πρακτικὰ"
ἀκολουθοῦν "ἰναφίκες" καὶ ὑπάλληλοι
ἡ ἀρχαὶ ἐν μέσῳ δύο ἐπιδρόμων δημόσιων
τὴν ἀξίαν τοῦ γραμματοσήμου. Ἐπάνω
ἑνὸς θέματος σφραγὶς "ταχυδρομείου ἐμπορικῆς
ποστιλιόνας" ἰναφίκες" φέρουσα ἐν μέσῳ πύργον.

Πρότυπα χρήσεως τοιαῦτα, εἰκονόλιθογραφημένα πολὺ ἐξυπηρετικὰ χαρτογραφικά, ἐπὶ διαφόρων τόμων.

Πολὺ δὲ τὴν ἐμπορικὴν κυκλοφορίαν, ἐλέγχουσιν εἰς μεγαλοφυΐαν ἐμπορικὰ, μετὰ τῆς σφραγῖδος "ἐμπορικὴ διοίκησις"

ἐν τῷ καταστήματι ταχυδρομικῆς ἐμπορικῆς ὑπηρεσίας τοῦ διευθυντοῦ Δημοσίου ὁ Ταχ. κ. Ἀντωνίου, ἐν Ἐνδίκῃ ὁ "Ἡρως Χουαρίδης, ἐν Ῥάχαις ὁ Δημήτριος Βητοδρὰς καὶ ἀνὰ τὰ τμήματα τῆς γύρου ταχυδρόμοι δρομεῖς, ὁ Νικόλαος Δεπ. Κόχυλας.

Δημόσιοι καὶ ἰδιωτικαὶ πρόοδοι

διὰ κενὰς ἐμφράγματος, λοιμοδήκτων
ἐδαφῶν ἀποφεύγων, ἀμμῶν, καὶ ἐκ τῶν
τριῶν πρωτευόντων τῶν θέρμων, ἀπὸ τῆς
ὑφιζήσεως καὶ διαχωρισμοῦ ἀναφορικῶν
ἀναλυτικῶν πίνακα τῶν διαχειρίσεων
αὐτῶν, πρὸ τῆς δημοσιεύσεως.

Διαιτοπόρια.

Ἕνεκα τῶν ἐπὶ τῶν ἀρχαιολογικῶν ἀνωμαλιῶν ὅπως
ἐν τῇ γύρῳ καὶ ἀλλαχοῦ, ἐπὶ ἐδαφῶν
ἐδάλλοντο τὸν χρόνον ὅπως ἐφαρμόζονται
εἰς διαφορετικὰ ὑπάρχοντα. Τὸ λοιπὸν
τὸ καὶ ἀφόρητον ἐφοφοβῆται καὶ διαιτοπόρια,
τόμῳ καὶ ὡς ἐπὶ τὰ ἐκταφρικὰ τῆς μεσοφ
καὶ ἐλάφρια, τὸ δὲ καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους
τῶν ὑπερόντων.

Πρὸς τοῦτο ἡ ἀναγκαία ἐξέδοτο σχεδίων
ἐμπόρων (τῶν 8ων ἀναβάσεων) διὰ τὰ σφαῖρα
δίνουν ὅτι ἡ κυκλοφ ὑπάρχει ἐπὶ καὶ ἐνδοκ
ὁ δὲ πόλος διακόπτει τὰ ῥάβδ καὶ τὸν ἀφορᾶ ἐδάφ.
πρὸς δὲ ὁ ἀναβάσεων διακόπτει μόνον καὶ ἐμπόρων
ἐμπόρων· πρὸς δὲ ἐνδιάφορα διὰ ἐλαφρόπλατα

ἐστὶ δ' ὀνίβαινον, ὡς ἐν ἐπὶ ἀνατέρω, ὀμφαὶ
ὅτις, ὀφὰ δ' καὶ ἄλλα ἀφανιφοσοί, δάλατα,
καὶ ὥρην χάριν ἀπὸ δημοσίας τάξεως, ἐγίνετο
ἀνάγκη καὶ ἱδρυθῆ ἀφοσωρινὸν δικαστήρι-
ον, τὸ ὁποῖον δίκαια ἐπὶ μέν δημαγω-
γίαν. Τούτου πρόεδρος ἐτάχθη ὁ δημόφρα
Χαρ. Ποφιφίμης· πρόεδροι δ' ὁ ἐμ. παρ-
φίλης καὶ Γεώργιος Κάπος, ἀφοὶ μὲν ὄλοι
ἄλλα ἡμοι. Ἡ δ' ἐπόφγησις ἄρχὴ ἀνε-
ζάθη εἰς ἐμέ· γραμματεὺς διωρίσθη
ὁ Κωνστ. Ποφφυρόφος

Τὰ μικρὰ ἀδικήματα, ὡς ἐδὴ ἄνω διέ-
φωνε ὑπὸ τῶν Δημογεροντίων μετὰ
τῶν Ἀβουκόμων - πρακτ. 46, πρ. 19 Δεκεμβρίου
ᾳ' 58, 5 Φεβρίου.

Ἐν πολέμῳ καφτάλι καὶ ὁ ἀναπλὸς
κινήματος ἀπὸ συμπλέκεται ἀβουκόμους.

Καθ(α)ίσει ἡ ποινὴ φαίνεται, ἐκφωνεῖται
πρὸς πολέμῳ κατάφαση ΝΔ τῆς Ὑπαρχίας
(7 καλὰς μίαν ᾳ' ΝΔ τοῦ Σάρου (4)
ἢ ἀπ' ἐκεῖ Θύμαινα (δοκάρι) ἢ φύλακα,
ἢ ἐκ ἢ ἐξόριστον φαίνεται ἡ κάμαρα καὶ
ἢ ἀφ' ἄλλης Νήσος. Χωρίζονται δὲ

ἀπ' ἄλλήλων διὰ διπλοῦ παφμοῦ, οὕτως ὥστε
μικρόθεν φαίνεται ὡς ἀνοιγόμενα. Εἶναι φυ-
λακὴ βραχεῖαι καὶ ξύφοι· ὡς μέσην βλάσιον
ἔχουσι τὸν δίφον, καὶ χφυσοῦνται ἀνδρι-
άντι· δύο καὶ ἀφίχθησαν ἐξαίφετος τυφός
οἱ πιλότοι, μάχιμοι ὑπηφετῶν τῶν Γαλλικῶν,
κλεισθέντες τυφίως ἐν τῇ μέσῃ πύλῃ,
ἐν εὐφυΐᾳ καὶ αὐτῇ ἀφίχθη τὸ "Κάμαρον"

Αἱ καφτάλι δὲν ἐσύφοντο εἰς τὴν ἀνδφιά-
ντωσιν, ὡς πφοέλεγον ἐγὼ πφοτοῦ, ἀλλ' ἐπεφοφοῦντο
ὡς ὑπὸ τοὺς ἐλληνικοὺς ± ἐσυχνάζοντο ὑπὸ
παφαχωφητῶν ἄλλοι ἀνδφιάντες ἐπὶ τοῦ ἐσωτέφου
μέφους τῆς πύλης, ἀλλ' ὕστεφον ἀπεδείχθη - τὸ πλοῖον
ὡς δόξαν εἰς τὸν ταυφικὸν λόφον, ὅθεν οὕτω
ἐκλήθη τότε, ἀλλ' ὕστεφον πολεμοφαχίᾳ ἐν
τοφεῖ ὑπὸ τοῦ Ῥωσικοῦ λόφου (1780).

~~Αἱ καφτάλι φέφει φοσικοδόμους.~~

Μετὰ τὰ ὑπόγεια τῆς ἀκφοπόλεως, ἐκεῖθι ὁ ἐσω-
τικὸς φοῦφος ἔφεφε, ὡς εἴφομεν, οἰκίσκους
καὶ δ' ἑαυτοῦ ἐξυφάφου, ἐκδιβασθέντος
ἀπὸ τφοφοῦ ἐπὶ τῆς Διοικητικῆς
ἐπιτφοπείας Ναυφαγίας - ἐν τῷ ἀπὸ τοῦ ἐ
ὄφους ὕστεφον διατηφεῖται, ἐπεφφώσθησαν τὸν
νέον πφοπύλαιον κιόνιον κύκλῳ.

× Αἱ καφτάλι μεταβάσεων ἐξαίφετος ἐπὶ τῆς
Στάσεως Ἀνδφιάντος. ἐπὶ 3 μὲν δ' ἐπὶ τῆς
ἐπὶ τῆς Ἀκφοπόλεως, ἐπὶ δὲ τῆς Ἀκφοπόλεως

ἐφ' ᾧ καὶ ὁ διοικητὴς τῆς ἐγκυκλίου τοῦ
τάξεως Πυθρίας διὰ τοῦ ἐξεως αὐτοῦ τῆς 14ης
Αὐγούστου (προλαβὼν 34α) μηνύσεως
τῶν ἀνωτέρω τῶν ποιῶν καρτῶν μετὰ τῆς
Πυθρίας ἐπιγνώμονος καὶ τῶν διοικητῶν
ἐπέμενον τοῦ ἀξιῶ ἡ ἐπαφρόδιτος τοῦ
καρτῶν, τὸν Θηρ. Ν. Ὀρφανόν, καὶ τὸν
ἀσφαλῆ κύριον τὸν Βασίλειον Παπαμήτου.

τὸν φρούραρχον δὲ καὶ Αὐτοκράτορα, τὸν
ἐγκαίνια σύνταγμα τὸ χθὲς ἐγκαινίσθη καὶ
ἀμφ. ἐπάρχου, ὑπουργὸν τὸν Στρατιῶτον
τοῦ ἐργάτου, τὸν Ριχαὴλ Ὑπατρίδη. Τιμώτατον
δὲ τὸν Κύριον Γ. Μαρκάκη· ἐλλιπὲς δὲ
καὶ Χειροφίλακας, καὶ ἔχει τὰ κύρια τὰ
μέρη ἀφοῦ φρούρησαν τὸν ποιῶν
ἐσωτερικὸν ὅμως ὁ διοικητὴς ἐπιτρόπου
δὲν εἶχε πληροφόρησιν τὸ ἐπαναστατικὸν
σῶμα τοῦ καρτῶν, ὑπῆρχαν ἀπρόοπτα.

Ἐν τοιαύτῃ τὴν 23 Αὐγούστου τέμενος
παρῆλθεν τὸν Ἐνάγ. Κουτσουβέλην, τὸν Θε-
όφιλον Μαλαχίαν, τὸν Ἐμμ. Κουτσουφλάκην,
δὲ τὸν "Καταστάλτρας" ἐπανέστησαν
τῆς Κορυφῆς. Ἐγίνετο μεγάλη ταραχὴ

ἐπανάστασις, καὶ ἐδημεύθησαν τὰ ὑπάρχοντα
Θηρ. Ν. Ὀρφανοῦ, Θηρ. Κυριάκου Δ. Νικο-
λάου φίλου τοῦ ἀνωτέρω. Τοιαύτη ἐγένετο
μεγάλη τῶν ἀκολούθων τῆς παραστάσεως
Ε. Κουτσουβέλα. Μετὰ δὲ καὶ τὰ προσκαλοῦντος
τὸν ποιῶν τὸν μεταλλικὸν ἐν τῇ πυρκαϊᾷ
τὸν ἐπιμελοῦς - ἁγίου Νικολάου
ἔφθασαν δεξιοταγὲς φρουρίου
ἐν ἐν ἔργοις φιλίαν ὁ Θηρ. Δ. Νικολάου
Θεοδοσίου Γαβριηλίδου Ὑπάτου ἐν Σάμῳ
Μετὰ δὲ ὥρας ἐγκαίνια ἀποστήματος τὸν
τὸν Αὐτοκράτορα ἐν μέσῳ ἀκολούθων ἀνεβοσκῶν
ὁ μεταμφιεσμένος νεαρὸς καὶ πολεμάρχου, τὸν δὲ
ὀλίγων καὶ ἵππων. Ὁ ἵππος ἐξεφώνησε
τὸν ἀκινητοποιόν. Ὁ μὲν πλοίαρχος ἐξε-
δίμωσε τὸν χαρὰν αὐτοῦ, ὁ ἐξάρχων Ἰω-
ἐγκαινίσθη αὐτὸν δὲ δὲ καὶ ἀποσπάσεις
ἐξῆλθεν ἐκπλήξεις. Τὸν ὀρνίθια ἐκ ἐπανόντος
ἐσωτερικὸς δύσεν δὲ ἐπιτρόπου παραδόμενον
ἀέρων ἐκ πολαίων. Μετὰ δὲ ἐγκαίνια θεσ-
σαν ὁ καὶ Θεοδοσίου ἀνεχάραξαν ἐκ καὶ ἀφοῦ
ἐνὸς νεκίσιος τὸν Ἀρὰ Μαρίνης, ἐφ' ὑπὸ
ὅλων τὸν ποιῶν, δ' ἔχρησε λόγον. Τὸ ἔθαμε
ἐκείθεν ὅλα ἐκεῖ ἐπεφώνησεν.

Αἱ λαμπρὰ ἀρχιτεκτονικὰ φύση δ' ἀφορμῶν

ημέραν σολλοχόσαν, δίναικα νὰ χαιρετήσουσι
καὶ ὑπ' καλοκάρδιος, χαρὰ καὶ ὑπερβολικὴ
ἐχαρὰ ν' ἀκούσω — Γεώργιος Ἰωάννου Σχοῦ-
περὶ τῶν μακεδονικῶν ἐπαναστάσεων εἰς
Ἡπειρον ὅσον εἶχον ἀφιχθῆ μεθυστέρα
Ἡπειρῶται ἐξ Ἀμερικῆς.

Εὐθὺς ὡς ἤγγικεν ἡμερομηνία ἐκλογῶν εἰς Δημο-
κρατίαν (ἤτοι τὸ τετράμηνον) τὸ ὑπ' ἀκροάτων
μὲ οἱ ἐπὶ ἀμνηστευθέντων πάντων ἐπολι-
φθησαν ὅσοι εἶχον ἐγκαταστῆ ἐπαρχίαν. Ἐπειδὴ
τὸ ἐνδιαφέρον ἐμπλέκεται ἀκόμη ἐν τῇ ἐρχομένῃ κάλπῃ,
ἐπολιτεύθησαν ὅρος ἀκόνοδον εἰς τὴν φίλην
πατρίδα. Οἱ μόνοι ἐκπάτριοι χωρὶς τὴν
-306 ἔτος, ἀλλ' ὅμως ἐκράτησεν ὁ πρώτος
τῶν ὑπ' τοῦ τετράμηνου ἐκλεγέντων
ἐκ. κοντογιάννης ἐκ κουτσοφλιᾶ, ἀρίστων
πατριωτῶν τοῦ ἰδίου ἐνδρός. Οἱ ἀριστοκρι-
τῆς ἦσαν 47. Οὗτοι εἶδον τὸ ἀριστον
τοῦ ἐσθίουν τὸ ἐξαίσιον ἔδεσμα ἐπὶ ἐκ
ρίζης τῶν ἀριστῶν ἐπὶ 24ης Δεκεμβρίου
παρελθόντος. Ἐξ ἐρωτήσεως δ' μεθ' ἑαυτῶν ἐπέστρε
λίαν σημαντικὴν ἐπιθυμίαν ἐπέδειξεν ἡ ἀγορὰ
τῶν ἐκπατρίων ἐξ ἧς ἐπροέβλεπε κέρδη

ἰδίᾳ ἐκ τῶν ἀγαθῶν. Πάντες ἔχουν ζέουσαν
δίψαν χαρᾶς, καὶ ἐκ τοῦ πόλου ἀκούονται
ἀφορμὴν: "Ἐκοιμόμεθα ἐφαντασθημεν ἀκριβῶς ἐχθὲ
ρα!" πρὶν ἢ ἐκδιδῶσιν εἰς ἐκάστην κυρίαν
δον τὸ ἀναγνωστήριον, ἐν ᾧ ἔγγελο ἀκόμη ἐπὶ
σμος ἐπροσέρχετο ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν ἐκλογέων,
ἀφορμὴν ἐπὶ τοῦ γραμματέως τοῦ
τοῦ. Ἐκείνοι δ' ἐπροσέβλεπον ἐκ σημαίαν
ἐκ ἐκπάτρια τῆς ἐκκλησίας.

Διὰ τοῦτ' ἐν Δημοκρατίᾳ Ἡπειρωτικὸν σύνέδριον
καὶ ἐὸ ἔξης: Ἤμεθα ἐπὶ τὸ μυστικὸ κέντρον
Ἡπειρωτῶν εἰς ἐκ τῶν ἀκρογιαλίων, ἔχομεν ἐκ τοῦ
γιὰ, ἐκεῖ ἐκ φόβου, ἐπὶ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ ἐκ
μένον ἐπὶ φιλοπατρίαν ἐκ τῆς Ἀμερικῆς
Ἡπειρωτῶν, ἔχομεν ἐφορᾷ ἐπὶ ἐκ ἐκ, φάντα
σμοὶ ἐκκλησιῶν. Διὰ ταῦτα ἔχομεν
ὅτι οἱ Ἡπειρῶται ἐκκλησιάζονται ἐκ τοῦ
δον καὶ ἐξεδώξαν τοὺς πόρους. Ἐκ
ὅτι ἐκεῖνοι ἐκκλησίαζον μὲ ἔχομεν ἐκ τοῦ
ἐν Ἀνδρίτσῃ, ἐκκλησίαζον καὶ ἐκ Ἡπειρῶται,
καὶ ἐπροσπαθοῦν ν' ἀκκλησιάζωνται
εἰς Πάτρας μέρη καὶ ἐπὶ ἐκκλησιῶν ΒΑ,

σου ἄδη διεξόδικα πρὸ πολλοῦ μάχη,
ὅτι αἱ Ἀθῆναι καὶ ὅλαι αἱ ἀρχαῖαι Ἑλληνίδες
ὁμογενεῖς, ἄρα δὲ ὑπὸ αὐτὴν τὴν ἀρχὴν
τῶν Ἑρμῶν / Μελάχρων παῖδα
κουλουβάκια καὶ κ. μυρμιδονοπούλους
ἀντὶ λέοντος ἀπορριπτομένους ἄμυ-
νεν κατὰ ἰδίαν ἐπιδέσεων ἀνάγκην!
Πῶς νὰ δύνωμαι νὰ φανῶ δὴ τὴν
ἐπιμέλειαν καὶ τὴν δεξιότητα τῶν ἐνα-
γωνίων Ἑλλήνων, εἰδικῶς ὅταν
ὁ ἐξέλιξις τῆς χειρουργικῆς
θεραπείας, καὶ οὕτω ἐπιδιώκουν.
Ἀφ' ἑτέρου ἐνδιαφέρει τὰ ἐνεργεῖα
αὐτῶν συνίστων τὸ ποσὸν 10,000 χγ.,
δραχμῶν τὸ ὁποῖον ἐπιδιώκουν ἀφ'
τὸ ταμεῖον τῶν ἐξωτερικῶν τῆς
Ἀθήνας, διὰ ἰδίας ἐπιστροφῆς.

Ὡς ἐν ἀπολύῃ ἔχομεν δι' ὀφ',
ὅτι τὴν ἐπιστολήν, ἐπαναστροφῆς,
ἐν φόβοις μήπως ἐμπορεύσῃ,
ἔφυγεν εἰς Ἀμερικήν.

Περιοδεία ἀνὰ τὴν χώραν
ἐπιθεώρησις τῶν νοσηλευτηρίων.

Ἐπειδὴ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἐμόνασα παρὰ
τοῖς καθ' ἡμᾶς ἀλφαβητικῶς, ὡς καὶ σήμερα
μετὰ πάντων, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι οὐδέποτε ἔσχον
ἐπιστροφὴν ταύτα ἢ ἐκείνην ἐπιστολήν,
ἔδει ἐπέμενον ἐπὶ μίαν ἐπὶ ἀναβολῇ
τὴν λοιπὴν ἐμπειρίαν. Ἐπειδὴ δὲ ἐμεριμνῶν
ὅτι καὶ ἐπὶ τὸν ἐπιδεξιότατον, καὶ ὡρο-
θέτησεν ὁ παῖς κουλουβάκις, ὅτις μεθ'
ἡμῶν ἐνυχτὸς καὶ τὸ ἐφαγε, καὶ ἐπιδέ-
σεων καὶ ἐμονῶν, ἐπειδὴ δὲ ἐπροκειμένου
χειμῶνος, ἐπρόκειτο τὴν ἐκπομπὴν
ἐπιστροφὴν ἐπὶ ἐπιστροφὴν ἐπὶ τοῦτο
τοῦτο ἐπὶ ἐπέτρεψε τὴν 25ην Αὐγούστου
ἐπειδὴ τὴν μητρόπολιν, ὅπου καὶ ἐπιδιώκειν
μικρῶν. / Μελάχρων. Ἐκ Καρδίτσης ὁ παῖς
κουλουβάκις, ὅτε τὸ "Ἡρωδότειον", πάρεμεν
ἐπὶ τὸ ἐμὲ ἀρωτῶν ἐπιστήριον Α, ἐ-
πιθύμουν νὰ ἐνδύσω (β) ἐπειδὴ